XXXIII. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. MÁRCIUS 31.

Ludas Matyi

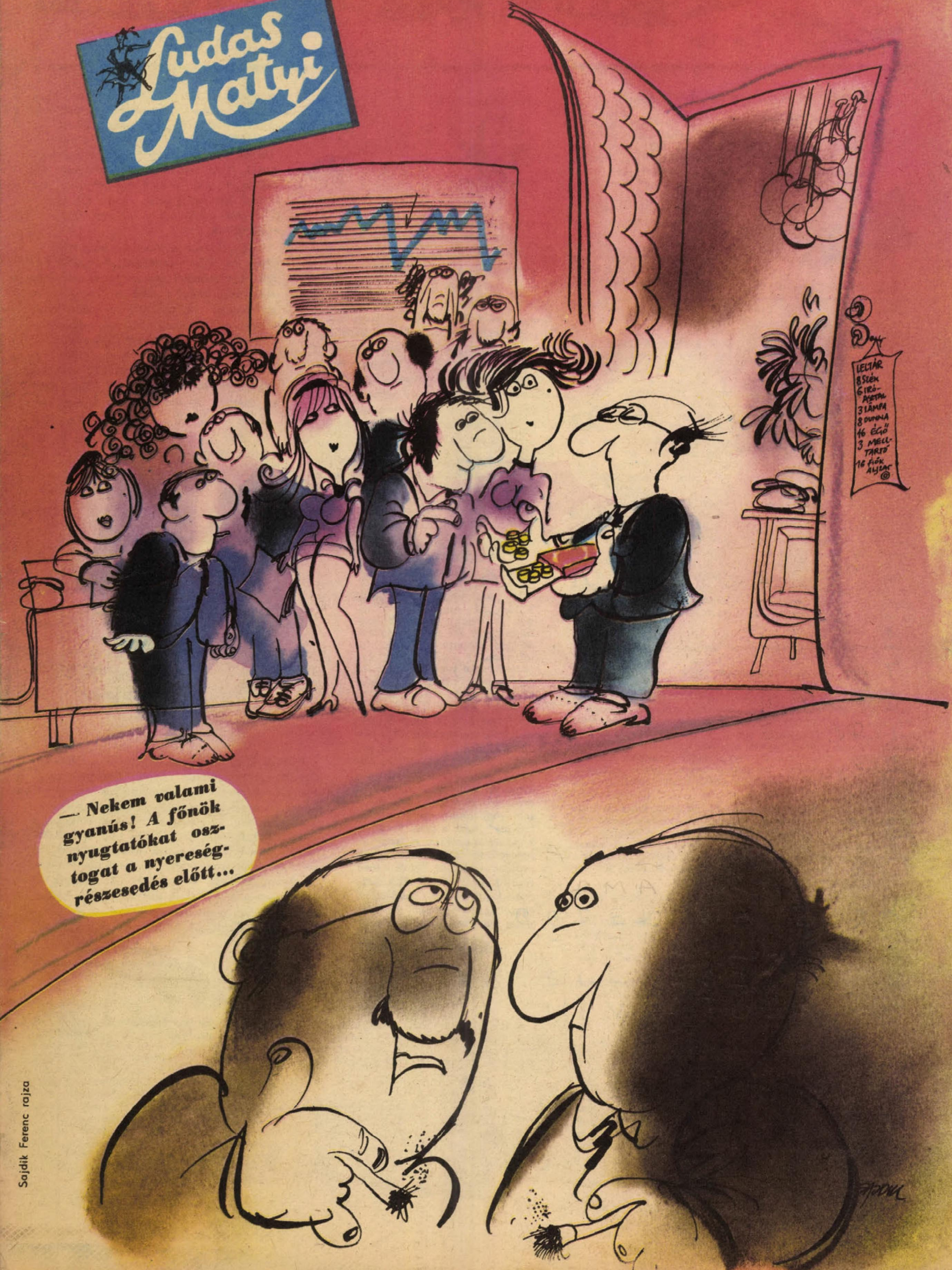
LELTÁR
8 SZÉK
6 IRÓ-ASZTAL
3 LÁMPA
8 DUNNA
16 ÉGŐ
3 MELL-TARTÓ
16 FIÓK ALJZAT

— Nekem valami gyanús! A főnök nyugtatókat osztogat a nyereségrészesedés előtt...

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

Döntsük el végre: szeretjük-e a trolit?

Alig egy éve ünnepeltük, hogy a világszerte sikert aratott, Ikarus—BKV kooperációban készült csuklós trolik révén megújult a külső körútgyűrű közlekedési képe. Idén is újabb terveket jeleztek: a 74-es busz helyett még a tavasszal trolikat indíttat a BKV, a 72-es is új vonalon, az Állatkertben jár majd stb. Örültünk a hírnek. Boldogan rehabilitáltuk a — néhány évig méltatlanul mellőzött — trolit. És most a FÖMTERV és a Fővárosi Tanács napilapokban közzétett nyilatkozataiból megtudtuk: a Hungária körúton felszámolják a 75-ös és a 72-es trolit! Hát így is lehet trolit fejleszteni... Előbb elismerni, hogy mégiscsak jó, kár volt megszüntetni, utána egy másik programra hivatkozva megszüntetni azt, amit alig egy éve korszerűsítettek. Kérdés: az 55 darab csuklós, szép új Ikarus 280 T troli hol fog közlekedni, ha nem a gyors forgalomra alkalmas, széles, egyenes körúton?

Van azután az egész Hungária körúti felújításnak egy másik érdekessége is: az új körút az autópályák összekötő gyűrűje lenne. Ezért dicséretes az ötmilliárdos program megkezdése, lakások lebontása stb. De: a leendő autópályák budapesti bevezető szakasza mikor és miből épül meg? Hiszen az M 3-as kivételével még döntés sincs róluk, pedig jövőre már az M 5-öst is építeni kezdik a városhatártól Kecskemét felé... Arra a hídra pedig, amely a leendő autópályákat a Duna felett összekötné, csak az Árpád-híd bővítése után kerülhet sor, és az Árpád-híd is, anyagi okokból, csak a következő ötéves tervben készül el... Vagy a sorrend nem fontos, csak az ötmilliárd „be legyen ruházva"? És eredményképpen legyen egy szép körút, amelyen a Dunáig eljuthat a leendő autópályák forgalma, ott pedig félórát várhat majd a jelenlegi, zsúfolt hidakon az átjutásra?

(szatmári)

— Ismersz egy Ütrecht nevű várost?

— Nem, csak Utrechtet ismerek.

— Hátha a hollandok ü-vel ejtik?

— Nem, u-val ejtik ők is.

Ez a párbeszéd két néző között zajlott le a televízió előtt, amikor nemrégiben egy nyugatnémet tévéfilmben a „magyar hang" ü-vel ejtette a fenti holland város nevét. Ez csak egy példa — nagyon sok van. A külföldi személy- és helységneveket a magyar szinkronváltozat közreműködői többször ejtik ki rosszul, mint jól. Különösen kirívó, hogy ahány magyar színész, annyiféleképpen ejti ki ugyanazt a nevet — ugyanabban a filmben.

Nem a színész a hibás, mint ahogy bármilyen szembeszökő hibát észlel az ember a színpadon, filmben vagy a szinkronszövegben, soha nem a színész a hibás. Hanem a rendező. Rendezői instrukciónak ugyanis nem elég annyi, hogy „most bal kettőről jössz be", vagy: „most fokozd az érzelmi töltést", vagy: „itt egészen halk legyél, éppen ez adja meg a dráma feszültségét", stb. Ez is hozzá tartozik: „Ezt a (külföldi) nevet pedig így és így ejtsd!" S ha nem megy, addig kell gyakoroltatni, amíg sikerül.

Rendezőknél a nyelvvizsga nem követelmény. (A szinkronrendezőknél pedig éppen nem ártana.) Ám az munkaköri kötelességük, hogy a külföldi filmet, amelyet magyar színészeknek az ő irányításuk alapján kell hanggal ellátniok, addig nézzék-tanulják, amíg minden jelenet, mondat, szó a kisujjukban van. És aztán a lehető leghívebben adják vissza az eredetit. Minden tekintetben. A nevek helyes ejtését illetően is. Mert ez is közművelődés.

Ezért kellene a szinkronrendezőknek most már irtóhadjáratot indítaniok az ütrechtek ellen — ügyebár?

A jövőben — űgy legyen.

(bt)

HOL VÁRHATUNK?

Jobb, ha tőlünk tudja meg az olvasó: a Kedves Ludas rovat melléfogott. Pontosabban: helyt adott egy panaszos levélnek s támogatta is a levélírót, készpénznek véve a levél- tartalmát, holott a tények mást (is) mutatnak. 9. számunkban jelent meg Molnár István (Ábrahámhegy) panasza: a Keleti pályaudvar várótermébõl éjfélkor „záróra" felkiáltással mindenkit kizavartak. Magunk hozzáfűztük: „El tudunk képzelni egy — legfeljebb harminc percig tartó — takarítási szünetet. De zárórát, mint a vendéglátóiparban?"

Pomsár Imréné (9241 Jánossomorja) leveléből kiderült, képzeletszegények voltunk. „New Yorkból jövet Bécsben, 1973 áprilisában" — írja olvasónk — „lekéstem a délutáni budapesti vonatot, s így éjszakára a pályaudvaron ragadtam. Éjjel 11 órakor udvariasan, de határozottan kitessékeltek bennünket, a kapukat bezárták és reggel 4 óráig az éjjeliőrökön kívül senki más ott nem tartózkodott."

Nyomósabb érvekkel szolgál Fülöp Lajos osztályvezető (MÁV Bp.-i Igazgatóság III. Forgalmi Osztály) levele:

„A levélben panaszolt nem dohányzó (nemzetközi) váróterem éjjel 1 órától 5 óráig teljes nagytakarítás és fertőtlenítés céljából kerül lezárásra. A kora hajnali órákban induló vonatokra várakozó utasok részére ezidő alatt még három váróterem áll rendelkezésre."

Ezt nem tudtuk és úgy látszik, ábrahámhegyi panaszosunk sem vette észre, hogy még három nyitva levő váróterem között választhat. Sajnáljuk a fölösleges panaszkodást.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Lámpák és kocsmák

A fenti címmel megjelent írás (Ludas, 6. szám) szerint a Margit-hídtól a Zsigmond térig 9 helyen mérnek szeszesitalt. Megállapítottuk, hogy a jelzett területen 2 vendéglő, 1 ételbár, 2 bisztró (ülőhelyes), 2 poharazó-borozó, 1 — boxos kiképzésű ülőhelyes — melegkonyhás söröző és 1 falatozó üzemel. A Vidra utcai italboltot tavaly alakítottuk át melegkonyhás sörözővé, a Zsigmond téri falatozó rekonstrukciójára 1977-ben kerül sor.

Kövér Vilmos
Főv. Tanács VB
Ker. Főoszt.

MÉG EGYSZER A „KIS PISZKOS"-RÓL

A „kis piszkos"-ról szóló Földes György-cikkhez (Ludas, 10. szám) szeretnék hozzászólni. A mi vidéki boltunk átlagos forgalmú, dolgozóink létszáma a szükségesnél kevesebb, takarítónőnk nincs. Ha van tanuló, akkor ő, ha nincs, akkor az eladó takarít havi 50 forintért. Ez jelenti az árusítótér felmosását, a külső és belső raktár tisztán tartását, a járda tisztítását, a „kis piszkos", meg a polcok, hűtőpultok, vitrinek kimosását. S ha naponta kimossa is a „kis piszkos"-t, azaz a kosarakat, azok mégsem ragyognak, mert a zacskós tej folyik, a liszt, a cukor, a só csomagolása erősen kifogásolható, stb. A sok egyéb probléma közül csak még egyről: a fizetésről. Egy hétéves gyakorlattal rendelkező eladó fizetése például 1500 Ft, plusz 600 Ft a forgalom után.

Egy pápai kereskedő

PERMETEZZÜNK — DE HOGYAN, S MIVEL?

1.

Egy éve vásároltunk egy műanyag permetezőgépet. Sajnos elromlott, és sehol nem lehet hozzá kapni ún. kun gumit. Hiánycikk. Pedig filléres áru vagy talán éppen ezért? De egy filléres cikk hiánya miatt mégsem akarjuk eldobni az ezer forintos gépet.

Lelkes Lajosné,
2500 Esztergom, Földműves út 8.

2.

Ígérték, hogy a zöldség- és gyümölcsellátás érdekében a kistermelők minden segítséget megkapnak. Sajnos, a növényvédőszerek ára emelkedik és egyes szerekből a csomagok súlya is. Tavaly például 20 dekás csomagban is kaptam Thiovitot 3,10 forintért, az idén már csak kilósat 22 forintért. Egy másik fontos vegyszer, a Bi-58-as, csak literes tételben kapható. Ezzel a mennyiséggel már a budaörsi barackosnak is neki lehetne állni. Miért kényszerítenek pazarlásra? Néhány permetezőszer pedig — pl. Ditrifon, Karathane, Fn-57, Unitron — nem kapható.

Hetzmann Antal
2800 Tatabánya Huba vezér 2.

POFON A RUHATÁRBAN

A Ludas 11. számában rólam közölt levél kapcsán közlöm: ha kell, 50 vagy 100 aláírással is igazolom, hogy soha egyetlen fillért nem kértem és nem fogadtam el azokért a ruhatári fogasokért, amelyek az előfizetéses vendégeknek vannak felállítva. Egy vendégnek, 14 éves kislánynak csakugyan adtam egy pofont, sajnálom, de ez volt az előzménye: a kislányok nagy hangon zsinatoltak ebédjük elfogyasztása után, kértem, viselkedjenek csendesebben, erre az egyik kislány visszaszólt: „mit akar ez a vén tróger?" Erre a hangra öntött el annyira az idegesség, hogy nem tudtam uralkodni magamon — 63 éves nyugdíjas, többszörösen kitüntetett vagyok — és pofon ütöttem a kislányt, aki ilyen csúnyán megsértett.

Gazdag Kálmán
1144 Bp., Ilosvai S. u. 76.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Egy házaspár hajókiránduláson vesz részt. A feleség túlságosan kihajol a korláton, és egy arrajáró matróz rászól:

— Óvatosabban, asszonyom, leeshet a fedélzetről!

— Mit avatkozik maga bele! — kiált fel sértődötten a férj. — Az én feleségem vagy a magáé?

*

— Tudja, mister Johnson, — mondja egy béres a farmernek —, ha magánál dolgozom, mindig lelkiismeretfurdalásom van...

— Miért?

— Az az érzésem, hogy legalább három lovat megfosztok a munkától.

KANADAI HELYZETKÉP

Hegedűs István rajza

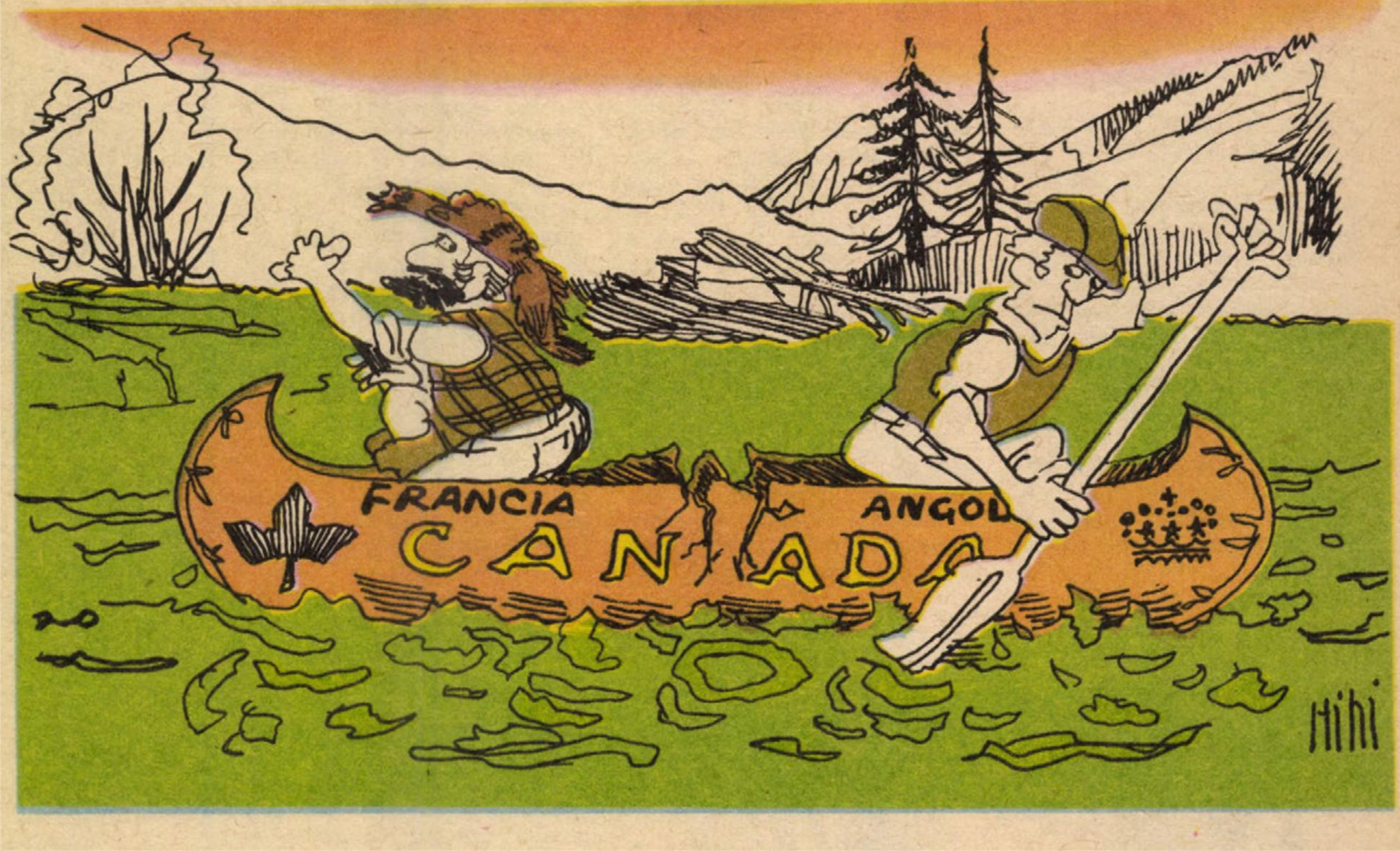

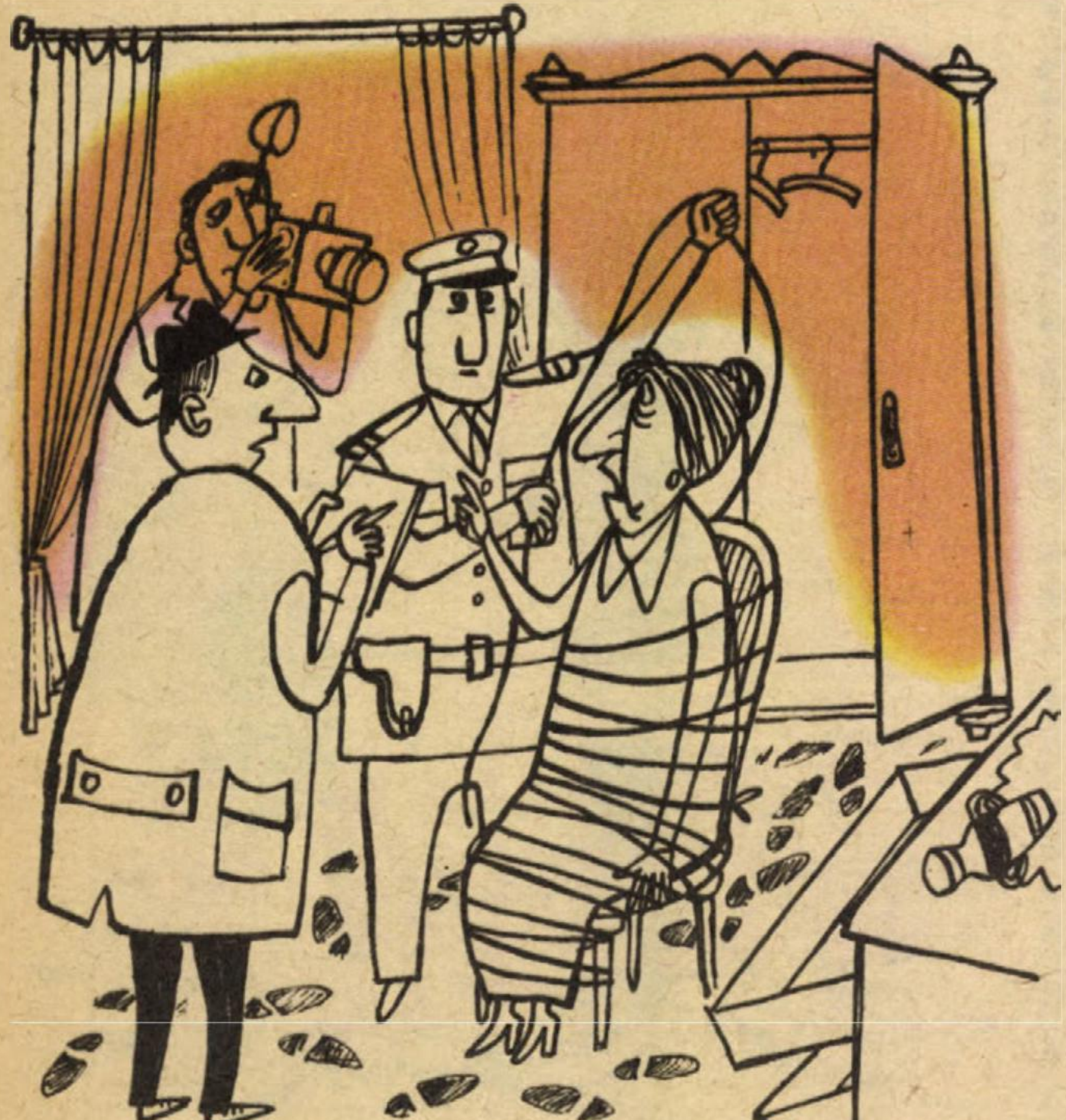

– És még a parkettát is összesározták...

BIZTATÓ KERESKEDELMI TÁRGYALASOK

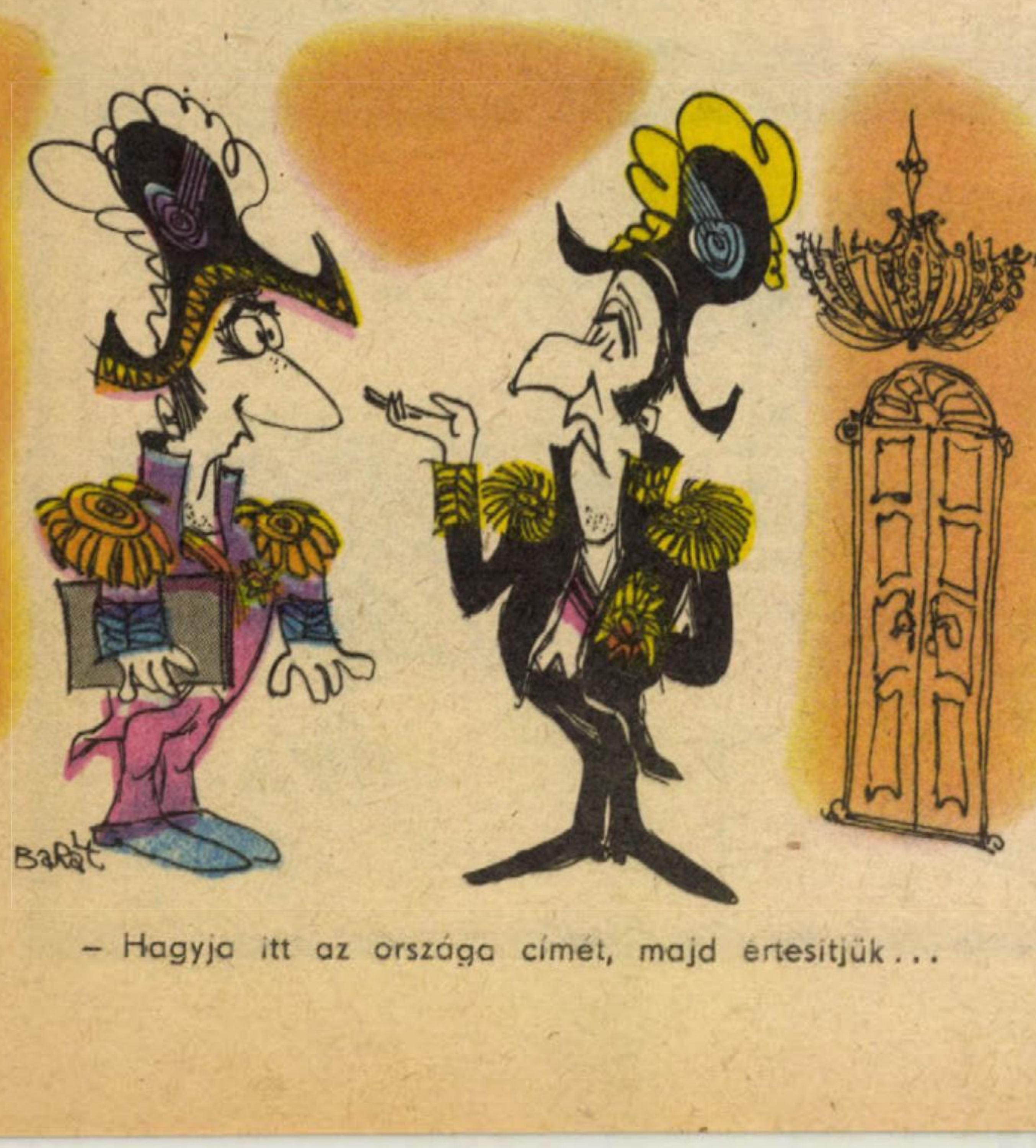

– Hagyja itt az országa címét, majd értesítjük...

CSERESZNYEFA

Lipánkai Vince üzemi pszichológus az előszobában üldögélt. Rá akarta venni az igazgatót, hogy festesse élénk rózsaszínűre az irodák falát. Az enyhe égszínkék álmosít, és ez a cég tudott volna mit kezdeni egy kis agresszivitással.

— Kikérem magamnak! — hallatszott ki az igazgató hangja, mint mennydörgés a hegy mögül. — Ez magának kimutatás? Mintha a kutya szájából húzták volna ki. Mintha a macska hozta volna be a kertből. Még egyszer ne lássak ilyet, mert úgy kivágom, hogy a lába se éri a földet. Vén szamár!

Kinyílt az ajtó, az öreg Bendegúz jött a kimutatással. A szája reszketett, és a szeme egészen furcsa volt. Lipánkai úgy pattant, mint kezdő vadász az első nyúlra.

— Bendegúz fater, maga bőg?

— Bőg a nyavalya — mondta az öreg Bendegúz és tovább bőgött. — Hagyjon békén!

Lipánkai karonfogta, behúzta a rendelőjébe. A pszichológus nem olyan ember, aki csak úgy, minden további nélkül békén hagy.

— A modern személyiségvizsgálat deduktív módszerrel dolgozik — mondta, jóllehet, ennek adott esetben semmi értelme sem volt. — Az egyed vágyképeiből következtet vissza a személyiség esetleges eltorzulásaira. Hadd halljam, mit akar maga elérni ennél a cégnél?

— Én? Negyven év után? Menjen már...

— Mégis!

— Hát ha annyira fontos magának... Tudja, mi szeretnék én itt lenni? Cseresznyefa.

— Pardon — mondta Lipánkai Vince. — Micsoda?

— Cseresznyefa.

A pszichológus egyetlen csípődobással felfektette Bendegúzt a viaszosvászon díványra.

— Cseresznyefa — mondta élénken összpontosítva. — Értem. Mi sem természetesebb. Bendegúz fater, most őszintén... sosem érzett titkos vonzódást a nagymamájához?

— Doki — mondta az öreg Bendegúz mély meggyőződéssel —, maga tisztára meghülyült.

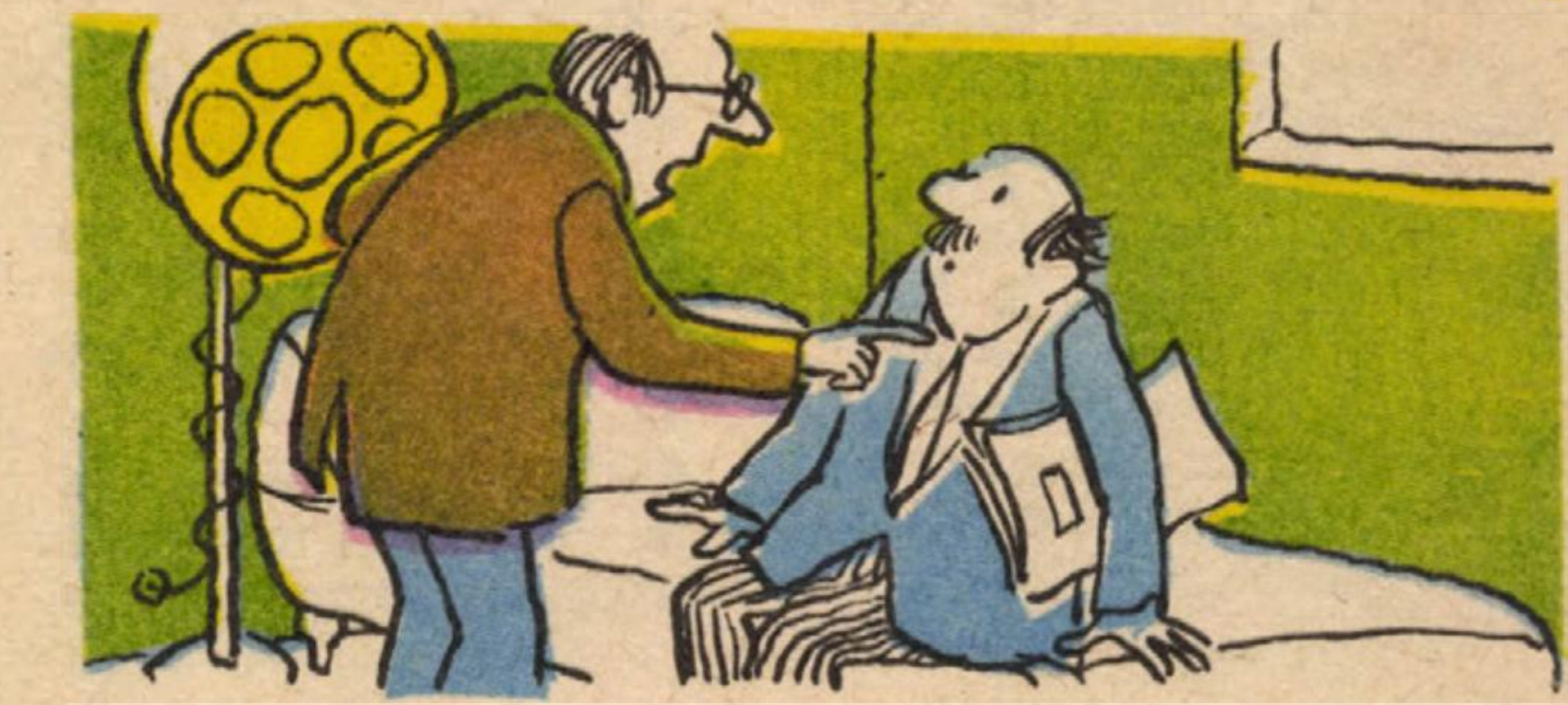

— Heves főfájások sem gyötrik?

— Nézze, hagyjon békén ezekkel a marhaságokkal. Jöjjön ki vasárnap reggel a Szalonkás dűlő 127/b-be, majd lát valamit.

A nyomóskúttól gyalogolni kellett, de Lipánkai azért kiment. Az öreg Bendegúz egy olajszagú barna deszkakerítés tövében kapálgatta a sógora szömörcéjét. Lipánkai leült a földre, és a nap felé fordította arcát. Emberemlékezet óta nem tett ilyet, de a pszichológusnak bevetésen semmi sem drága.

— Odanézzen! — mondta egy idő múlva az öreg Bendegúz. — Most figyeljen!

A deszkakerítés túlsó oldalán az igazgató jött elő egy kis vityillóból. Csak egy úszógatya volt rajta. A pocakján rozsdás szőrszálak kardoskodtak. Megállt egy kis cseresznyefa előtt, hosszan nézte. Nem ok nélkül. Az a cseresznyefa minden volt a világon: műalkotás, székesegyház, menyasszony, képeslevelezőlap, bárányfelhő. Apró levélkéit zöldarany lemezekből kovácsolták, vacak kis ágaira ezer tonna pattogatott kukoricát fűztek fel. Megszűrte az eget, díszítette a földet, a boldogság bolondos, borzas felkiáltójele volt az a cseresznyefa.

— Szép vagy — mondta az igazgató a cseresznyefának. — Te aztán nem spórolsz, barátom, megteszed a magadét. Elégedett vagyok veled, cseresznyefa, csak így tovább.

Hétfőn reggel a pszichológus bekopogott az igazgatóhoz.

— A világért sem óhajtok hatásköri birtokháborítást elkövetni — mondta —, de úgy értesültem, hogy a cég ügyei mehetnének jobban is.

— Hát aztán? — mondta az igazgató. — Mit csináljak?

— Éppen ez az. Tessék mondani, nem lehetne az alkalmazottakat mostantól fogva cseresznyefának tekinteni?

— Pardon — mondta az igazgató. — Micsodának?

— Cseresznyefának.

— Cseresznyefának — mondta az igazgató élénken összpontosítva. — Értem. Mi sem természetesebb. Lipánkai szaki, feleljen őszintén: sosem érzett titkos vonzódást a nagymamájához?

Peterdi Pál

Levélváltás LIFTÜGYBEN

Tisztelt Szerkesztő úr!

Az újságok megírták, hogy bevezetik az átalányos liftjavítást és 1980-ig, a liftek folyamatos karbantartására egymilliárd 100 millió forintot fordítanak. A mi hatemeletes házunkban a lift hol áll, hol nem megy. Idős emberek vagyunk, a feleségemnek a szíve, nekem a lábam nem bírja a lépcsőjárást az 5. emeletre, ahol lakunk. Számos lakótársunk hasonló helyzetben van. A cikkből kitűnik, hogy „a vállalatoknál és az intézményeknél megfelelő összegeket fordítottak a liftekre és a saját alkalmazásukban levő, jól fizetett szerelőkkel végeztetik a karbantartást. Nem így a tanácsi területen.”

Azért rosszabbak tehát a tanácsi házak liftjei, mert azokat nem jól fizetett szerelőkkel javíttatják?

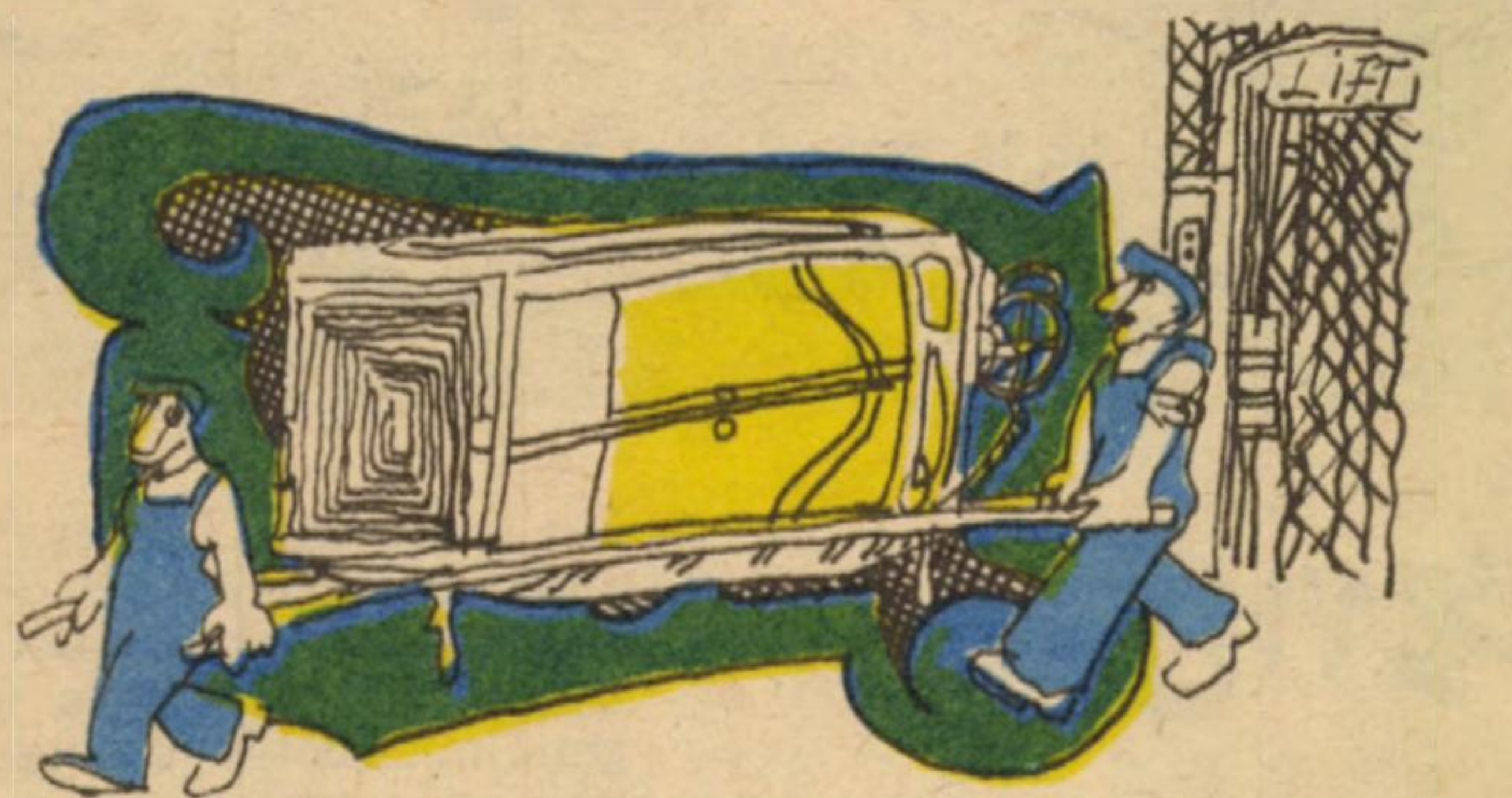

Tisztelt Olvasónk!

Elképzelhető, hogy a tanácsnak valóban nincs annyi pénze a liftek karbantartására, mint a vállalatoknak és rosszabbul fizeti a szerelőket. Úgy hiszem, az egymilliárd 100 millióból jut majd arra is, hogy a rosszul fizetett szerelőkből, jól fizetett szerelők váljanak. És főleg jobb munkát végezzenek, bár szerintem rajtuk csak nagyon csekély mértékben múlik a liftek állapota. Ha korszerűbbek lennének a személyfelvonók, akkor is bizonyára akadna elég hibás lift. És még akkor is előfordulhatna, hogy — a költővel szólva, némi módosítással — a lakosság egy-két évtizedig hasztalan vonít, a lift-ügyben alig történne valami. De most már legalább határozat van, és pénz is!

Ez nagyon jó dolog, de erősen kétlem, 'hogy főleg a régi liftek miatt van a rengeteg nehézség, miként erre az ingatlankezelési és építési főigazgatóság elemzéséből következtetni lehet. Valamint a rosszul dolgozó szerelők miatt, mert szerintem még a legrosszabbul fizetett szerelő sem dolgozik szándékosan rosszul. Én inkább azt gyanítom, hogy a főigazgatóság elemzése sok éves mulasztást, késedelmet és tehetetlenséget takar. Budapest világváros: semmiképpen sem lett volna szabad a lakóit évtizedekig „capliztatni”, idegfeszültségben tartani, hogy amikor napi munkájuk végeztével, a bevásárlástól és a közlekedéstől elcsigázottan hazaérnek, arra legyenek kénytelenek a házuk kapujában totózni: vajon működik-e a liftjük?

Én is tanácsi házban lakom. Naponta találkozom az idős és a beteg lakótársaimmal, a „szívesekkel” és a lábfájósokkal, akik lépcsőfokról lépcsőfokra küzdenek az emeletekért. Pedig a mi házunk liftje *új*, a régi elnyűtt helyett szerelték fel 3 évvel ezelőtt, de pályafutása alatt többször volt rossz, mint jó. Volt olyan nap, amikor a szerelőket kétszer-háromszor is ki kellett hívni, mert alighogy elmentek, a lift megint felmondta a szolgálatot. Ebben sem a szerelő, hanem esetleg a lift konstrukciója, a rosszul megválasztott licenc hibáztatható. Persze a gyakran lerobbanó liftnek is megvan az öröme: liftállás idején például lemegy az ember a lépcsőkön a sarki közértbe és mire bevásárol és hazatér, az időközben megjavított lifttel utazhat felfelé. Igaz, az is előfordul, hogy a lakó a jó lifttel lemegy, és fél óra múlva amikor, hazatér, a rossz lábaival kénytelen felfelé caplatni a lépcsőkön. Aztán a szerelő megint kezdi elölről.

A hibát tehát nem a szerelőkben kell keresni! Sőt! A mi hétemeletes, tanácsi házunk 43 bérlője éppen azon tanakodik, hogy a szerelőbrigád két tagját örökbe fogadja. Így el lehetne kerülni, hogy a szerelők folyton ide-oda szaladgáljanak a gyártól a liftig, a lifttől a gyárig. Egyébként az új lifttel szerzett személyes tapasztalataimmal el tudom képzelni, hogy milyenek lehetnek a régi liftek. Mindenesetre: nagyon örvendek annak, hogy végre most már van hivatalosan elismert *lift-helyzet*. Köszönet érte az illetékes főigazgatóságnak, amely javaslatot is tett a hosszabb távú megoldásra. Határidő — folyamatosan — 1980. Lehetett volna — folyamatosan — talán 1970 is!

De jobb későn, mint soha.

Földes György

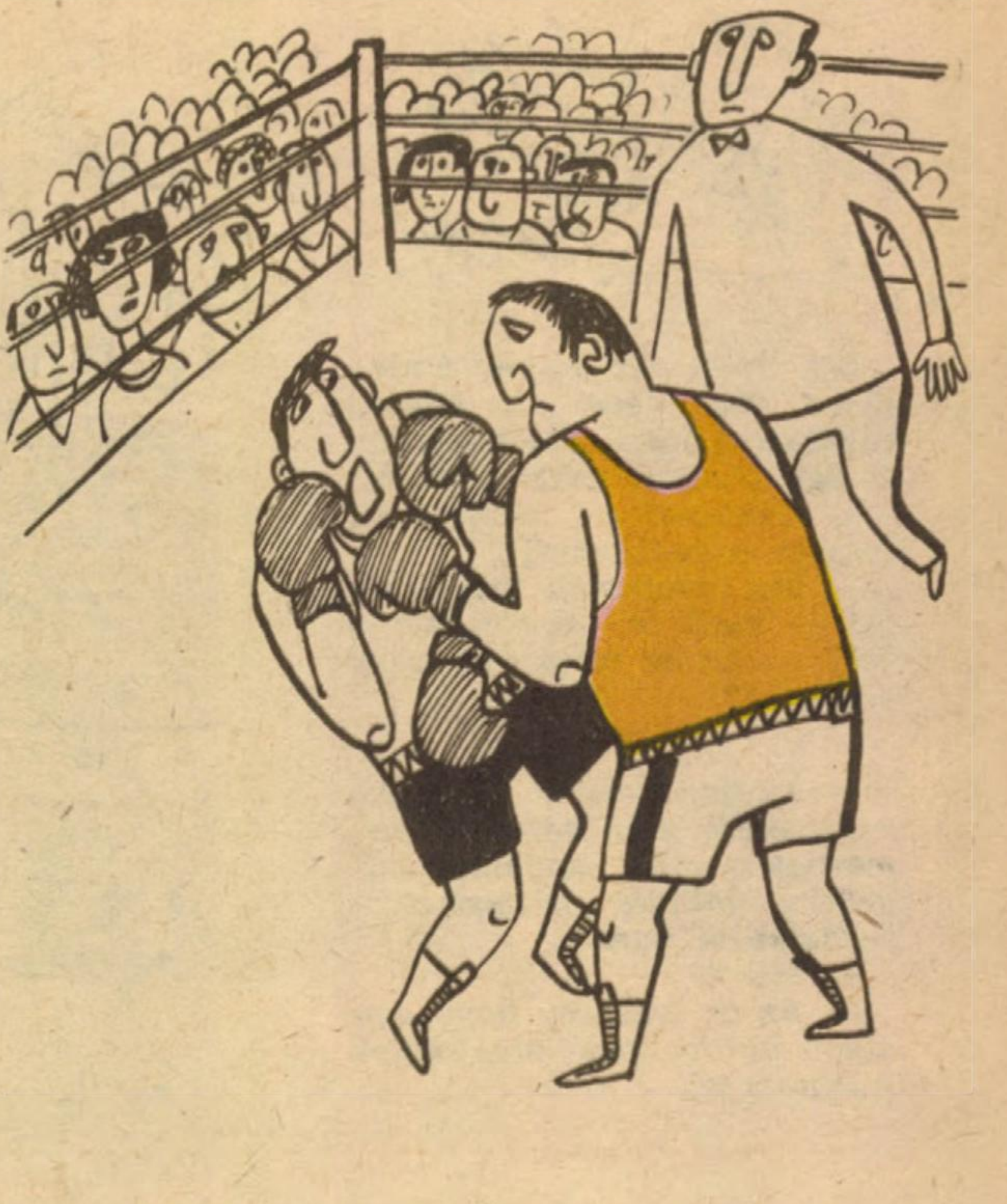

– Figyelmeztetlek, ha kiütsz, hozzád költözöm, mert nem merek hazamenni az asszonyhoz...

VÁLLALATI KÜLÖNKIADVÁNY

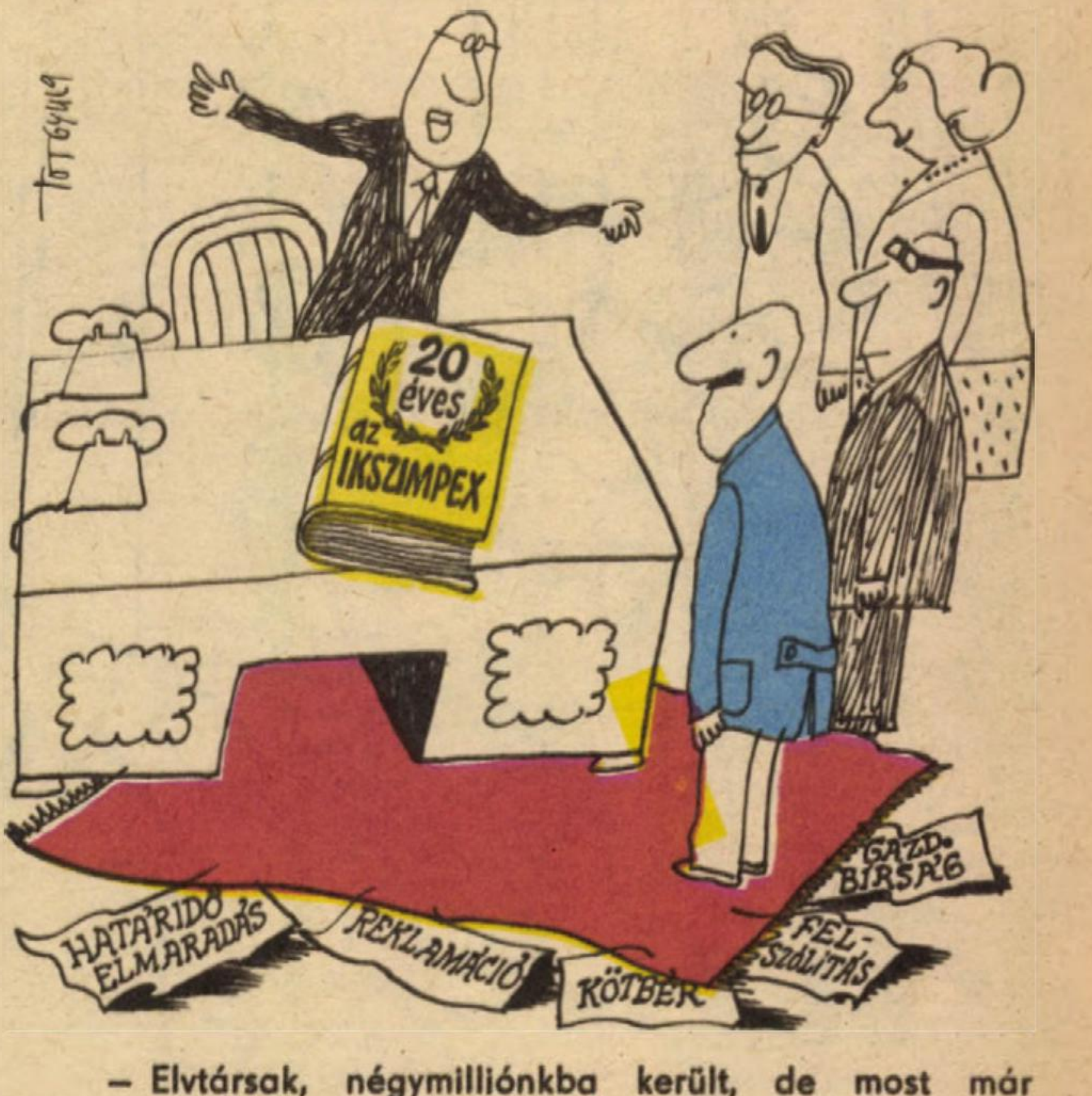

– Elvtársak, négymillióinkba került, de most már van mit felmutatnunk!

Mindenki iskolája

Sajdik Ferenc rajza

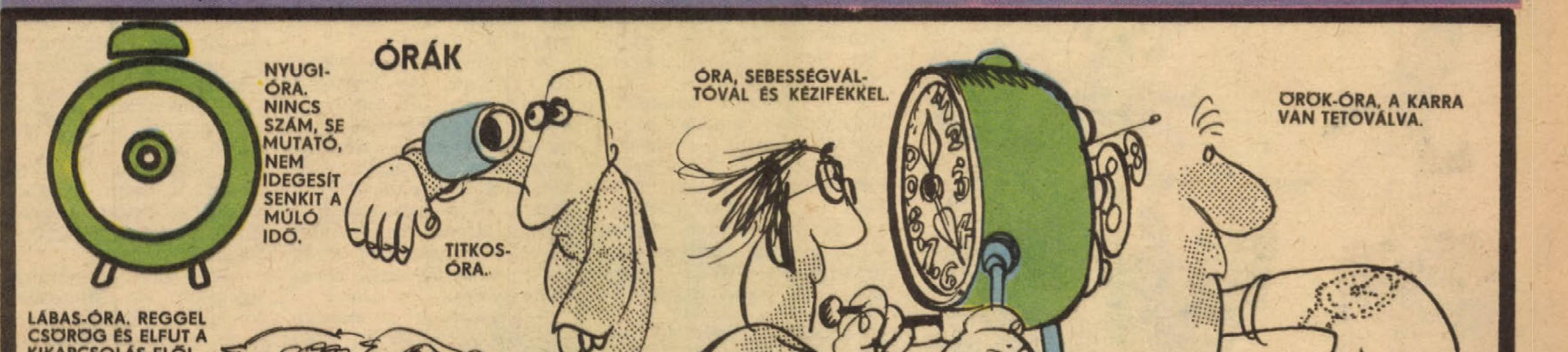
ÓRÁK
NYUGI-ÓRA. NINCS SZÁM, SE MUTATÓ, NEM IDEGESÍT SENKIT A MÚLÓ IDŐ.
TITKOS-ÓRA..
ÓRA, SEBESSÉGVÁLTÓVAL ÉS KÉZIFÉKKEL.
ÖRÖK-ÓRA, A KARRA VAN TETOVÁLVA.
LÁBAS-ÓRA. REGGEL CSÖRÖG ÉS ELFUT A KIKAPCSOLÁS ELŐL.

CARTER: IZRAELNEK VÉDHETŐ HATÁROKRA VAN SZÜKSÉGE

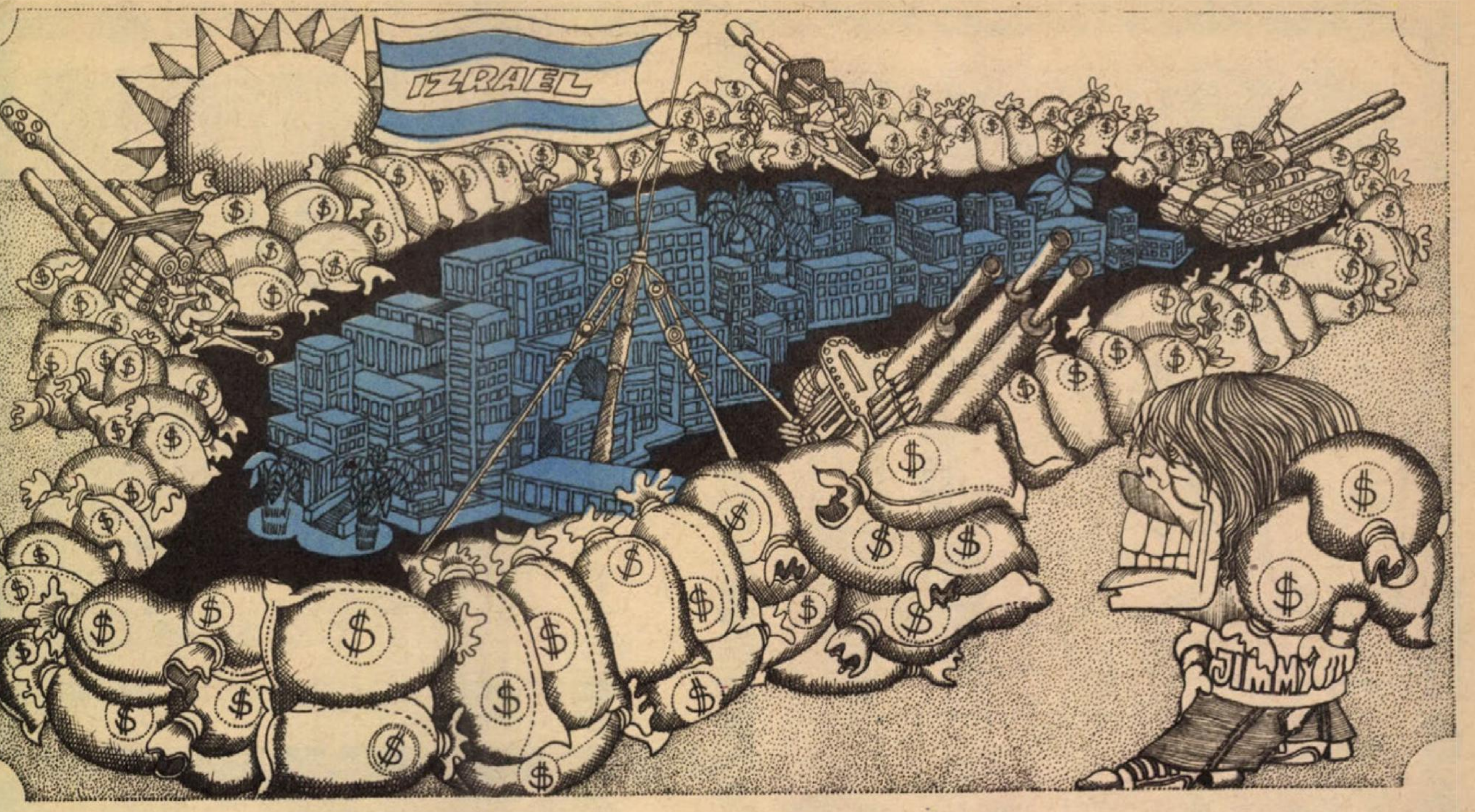

Ketten beszélnek

— Hogy van, hogy van?

— Ne is kérdezze. Erzsike, a feleségem, sajnos beteg.

— Mi a baja?

— Olyan fejgörcsöm van, hogy az eget is nagybőgőnek nézem. Egyik tablettát a másik után veszem be, és nem múlik.

— Úgy értettem, hogy Erzsikének mi a baja...

— Jaa? Alighanem influenza.

— Láza van?

— Lázam az nincs. Ma reggel is megmértem, harminchat-öt. De a torkomban mintha egy nagy-nagy gombóc volna... Valószínűleg az idegességtől. Nem szeretem, ha a feleségem beteg.

— Neki van-e láza, azt kérdeztem.

— Azt nem tudom. Reggel csak annyi időm volt, hogy a magamét megmérjem, aztán rohannom kellett a dolgaim után... Szegényke, most egyedül fekszik otthon.

— Orvost kellett volna hívnia.

— Megpróbáltam. Felhívtam a körzeti orvost, mondom neki: „doktor úr, meg kellene néznie engem”, kérdi erre: „mi a panasza?”, mondom neki: „beteg a feleségem”, erre leteszi a kagylót. Nem disznóság? Tudja, ha Erzsike beteg, én magamon kívül vagyok az elkeseredéstől. Most, most, most is hogy szúr itt a szívem tájékán! Ez mind idegesség. Bele fogok őrülni. Ő, szegény, meg csak fekszik otthon egyedül.

— Legalább van valaki, aki ellátja?

— Sajnos, nincs. Kénytelen leszek vendéglőben ebédelni. De még a legjobb eledel sem ízlik, ha tudom, hogy a feleségem beteg. Annyira szeretem a feleségemet, hogy belepusztulok, ha beteg. Nem azért, mert ilyenkor nincs, aki rendben tartsa a házat és enni adjon, hanem a tehetetlen szánalom, az, ami az idegeimre megy. A végén még kiújul a gyomorfekélyem, meglátja. Akkor aztán jól nézek ki!

— Adhatok egy jó tanácsot?

— Megköszönöm.

— Vigyen haza C-vitamin tablettát és Kalmopyrint. Meglátja, jót tesz.

— Már bevettem itt a presszóban. Gondoltam, minél előbb szedem, annál jobb. Már bevettem vitamint, fejgörcs ellen kombinált port, idegnyugtatókat, de minden hiába. Ha arra gondolok, hogy beteg a feleségem, idegösszeroppanást kapok.

— Azért mégiscsak az lenne a leghelyesebb, ha hazamenne.

— Gondolja? Én úgy vélem, hogy egy kis séta a friss tavaszi levegőn, jót fog tenni.

— Úgy értettem, hogy Erzsike miatt kellene hazamennie.

— Jaa? Könnyű ezt mondani. De tudja, hogy mi van ilyenkor minálunk? Az őrület éjszakája.

— Hogy értsem ezt?

— A feleségem egy drágajó lélek, de egy lehetetlen perszóna. Tudja, mit csinál, amikor látja, hogy én az ő betegsége miatt szenvedek, mint egy kutya?

— Mit csinál?

— Gúnyosan mosolyog. Csak fekszik némán, és gúnyosan mosolyog. A múltkor egyszer eperohamot kaptam a mosolyától, képzelje. És mit csinált, amikor látta, hogy eperohamom van? Könnyezni kezdett. Kevés híján beleőrültem ebbe a megaláztatásba. Mondom neki: „angyalkám, te valamitől belázasodtál, holnaputánra rendbe jössz, hálistennek kitűnő szervezeted van, de ha egyszer látod, hogy nekem miattad eperohamom van, mégsem helyes, hogy sírsz. Még te sírsz, már megbocsáss!”

— És mit szólt erre?

— Alighanem rájött, hogy igazam van, mert felkelt és kiment a konyhába. Mondtam is neki később, vacsora közben: „anyukám, te a lázadat valami vírustól vagy baktériumtól kaptad, ez sorscsapás, amiben nekem semmi részem. De én temiattad vagyok rosszul, nem gondolod, hogy egy férjtől ez a legtöbb, amit tehet?”

— És mit szólt?

— Semmit. Belátta, hogy igazam van. Mondom, hogy értelmes asszony.

(t.)

PÁLYAVÁLASZTÁS

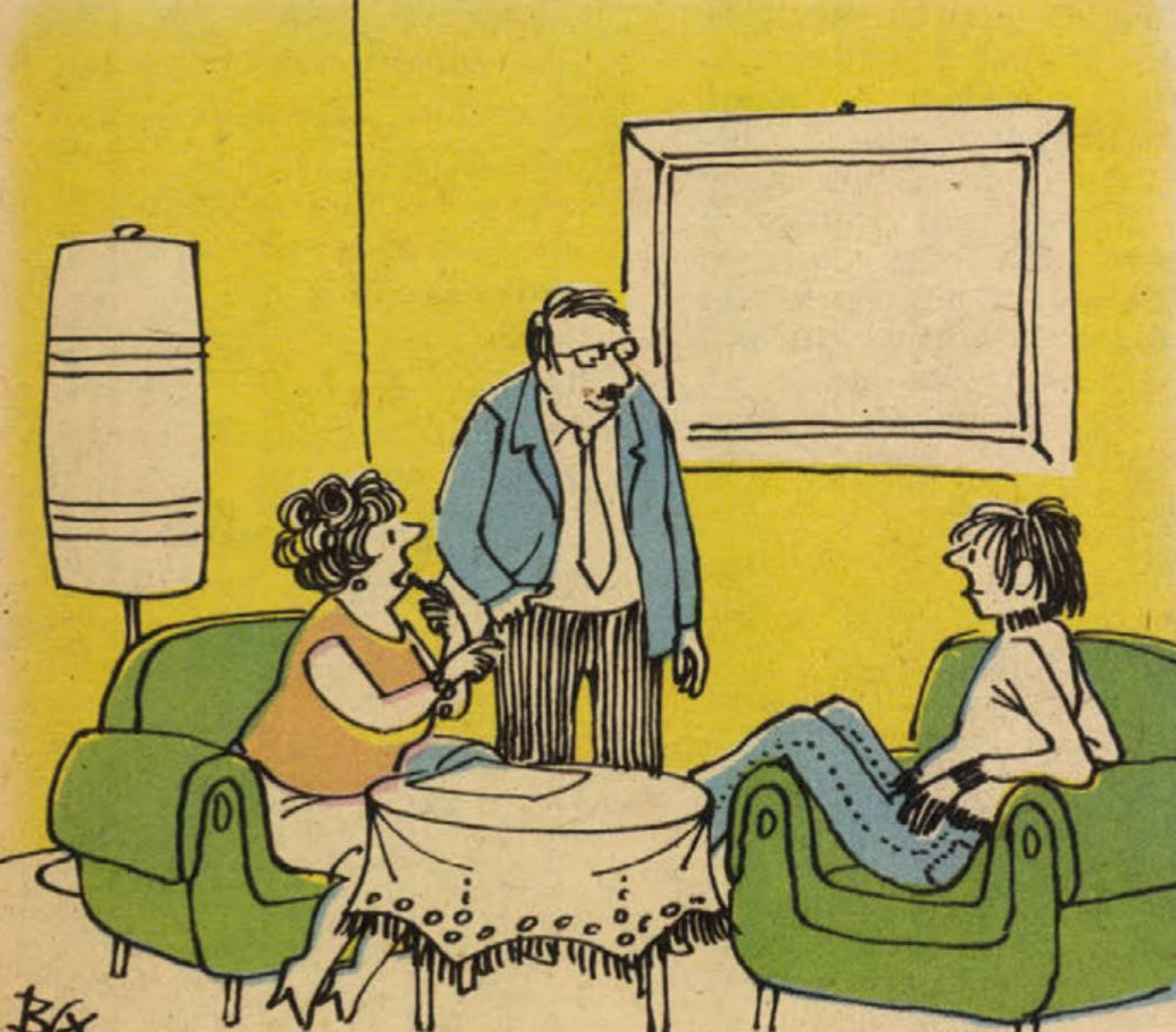

– Ha ötször felvételizel az egyetemre, még mindig csak huszonhárom éves leszel!

ANAKRONIZMUS

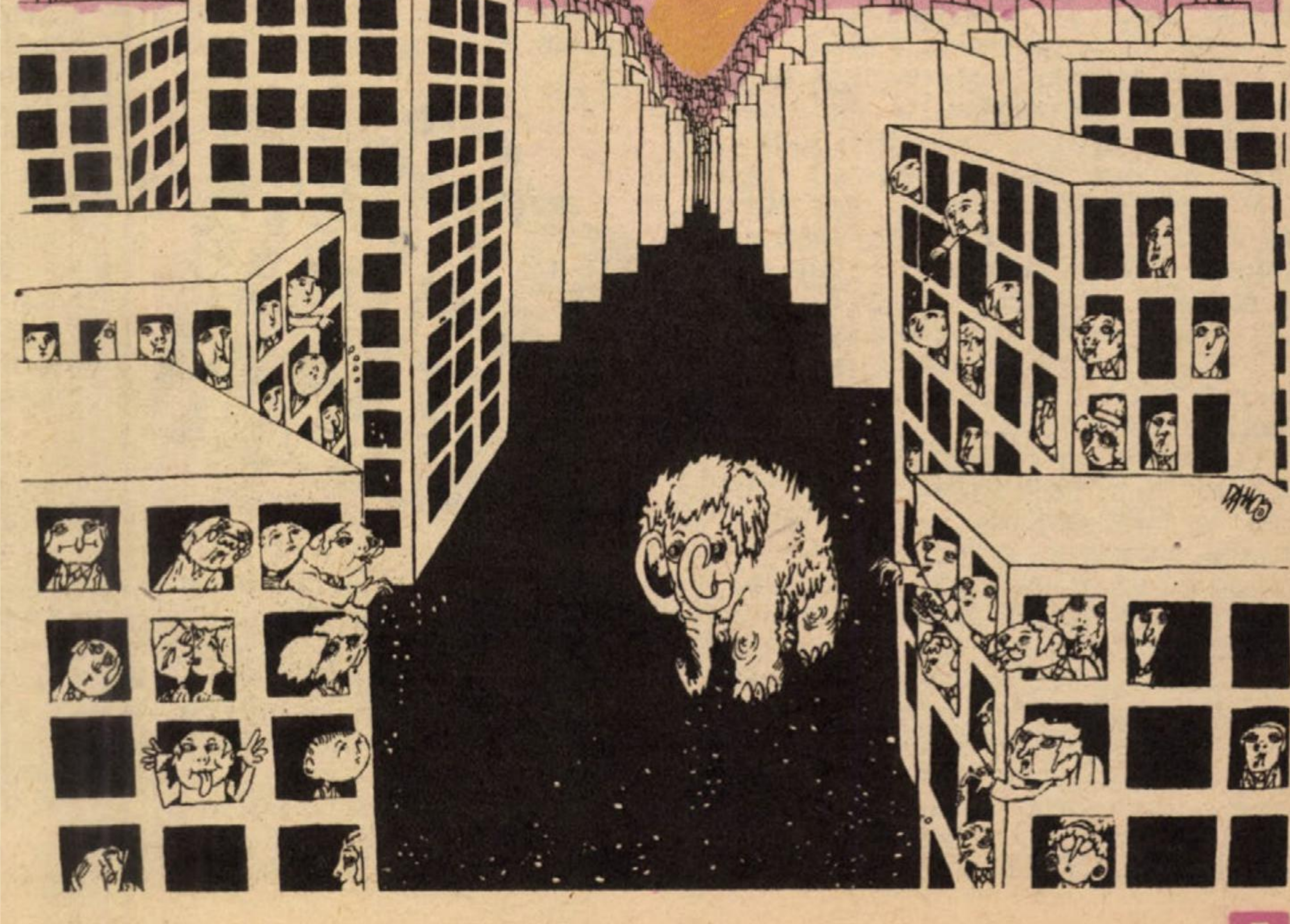

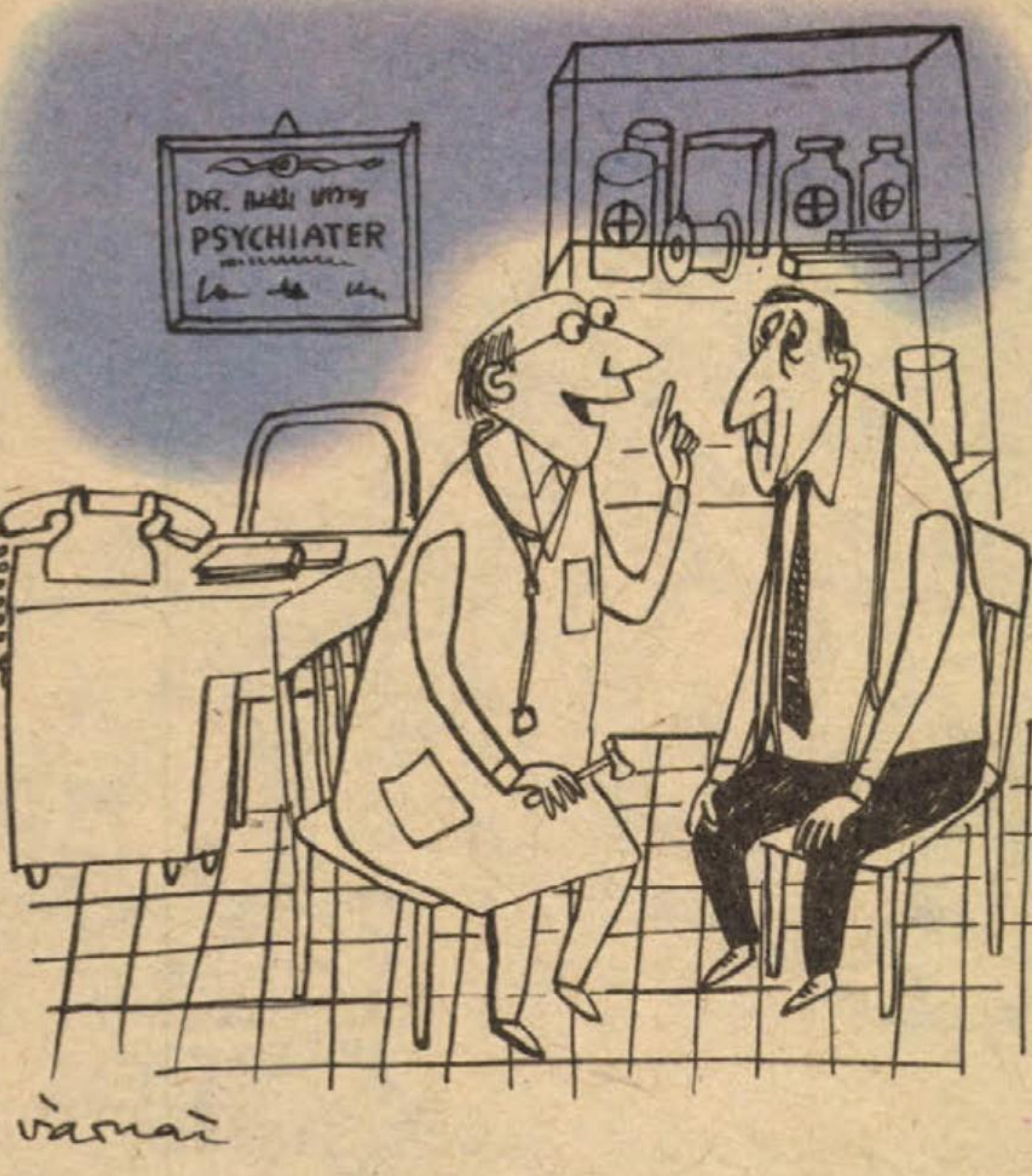

– Magának nincs semmi baja, csak egy másik feleségre, egy főbérleti lakásra és egy kellemesebb munkahelyre lenne szüksége...

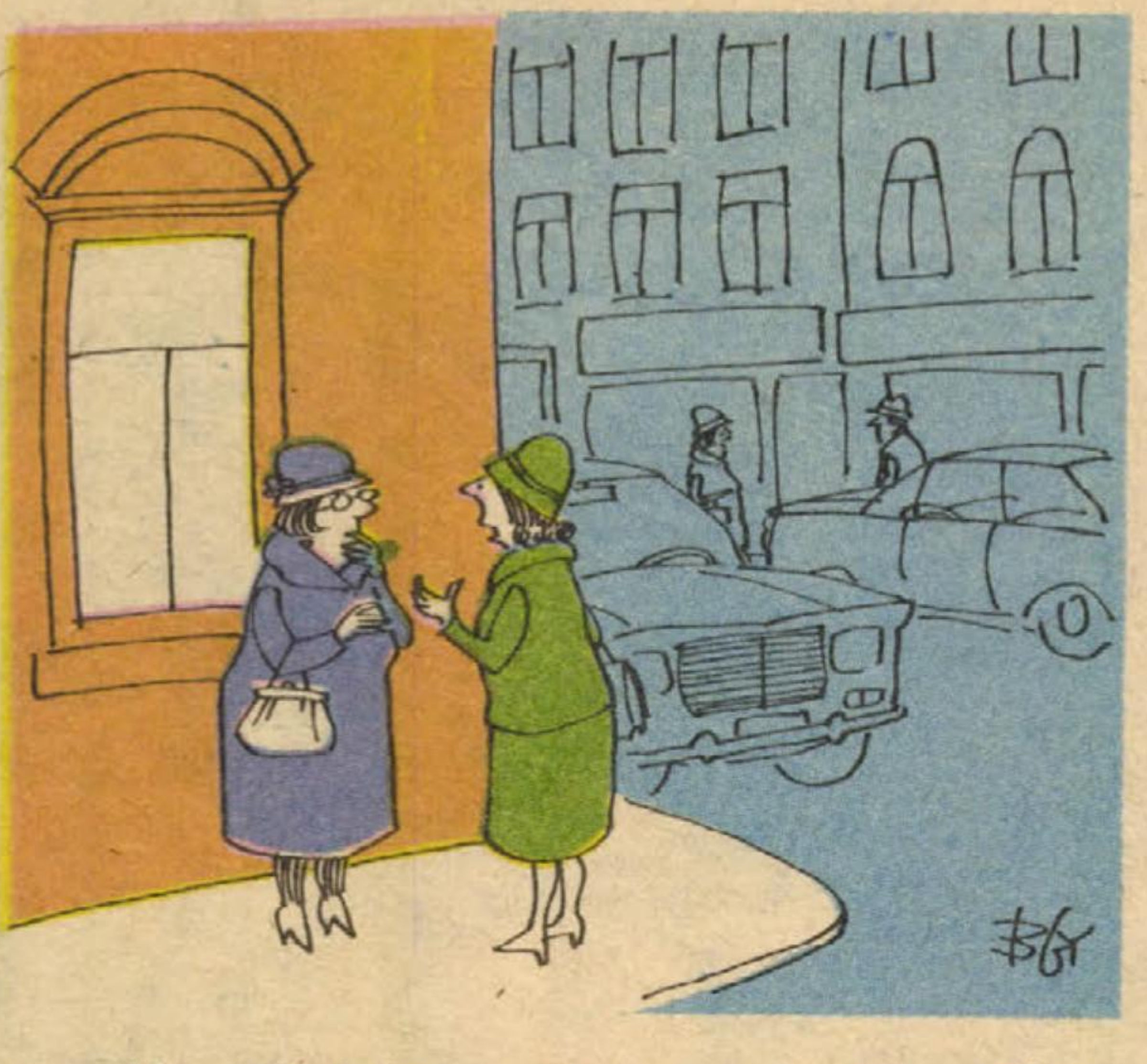

– Már külpolitikai viccek sincsenek, mert mindenkivel jóban vagyunk.

SZAKÍTÁS

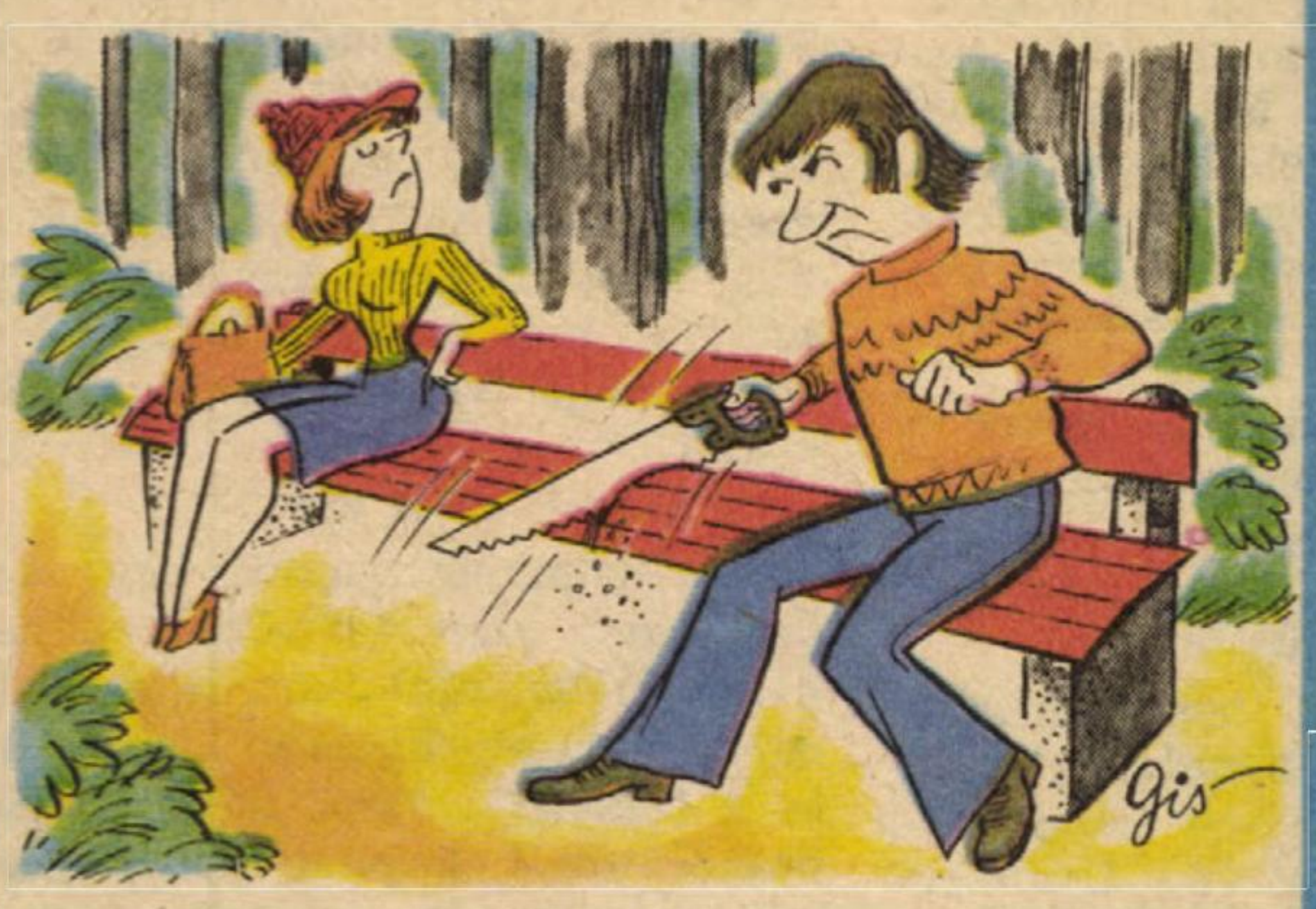

MAI NÉPMESE

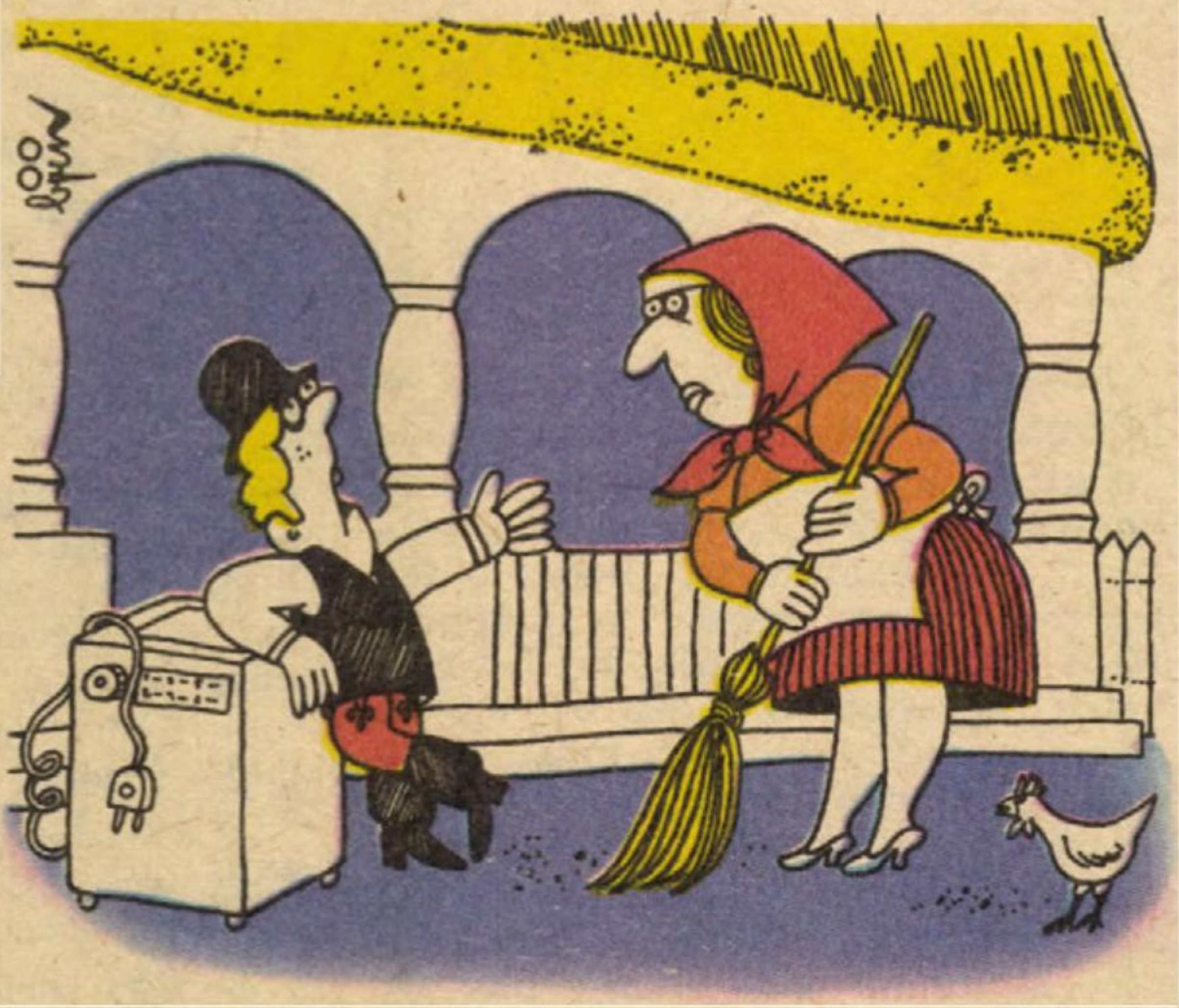

– Süssön nekem hamubasült pogácsát, édesanyám, viszem a mosógépet a szervizbe...

FEKETE TÁSKA

Cső Lajos barátom, a Bóvlimpex Külkereskedelmi Vállalat vezérigazgatója mesélte, amikor meglátogattam:

— Akár hiszed, akár nem, egy újításomnak köszönhetjük, hogy a Bóvlimpex a szakma legjobb vállalata lett.

— Újítással is foglalkozol? — csodálkoztam.

— Egyetlen újításom van csak, a fekete táska, de az zseniális.

— Mi az, hogy fekete táska?

— Egy csodálatos szerkentyű, nem is az én találmányom, a légiközlekedéstől vettem át. Talán te is tudod, hogy minden repülőgépen van egy úgynevezett fekete doboz, egy tűz- és robbanásbiztos, érzékeny magnetofon. A légikatasztrófák után ezt a szalagot lejátsszák és így állapítják meg a szerencsétlenség okát.

— De milyen szerencsétlenség történhet nálatok a külkereskedelemben? — kérdeztem.

— Nálunk a legnagyobb szerencsétlenség a rossz üzletkötés, és régen ez elég gyakori volt. De én a fekete táskával majdnem teljesen megszüntettem. A fekete táskát első alkalommal Bogár Barna vitte ki Párizsba. Persze ő nem tudta, mi van a fekete táskában, mert én azt mondtam neki, hogy ajándék a barátomnak, aki majd jelentkezik nála. Megkértem, hogy a fekete táskát éjjel-nappal tartsa magánál, mert a barátom bármikor felkeresheti. Bogár Barna elutazott, s egy hét múlva, amikor hazajött, sajnálkozva közölte, hogy a barátom nem jelentkezett és visszaadta a fekete táskát. Alig vártam, hogy elmenjen, rögtön visszajátszottam a magnót.

— S miket hallottál?

— Különös dolgokat. Egy sztriptiz bár teljes műsorát, és egy beszélgetést Bogár Barna Place Pigallra szakadt unokahúgával. Ezen kívül megtudtam, hogy Bogár kivel találkozott Párizsban, mit evett és milyen hangosan, ki látogatta meg egyik éjszaka a szobájában és miért, és miket mondtak közben. Majd elfelejtettem, üzletet is kötött hazautazása előtt félórával, de olyan is volt ez az üzlet. Mondanom sem kell, ez volt Bogár Barna utolsó külföldi útja.

— És mi lett a fekete táskával?

— Legközelebb Madár Lajos vitte ki Afrikába. Ő is felvette egy éjszakai mulató teljes műsorát, egy néger törzs rituális termékenységi karneválját és egy profi bokszmérkőzés tizenöt menetét. Amikor ő is hazajött és sajnálkozva visszaadta a fekete táskát, én lejátszottam neki az elmúlt hét teljes műsorát.

— Nem tiltakozott?

— Csak addig, amíg közöltem vele, hogy a feleségének is visszajátszhatom a magnón a rituális termékenységi karneválit. Ezután megnyugodva távozott. Persze a vállalatnál pillanatok alatt elterjedt a fekete táska titka, de nem is bántam, örültem, hogy az üzletkötők tudják, hogy én is tudni fogom, mit csinálnak majd külföldön. Ma már elutazás előtt úgy veszik át a fekete táskát a devizaosztályon, mint a külföldi napidíjat és amikor hazajönnek, az elszámolással együtt adják vissza. Azóta már egvébként magnóvisszajátszó részlegünk is van.

— És megéri?

— Igen, mert csaknem teljesen megszűnt a rossz üzletkötés, a kiküldetések ideje is lerövidült, és az üzletkötők feleségei, akik időközben ugyancsak tudomást szereztek a fekete táskáról, megnyugodtak.

— De miért? — kérdeztem, miközben elbúcsúztam.

Cső Lajos mosolyogva válaszolt:

— A fene érti, de a fekete táska bevezetése óta valahogy az üzletkötők is erkölcsösebbek lettek.

Miklósi Ottó

TRIBÜN

Gary Player, a kitűnő golfjátékos mondta:

— Van odahaza hat fiam, a farmon pedig száz csikóm. Hirtelenjében nem is tudnám megmondani, hogy melyik csoport kosztja kerül több pénzembe.

Red Auerbach, a nagymester, agyba-főbe dicsérte legjobb játékosát, Julius Ervinget.

— Mindent lát a pályán — mondta. — Fél szemmel mindig a kosarat nézi, a másikkal meg az ellenfelét.

— Tévedés — helyesbítette Erving. — Én mindkét szememmel az ellenfelemet nézem. A kosár ugyanis még sosem akart a vesémbe könyökölni meccs közben.

Rick Monday a Cubs csapatától átigazolt a Dodgerekhez. Frank Lane, a Cubs edzője, a következőképpen kommentálta az ügyet:

— Monday 125 000 dollárt keresett tavaly nálunk. Ennek fejében kihagyott 125 gólhelyzetet. Tehát minden kihagyott helyzetért 1000 dollárt kapott. Az új csapatnál körülbelül 250 000 dollár lesz a fizetése. Vagyis kihagyott helyzetenként 1000 dollár fizetésemelést kap.

Conn Smythe, a Toronto Maple Leafs legendás hírű menedzsere mondta nyugdíjaztatásának napján:

— A jégkorong nagyszerű sportág lehet, ha képes túlélni azokat az embereket, akik vezetik.

A norvég IK Halden újszerű módot talált a játékosok utaztatására. A helybeli rendőrségtől megvásárolt egy kimustrált rabszállító kocsit.

— Ideális járgány — lelkendezett Helsten, a csapatkapitány. — Ha esetleg idegenben győzünk, és az ellenfél szurkolói megharagszanak ránk, mi csak bemászunk a rabomobilunkba. A rácsok mögött abszolút biztonságban érezhetjük magunkat.

Amiből újra kiderül, hogy minden rácsnak két oldala van.

(p. p.)

BECSÜLETES MEGTALÁLÓ

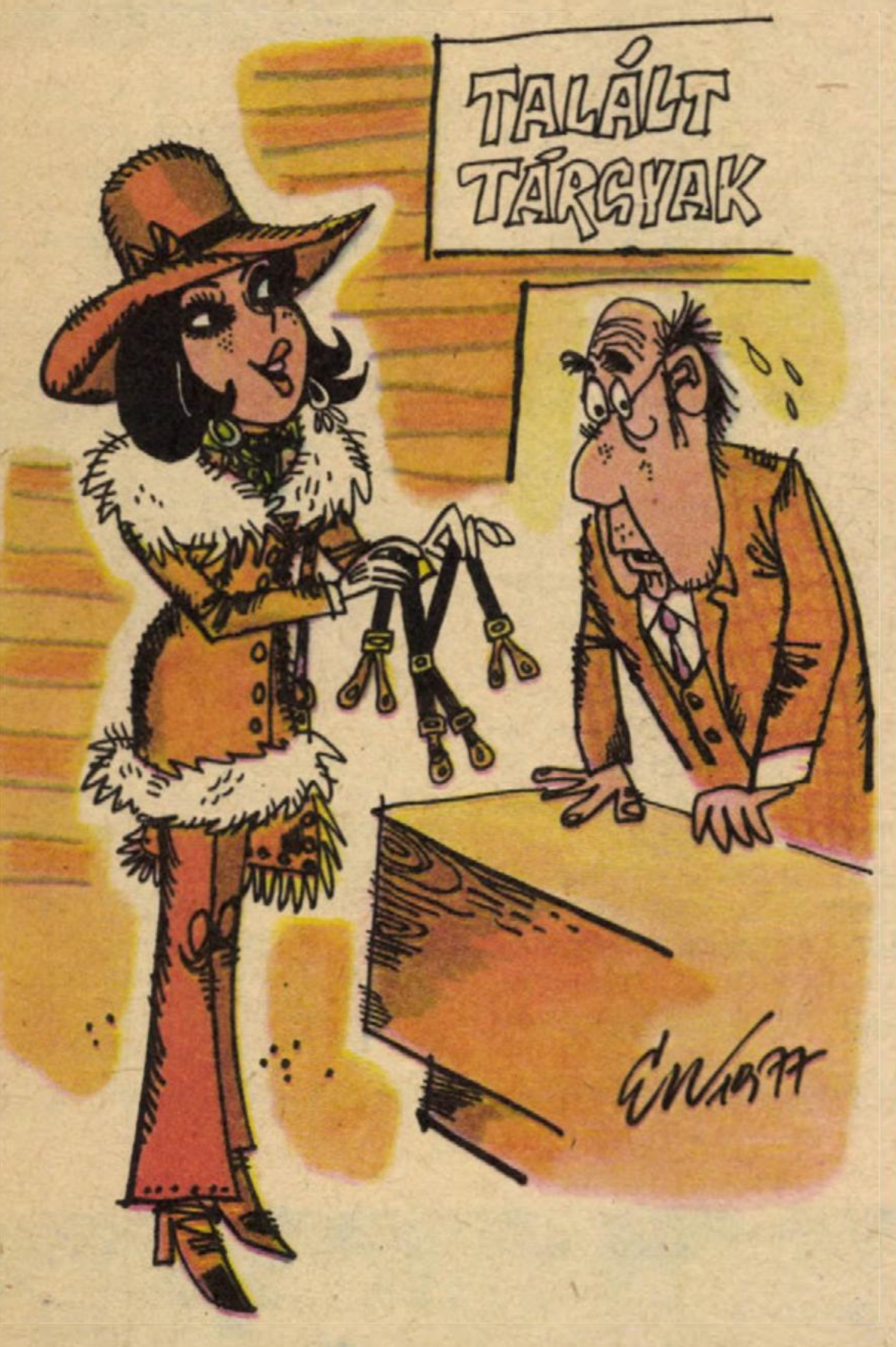

– Nem tudom, ki felejthette az ágyamban?!

HÁZI ZSONGLŐR

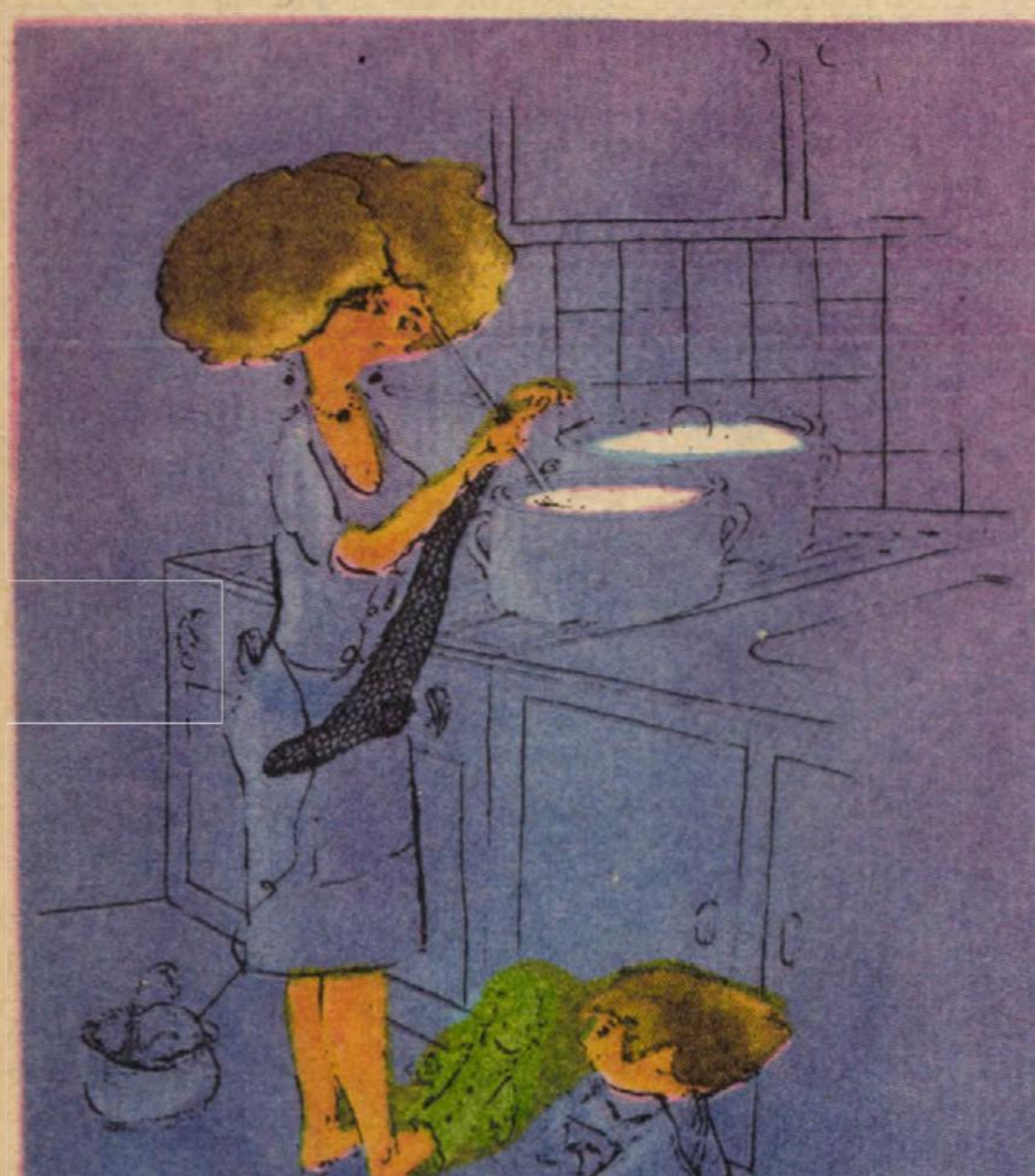

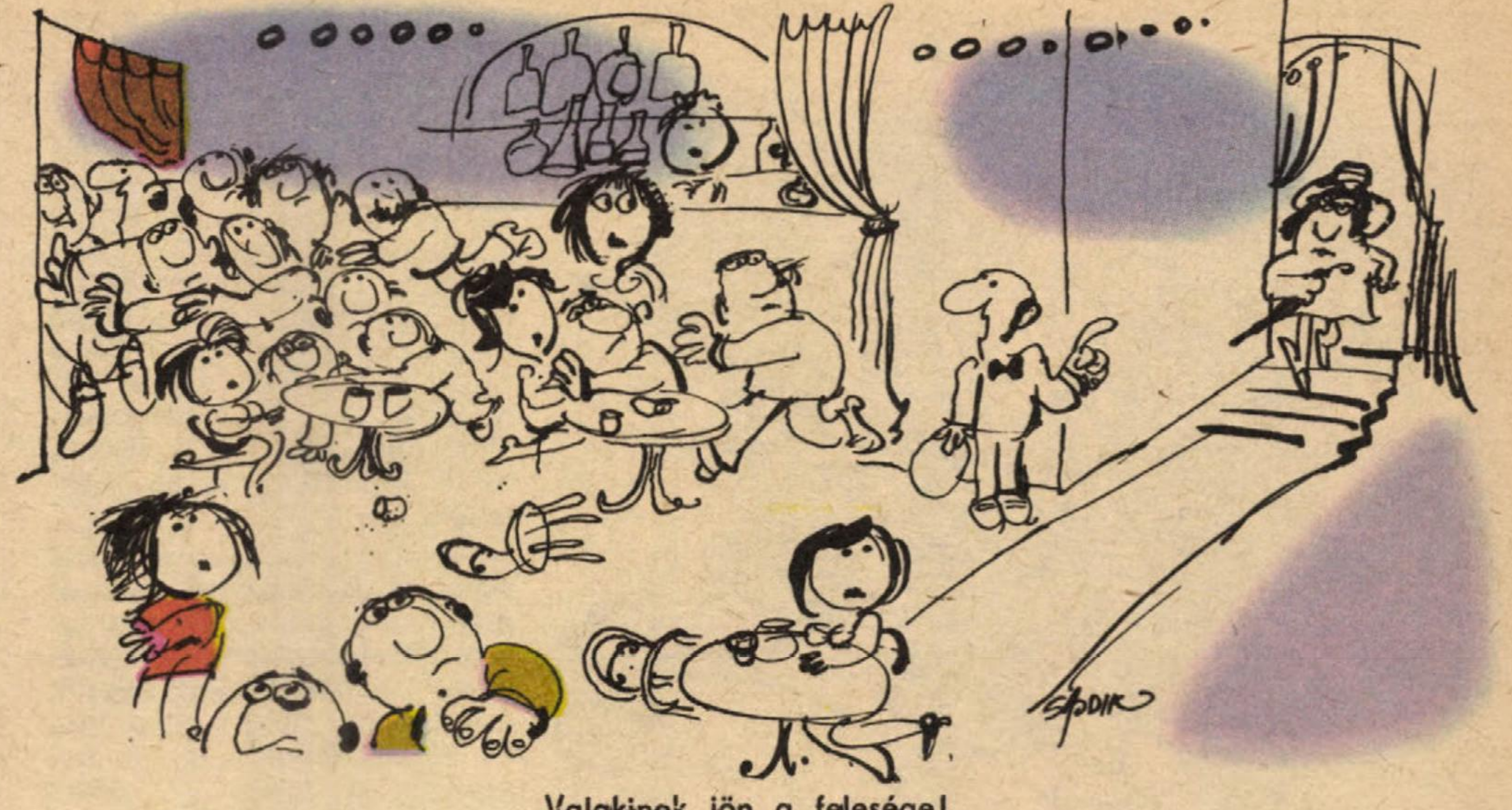

Valakinek jön a felesége!

PIROS TEÁSCSÉSZE

Elhatároztam, hogy a teáscsészéimet befestem pirosra, hogy egy kis színt vigyek az étkezéseimbe. A csészét — egy hivatásos csészefestő tanácsa szerint — először le kell smirglizni B/2-es smirglipapírral, benzinpripilénnel ecsetelni, majd száradás után piros pánkolorral festeni, vékonyan. Gyerekjátéknak tűnt a dolog.

A smirglipapír már hosszú évek óta nem hiánycikk, kilencféle érdességben kapható. Az én különleges balszerencsémre éppen a B/2-es jelű hiányzott a sorozatból, pedig féltucat boltban kerestem. A hatodik boltban aztán azt tanácsolták, hogy C/3-mal csiszoljak, ami épp olyan, mintha B/2-vel dolgoznék, ha utána nem pripilénnel ecsetelek, hanem minimax-szal. Minimax dögivel volt minden boltban, csak a hozzávaló bőrecset hiányzott, mert másfajta ecsetet a minimax felold.

Negyven üzletben hetvennyolc fajta ecsetet válogattam végig, mert az ecset az első világháború óta nem hiánycikk, de bőrecsetet éppen nem találtam. De azt tanácsolták, hogy ne ecsettel vigyem fel a csészékre a minimaxot, hanem oldjam fel a piros pánkolorban, egy speciális oldószerben, trafipaxban.

Már az első polcról leemelték az oldószert, azonban piros pánkolort nem találtunk, csak cellonvöröset, amiben csomósodik a minimax, de a cellonvöröshöz lett volna oldószer. Ez a hígító azonban feloldja a csésze fülét is, ha nem alapozzák előtte nátrongittel, amitől viszont a piros szín elveszíti a fényét, hacsak nem krómozzák.

Mármár elkedvetlenedtem, amikor azt tanácsolták, hogy mondjak le a piros csészéről, és legyen kék, mert a kékkel félannyi vesződség sincsen. Szép kéket tudok előállítani zöld pánkolorból, ha tojás sárgáját adok hozzá, és az sem oxidálja a smirglipapírt. De — mondták —, ha veszek annyi fáradságot, hogy keresek ciklon-lakkot, és ezzel be tudom vonni a kéket, arra rátehetek fedőpirosat, csak vigyázzak, hogy diolon-festéket vegyek, ne amiolont, mert az amiolontól a csésze megváltoztathatja a formáját. Ha csak nem edzem előtte kéngőzben.

A festékeknek és a választékoknak ekkora bőségétől már egészen elszontyolodtam, ezért elhatároztam, hogy festés helyett inkább vásárolok magamnak piros teáscsészéket, de piros teáscsészét nem találtam egy boltban sem, pedig a teáscsésze igazán nem hiánycikk, és vehettem volna minden más színben, óriási választékban, csak pirosban nem volt. Piros csészealjat viszont mindenütt találtam. Viszont az utolsó boltban azt a tanácsot adták, hogy teázás helyett inkább kávézzak, mert olyan kávéskészletet tudnak adni, melynek alapanyaga kaolin. A kaolint pedig nagyon könnyű festeni, bármilyen színűre. Ha a kávéscsészéimet A/1-es smirglipapírral lecsiszolom, nem kell ecsetelni, egyszerűen rámehetek piros temperával, majd csónaklakkal fényesíthetem ki.

Jelenleg színtelen csónaklakkot keresek, mert mindenféle színű van, csak színtelen nincsen. Ha nem találok, állítólag a hajólakk is jó, csak hullámos lesz tőle a csésze alja és könnyen felborul.

Jövő héten mindenkit szívesen látok házamban egy csésze kávéra. Csak az a kérésem, hogy leukoplasztot hozzanak magukkal, hogy a szép, piros csészéket a tálcához tudjuk erősíteni.

Somogyi Pál

ALAPOS FELKÉSZÜLTSÉGŰ KÖZÉLETI FÉRFIÚ

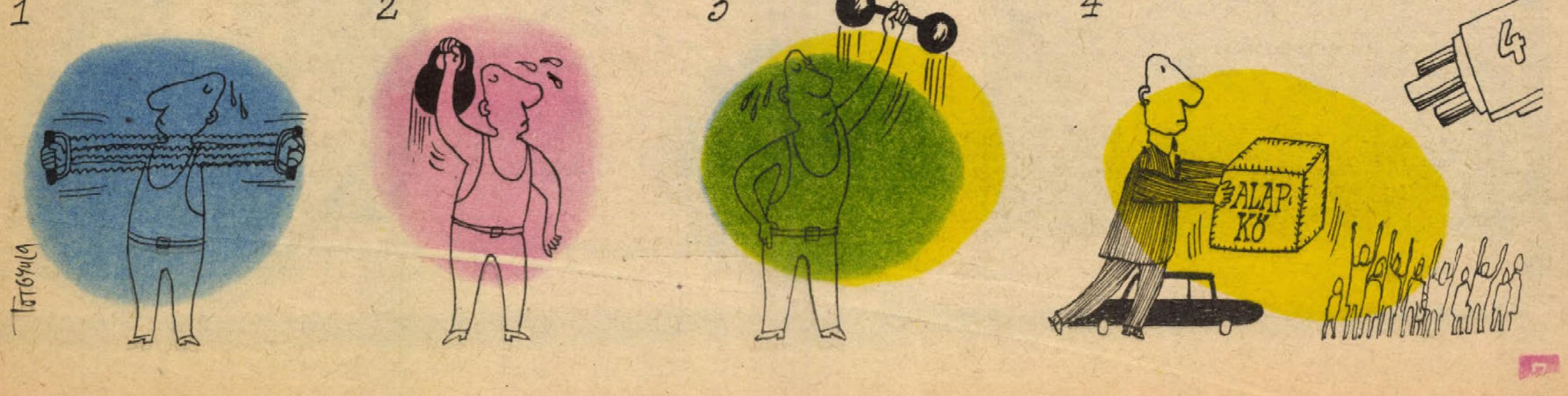

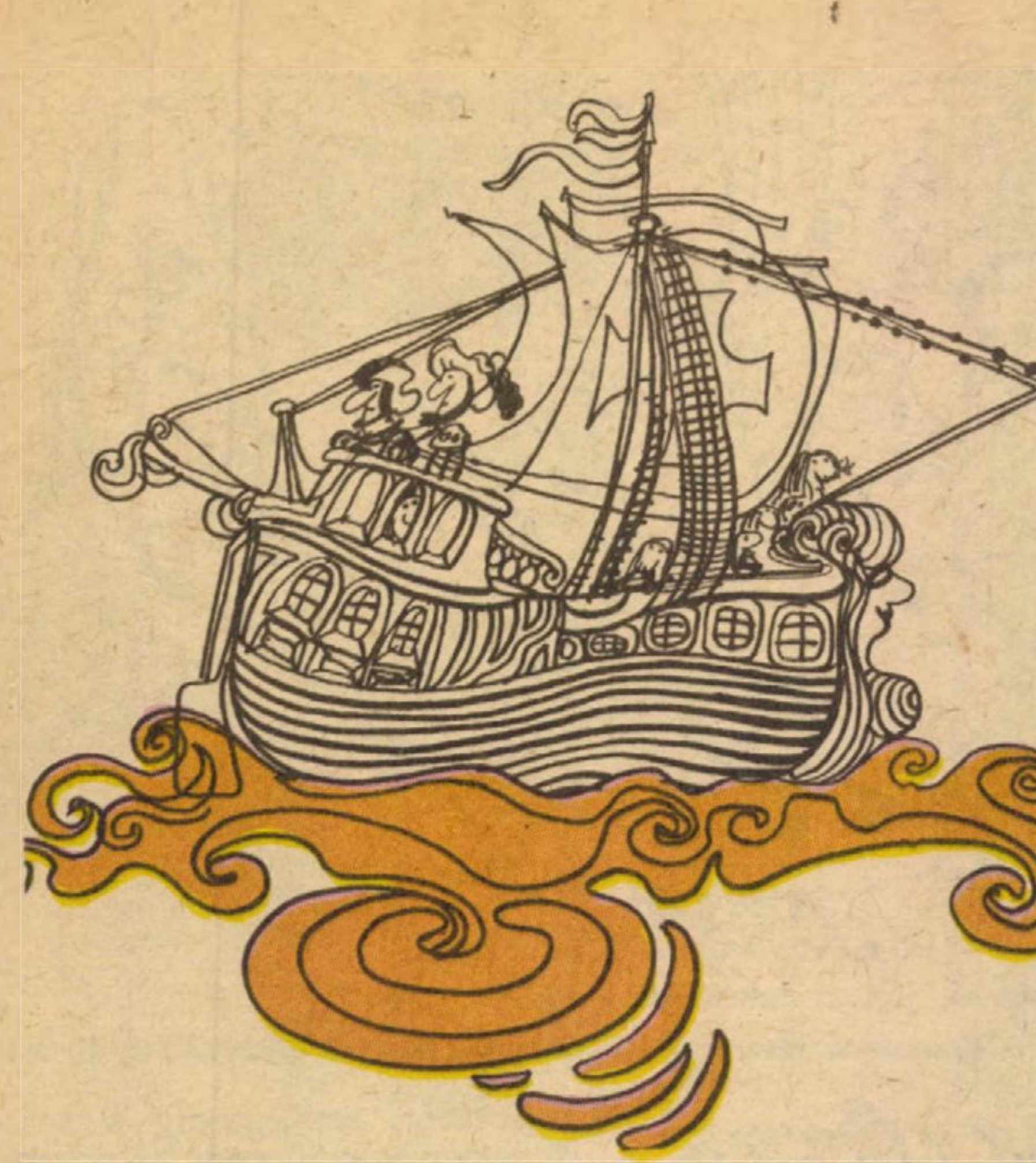

– Mióta tudom, hogy nem rólam fogják elnevezni Amerikát, még felfedezni sincs kedvem...

ARCMEMÓRIA

Rossz az arcmemóriám, egyre rosszabb, sőt — mit szépítsem? — pocsék. Néhány éve még két konyak, három fekete, és száz körmönfont keresztkérdés után rájöttem, hogy az a kopasz, pocakos bácsi, akivel egy kis dumcsira beültem az eszpresszóba, nem más, mint a kis vézna Dóka Pubi, a legjobb gyerekkori barátom. (Fél évszázaddal ezelőtt állandóan verekedtünk, néha félholtra vertük egymást.)

Tavaly karácsonykor azonban Budapesttől Sopronig (igaz, hogy gyorsvonaton) beszélgettem egy asszonnyal, akiről máig is csak azt tudom, hogy „szép volt az a két hónap... de hol van az a nyár...!" Mert mégsem kérdezhettem meg, hogy azon a nyáron, milyen színű volt a mostanság kékes haja, sőt azt sem, hogy hol lakott, amikor azt emlegette, hogy órák hosszat támasztottam a kapujuk mellett a falat. Hát illik ilyesmit elfelejteni?

Nem, nem illik, de fütyülök az illemre — határoztam el a kék hajú asszony után —, ezentúl nem kínlódom emlékek idézgetésével, nem gyötröm megfáradt memóriámat, megkérdezem magyarul: Ki vagy te?

Ezt akartam kérdezni tegnap délután is attól az őszes cingár öregtől, aki a Belváros nyüzsgésében az utamat állta.

— Szervusz! Látom, nem ismersz meg — mosolygott kihívón...

Megnéztem jobban, végigmértem tetőtől talpig, és szépen megfogalmaztam magamban: „Valóban nem ismerlek meg. Ki vagy te?"

— Hiába! — sóhajtott ekkor. — Te nem változtál semmit, de én... Hogyan is lehetne megismerni egy két lábon járó árnyékot?

— Menj már! — legyintettem nevetve, mert egy két lábon járó árnyéktól mégsem illik megkérdezni, hogy ki ő. — Csak nagyon elbambultam.

— Inkább talán elbámultál, hogy ki ez a vén pacák, aki téged leszólít. A múltkor is találkozom Karesszal...

Most megkérdezem tőle: ki az a Karesz?

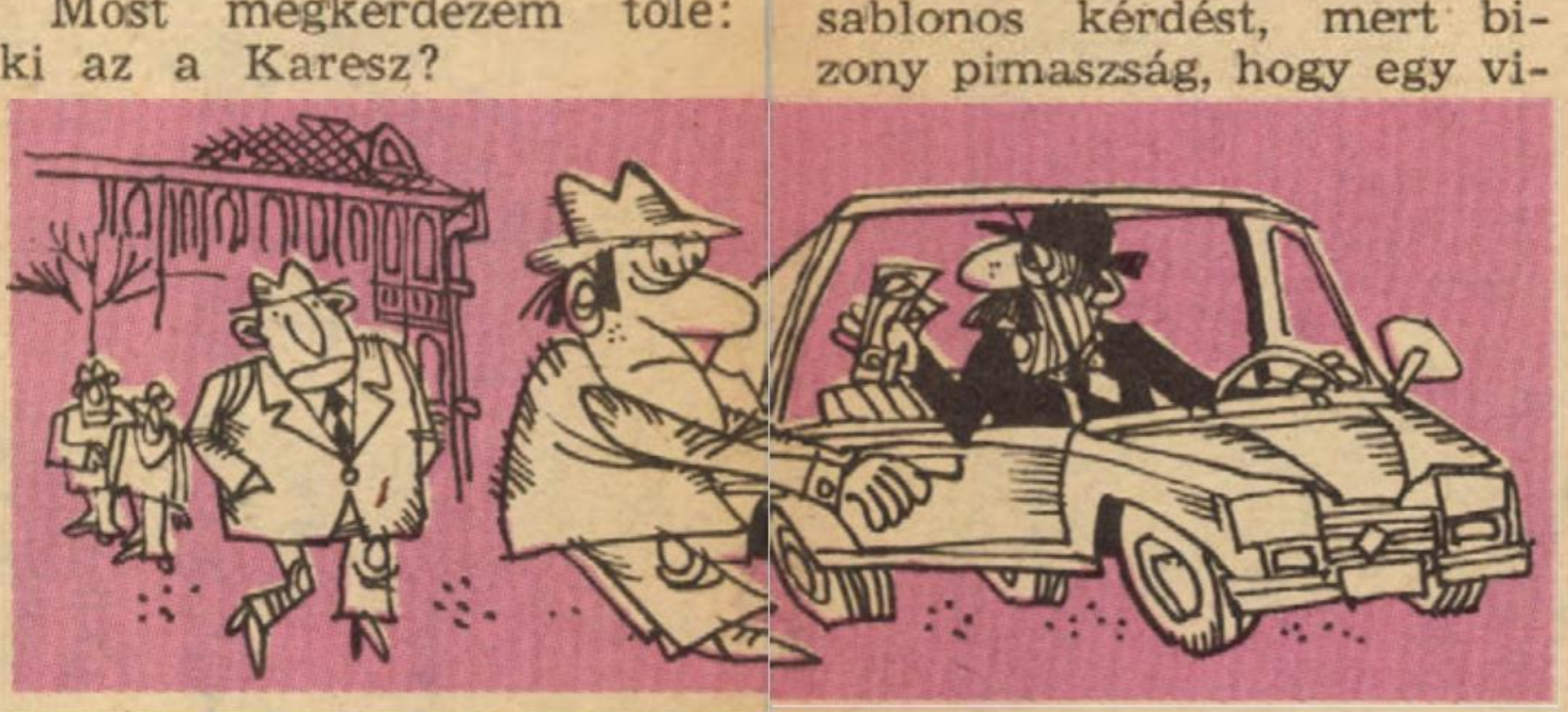

— ...a fiam lehetne. Hiába, a sport! De mikor volt nekem arra időm és módom, mikor?

Tehát Kareszról illik tudnom, hogy sportoló. Nagy Karcsi lenne a gimiből, vagy Kis Karcsi a katonaságtól? És ő? Mégis megkérdezem.

— Jó rád nézni, te most is a régi vidám fickó vagy.

— És te most merre vagy? — szegezem neki egyelőre az olykor bevált sablonos kérdést, mert bizony pimaszság, hogy egy vidám fickó a bánatos öreg barátját meg sem ismeri.

— Még mindig ott. Hiszen ismersz, nem vagyok az az ugrálós fajta.

Ha ilyen határozottan mondja, hogy „hiszen ismersz", meg azt, hogy „még mindig ott", vagyis ő tudja, hogy én tudom, azaz kellene tudnom... Várjunk!... Lehet?... Á, jöjjön a konyak, a kávé, a meghitt beszélgetés, de megfejtem, rájövök, ki ez a pasas.

— Meghívhatlak ebédre ide, a Százévesbe? Az a törzshelyem — mondja váratlanul, és már belém is karolt, visz magával.

Úgy? A Százéves a törzshelye. Sejtem én már, hogy miféle, de jól van, lejátsszuk a partit.

Bemegyünk, rendelünk. A „barátom" gátlástalanul válogat az ételek között, meglepően sokat fogyaszt. Azaz nem is olyan meglepő, hiszen számítottam erre. Amikor a fizetésre kerül a sor, riadtan kotor a zsebében. Ez is régi trükk, ismerem.

— Úgy látszik, hogy a kocsiban felejtettem a táskámat. Kérlek, várj meg, mindjárt hozom a pénzt.

— Inkább kifizetem én — nézek a szeme közé.

— Szó sem lehet róla, én hívtalak meg — tiltakozik.

— Nem akarlak megbántani, de van egy közbevető javaslatom. Adok neked kölcsön két százast. Ha fizettél, elkísérlek a kocsidig, és visszaadod.

Fizet, fölállunk, szorosan mellette megyek, nem menekülhet.

Cseveg, fecseg, el akarja terelni a figyelmemet, és megyünk, csak megyünk. Persze, nincs is ennek kocsija.

De van. Túl az Erzsébethídon, az egyik kis utcában. Nincs előtte semmi. Renault. Az egyből indul.

Beül, egy mozdulattal már indít is. Fogom az ajtót. Ha kell, kiabálok. Közben körülnézek, talán akad rendőr valamerre.

Fölbúg a motor, odafordulok.

— Hadd melegedjen! — mosolyog rám, és nyújtja felém a két százast. — Aztán hívj föl, ahogy megbeszéltük. Szervusz!

Állok, kezemben a két pirossal.

— Jó, majd fölhívlak — kiáltok utána, és magamban: — Csak tudnám, hogy *ki vagy te?* **Sólyom László**

A GARAY-PIACON

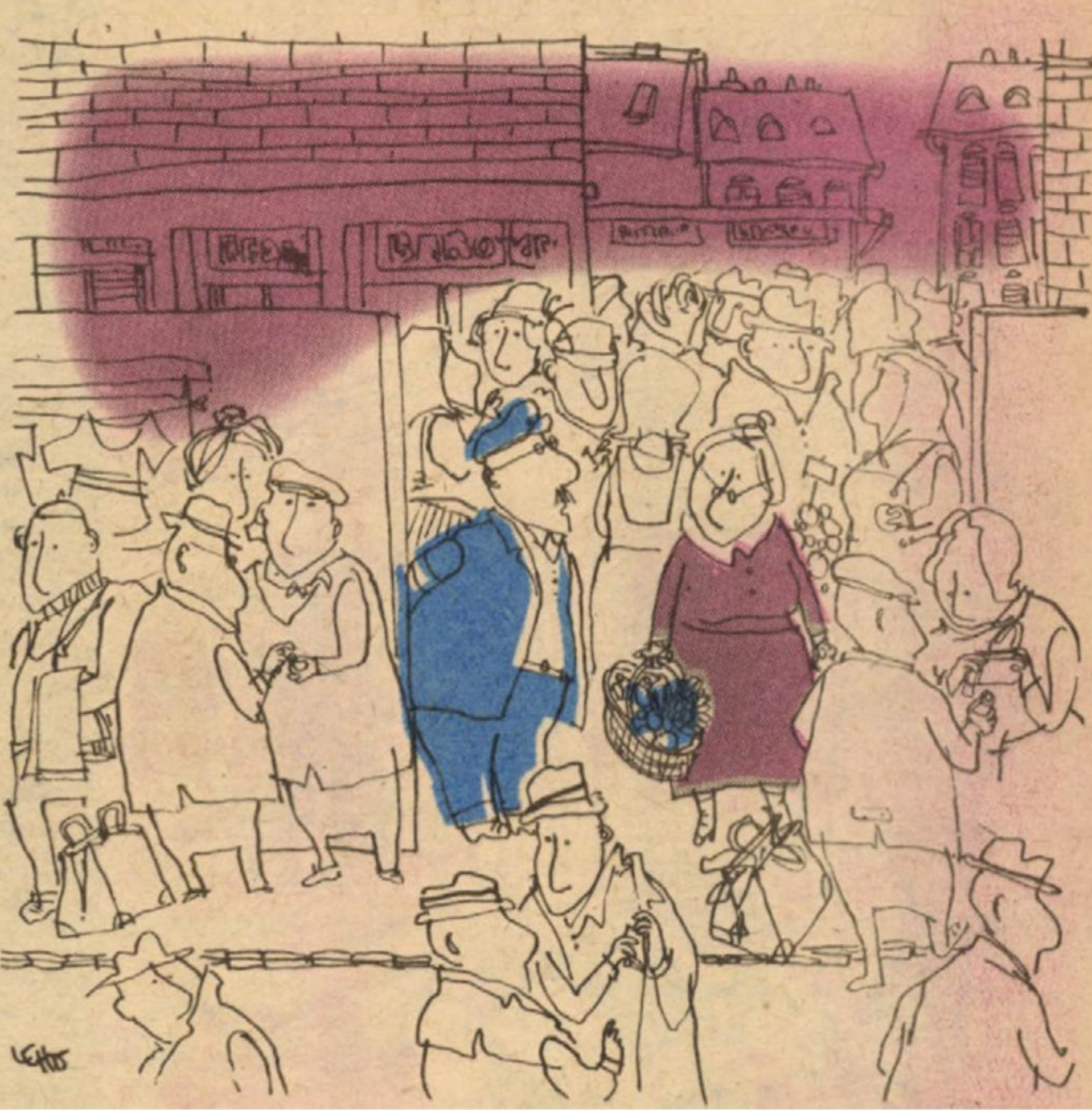

– Van valami elvámolni valója?

Megkérdeztük rajzolóinkat: KI MIT TUD?

Hegedűs István:

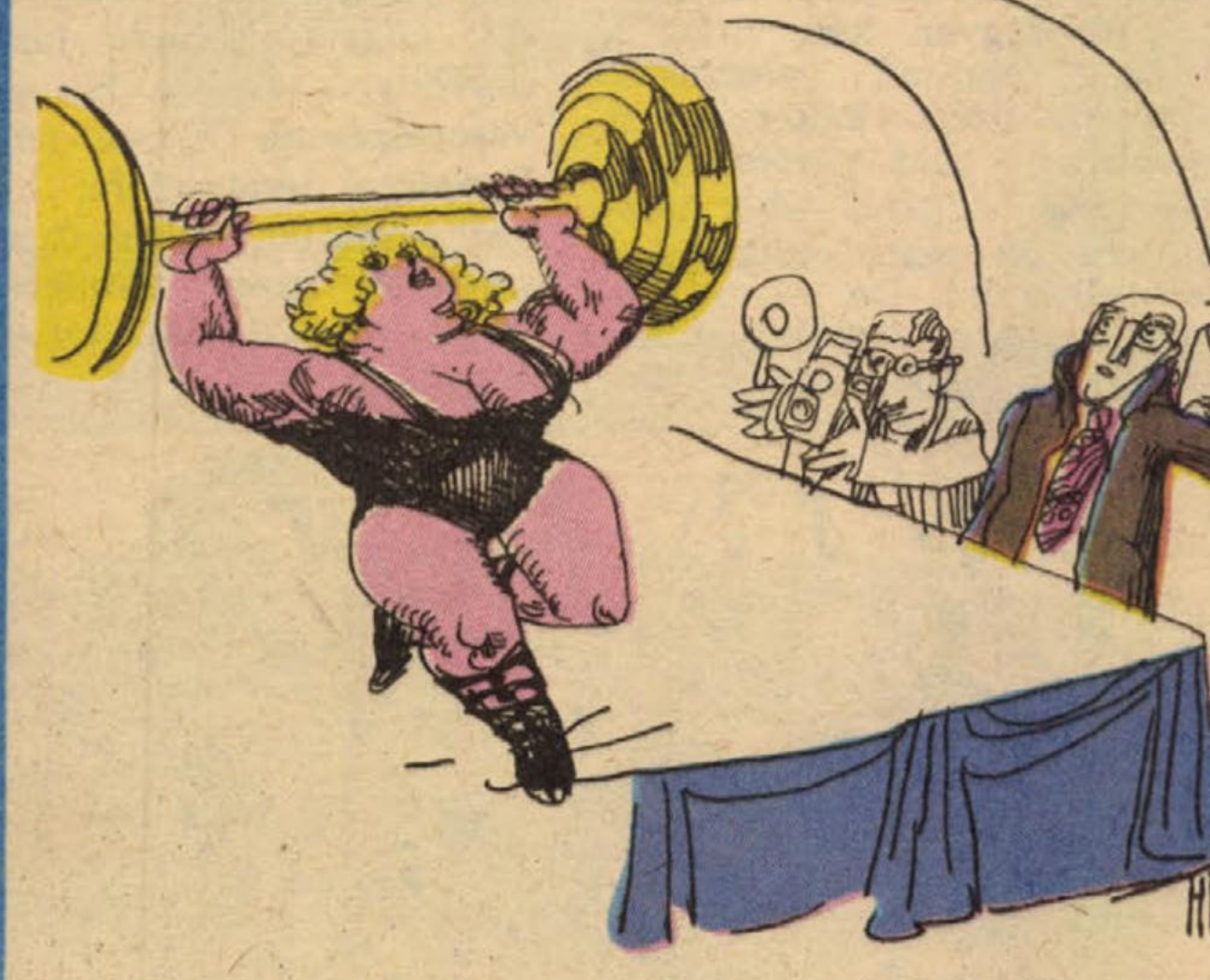

– Tudom, hogy az emancipáció pár éven belül csodákat művel...

Tót Gyula:

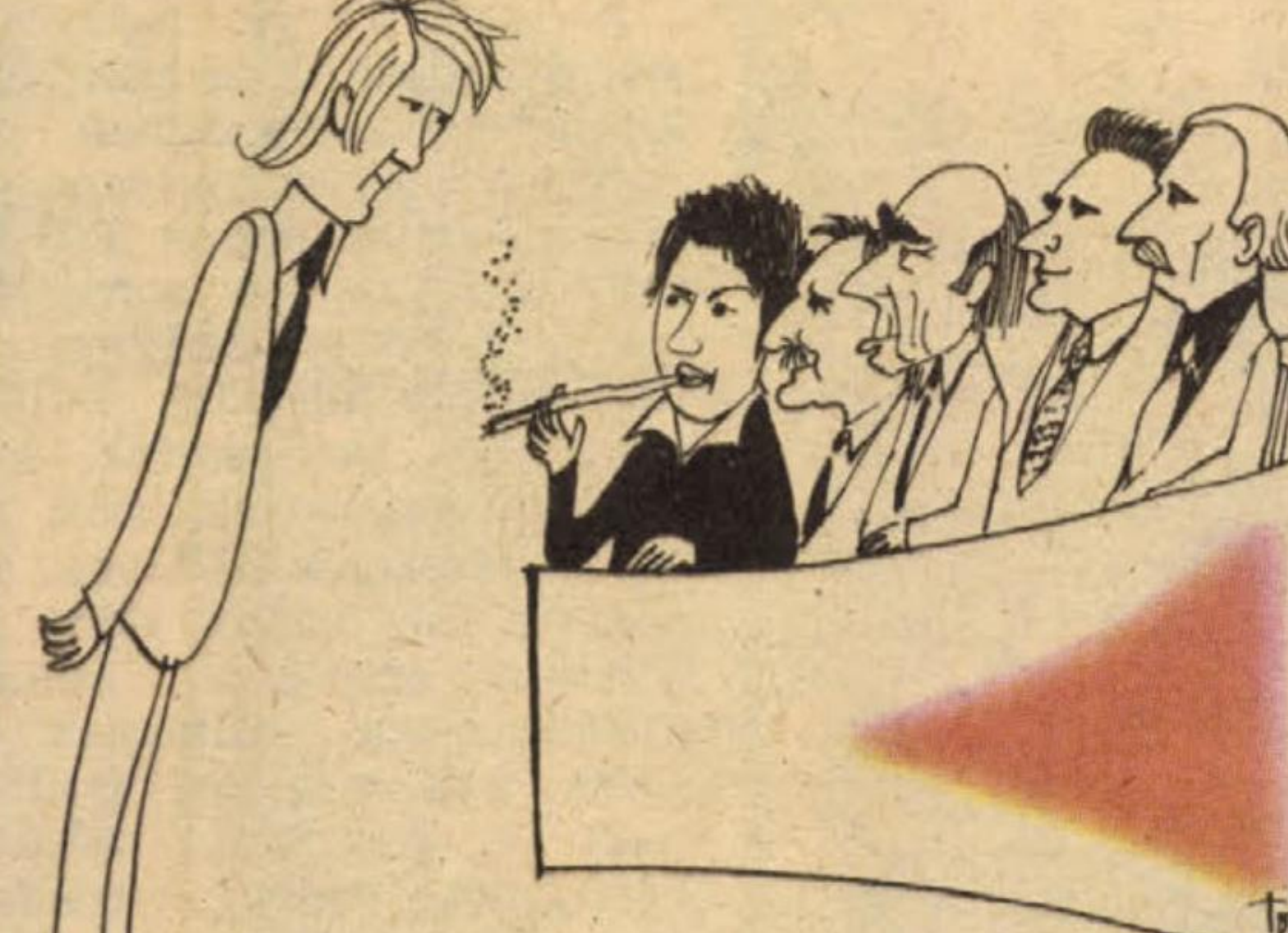

– Megnyerően tudnék nézni a zsűrire...

Sajdik Ferenc:

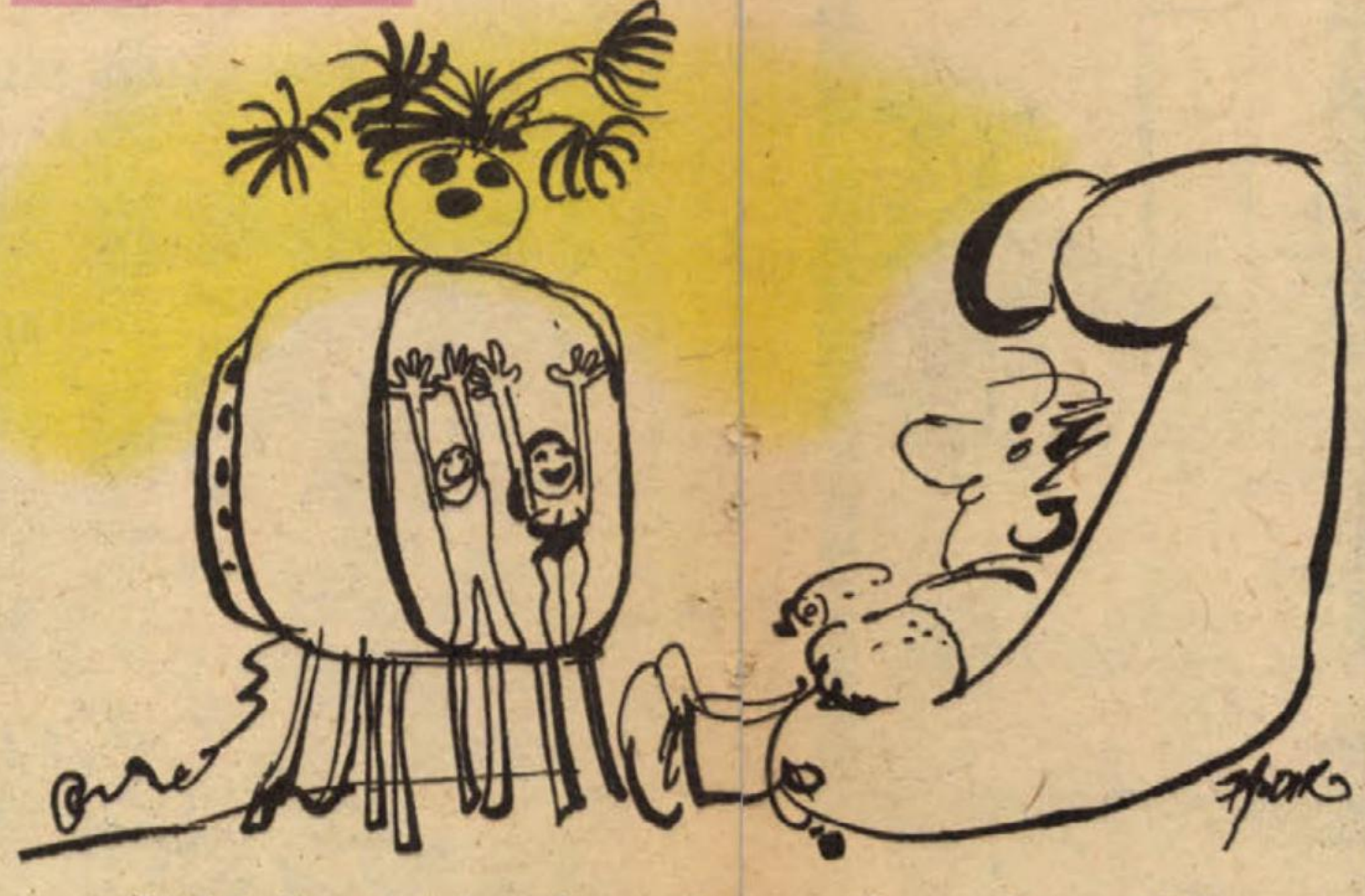

– Óriási kitartással tudom nézni, amikor más tornázik.

Balázs-Piri Balázs:

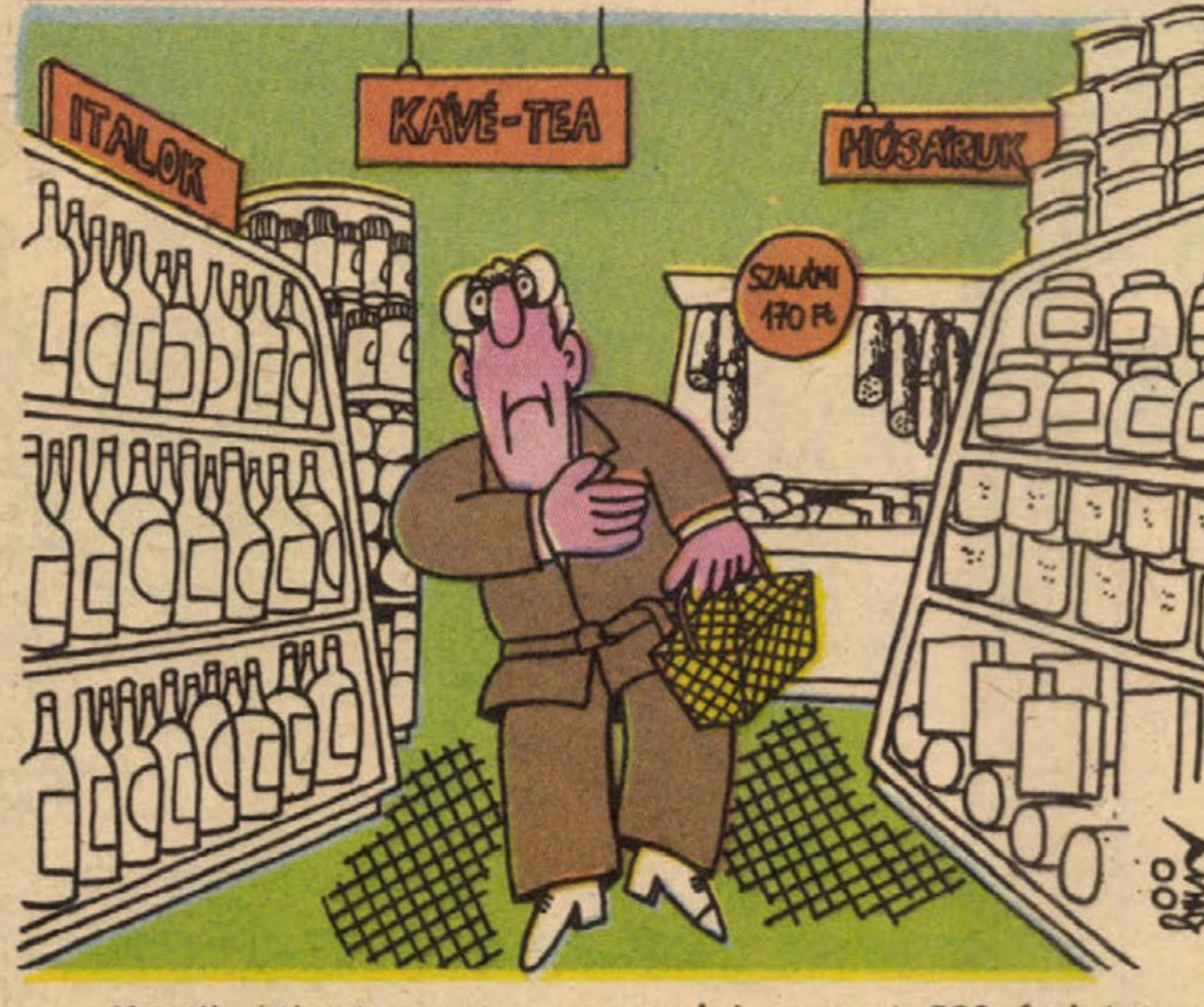

– Körülbelül 10 percig meg tudok tartani 500 forintot a zsebemben, ha bemegyek a közértbe...

Dallos Jenő:

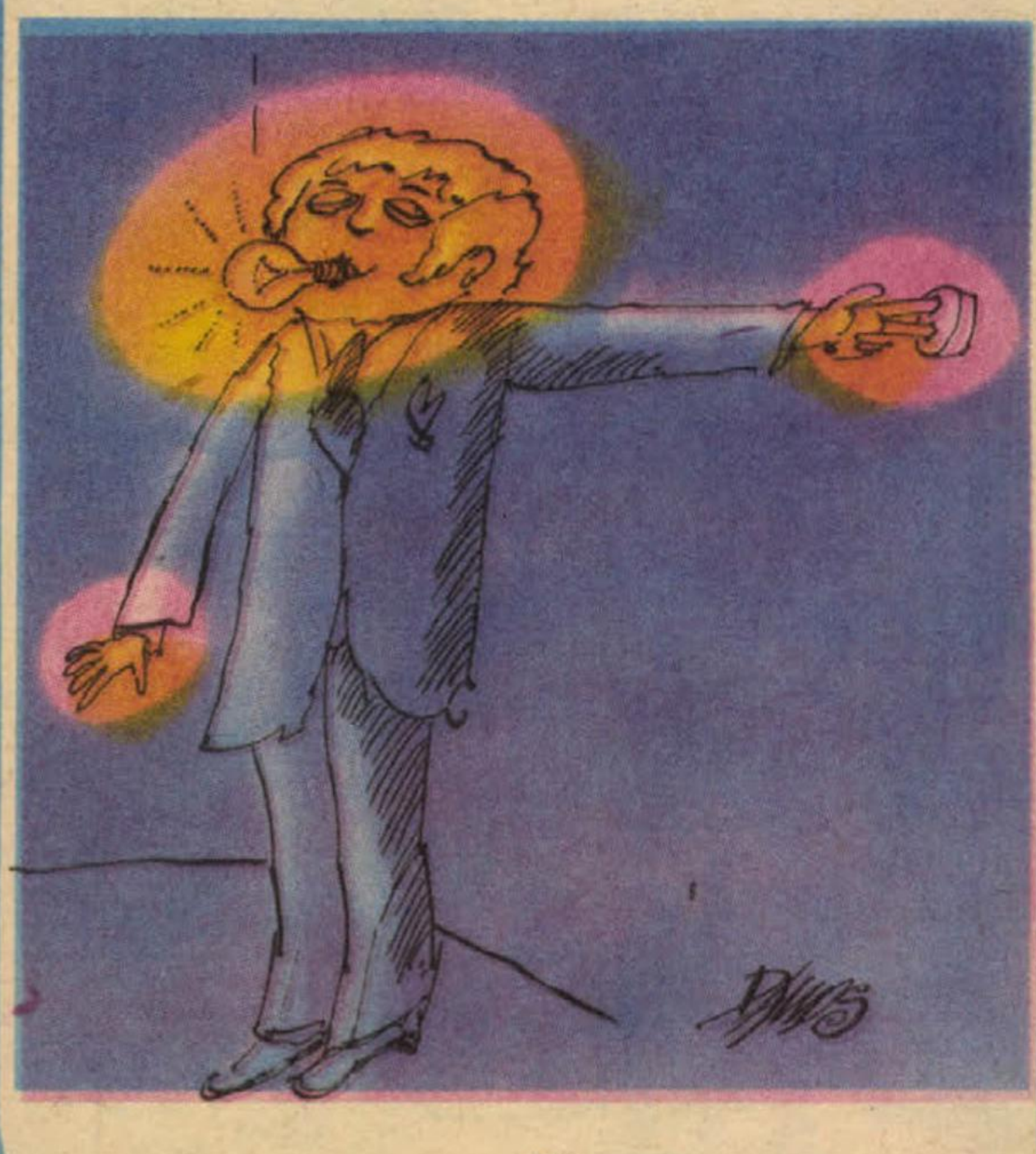

– Ezt...

Barát József:

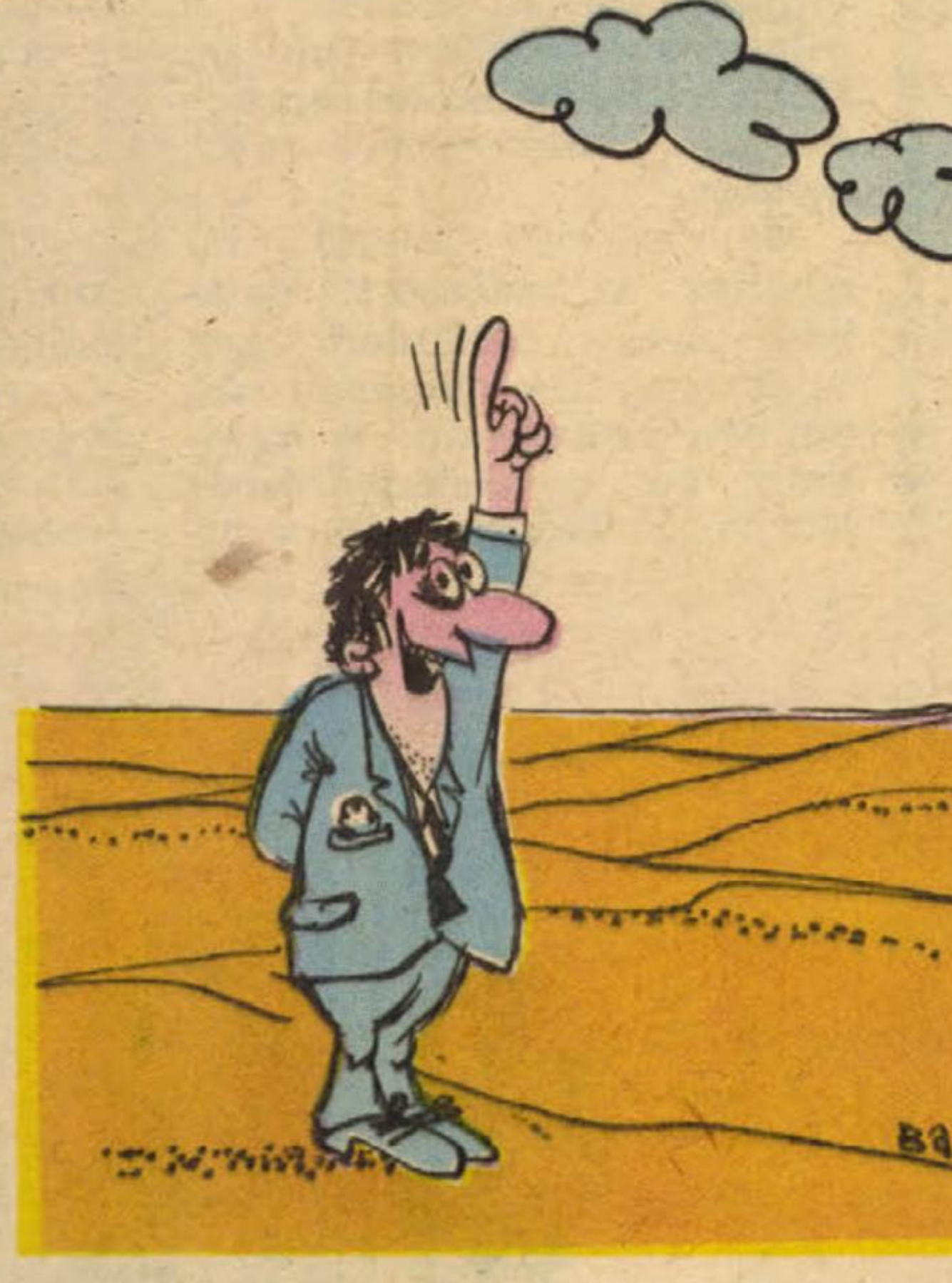

– Nem az a fontos, hogy mit, hanem az, hogy honnan.

Fülöp György:

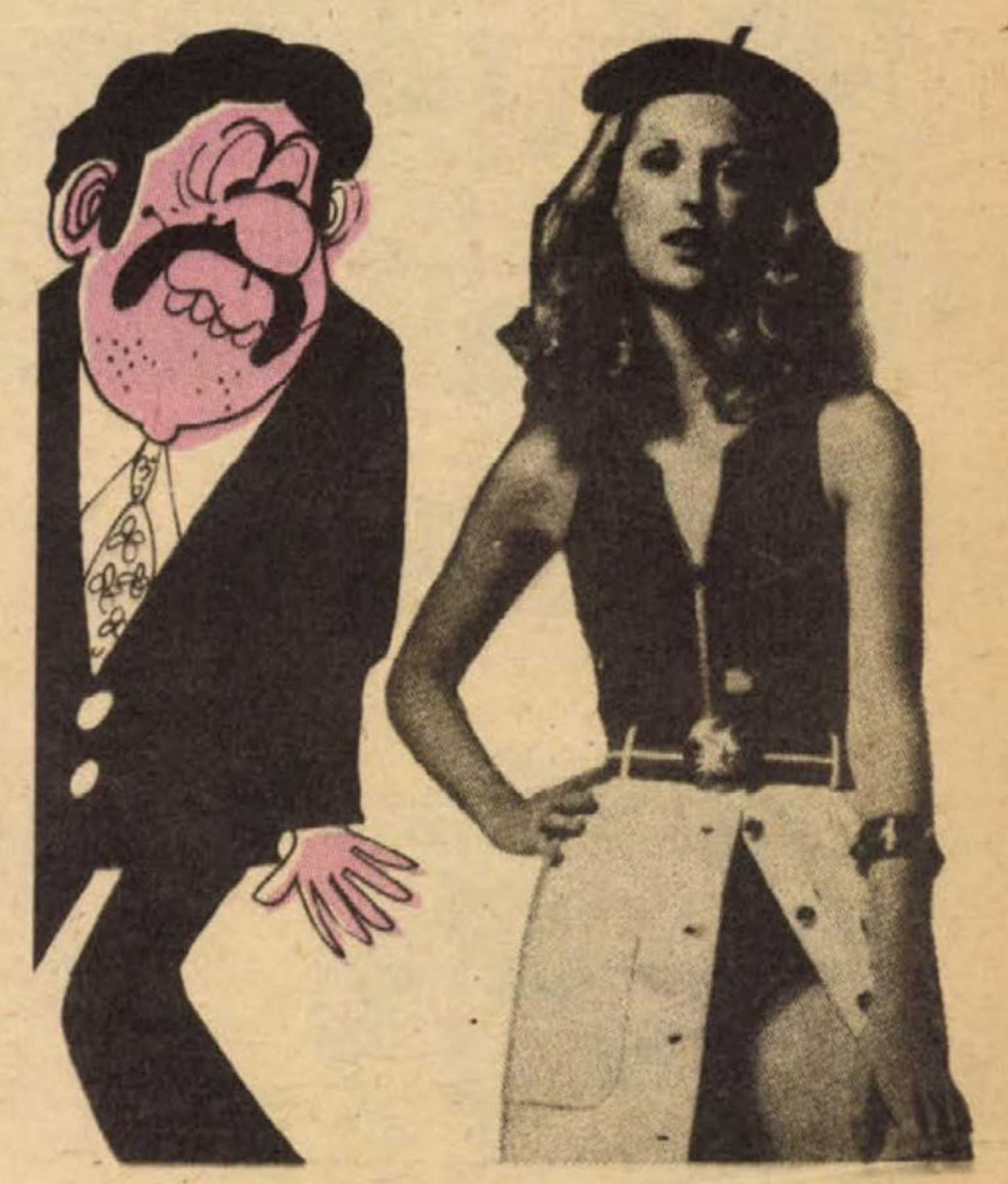

– Húszéves koromban nem tudtam, amit most, de bár most tudnám azt, amit húszéves koromban.

Brenner György:

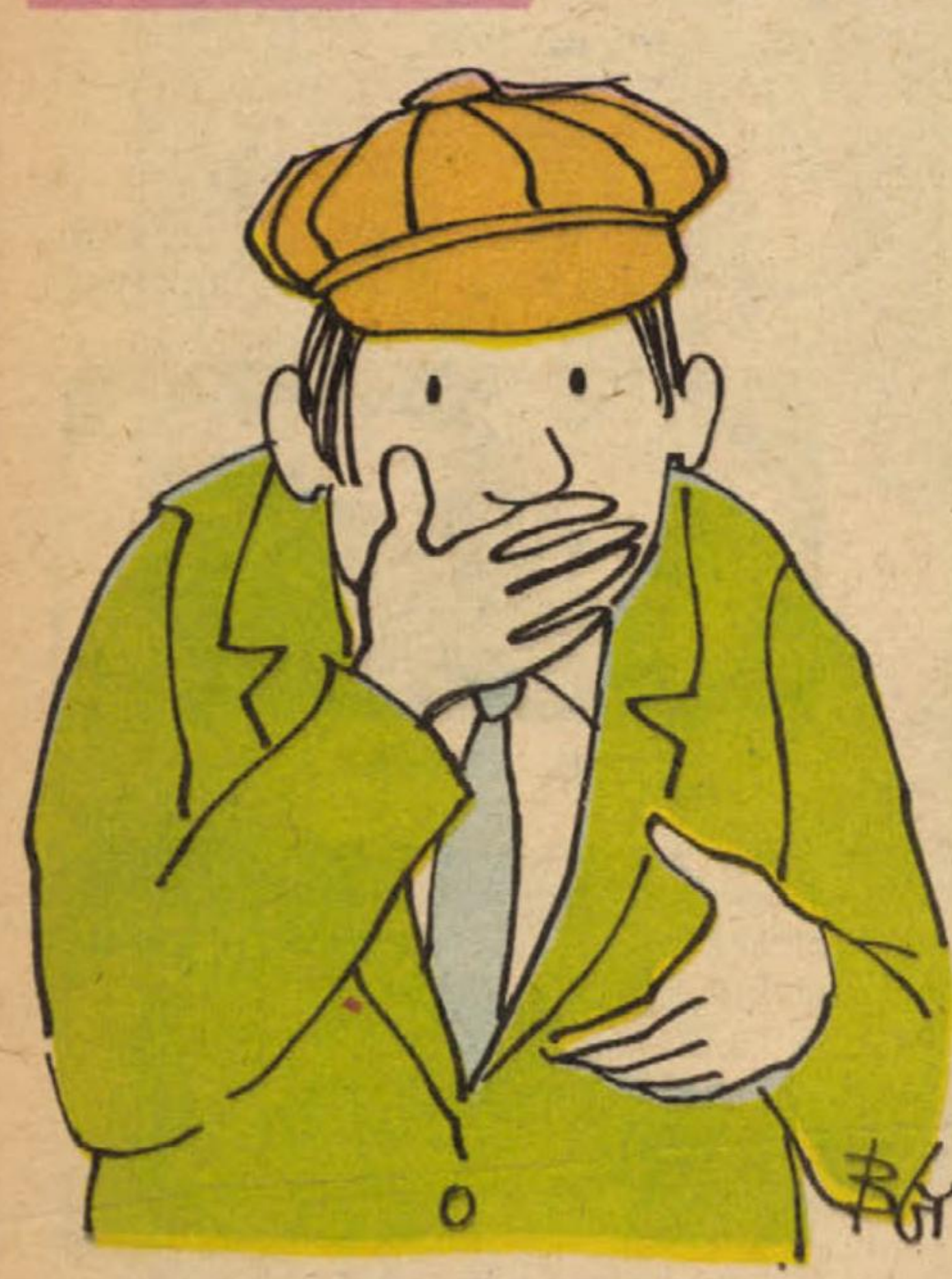

– Tudok egyet-mást. Csak azt nem tudom, hogy tudhatom-e.

Lehoczki István:

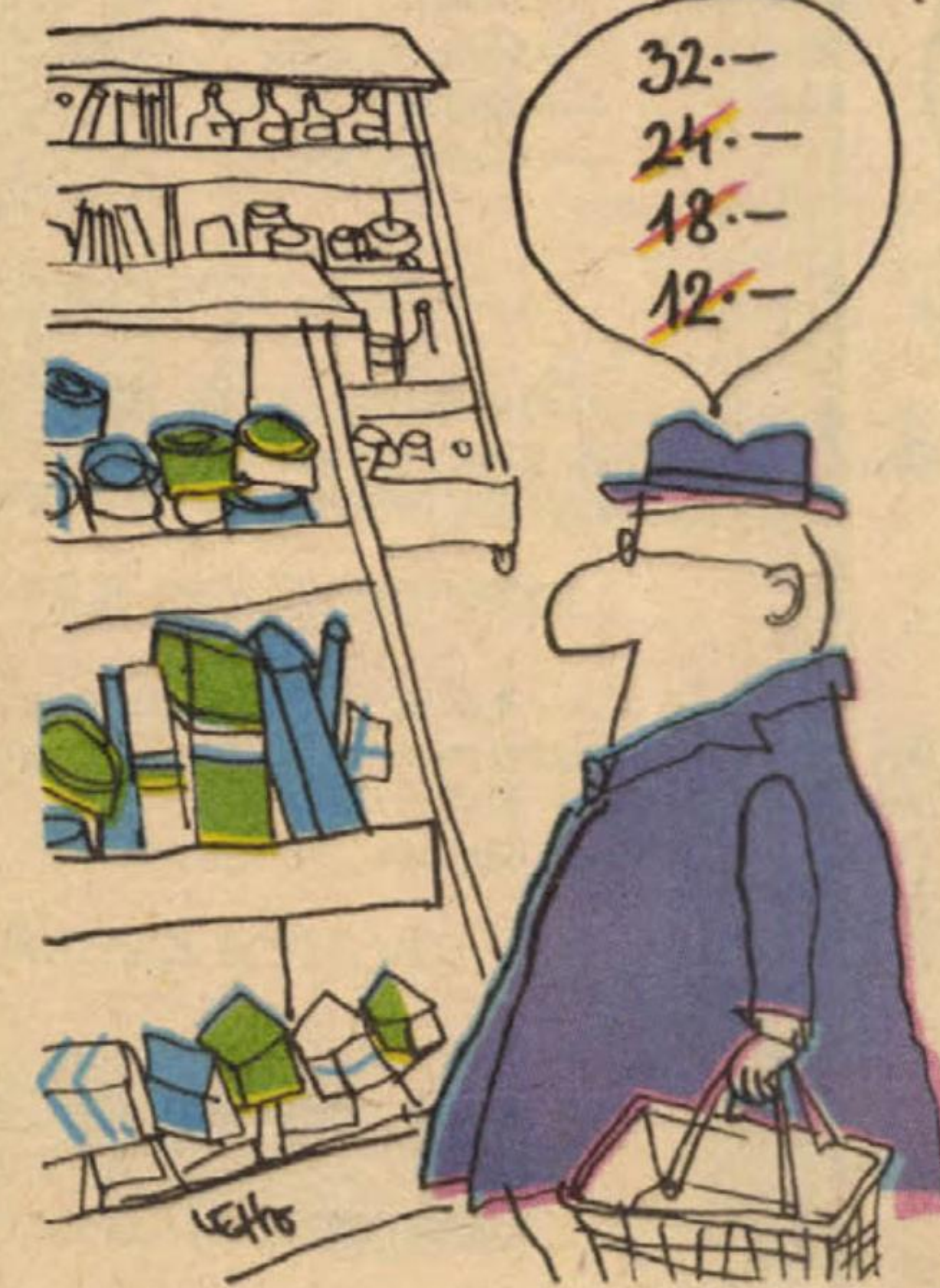

– Félelmetesen emlékszem a régi árakra.

ELIZABETH

Van egy titkos megállapodás a tévénézők között: este 8 és fél 10 között nem hívjuk fel egymást telefonon, ha a tévében izgalmas krimi megy, döntő labdarúgó-mérkőzés, vagy más hasonló kulturális esemény. A tévében most is krimi megy, a házaló egyre gyanúsabb, olcsó kifogásokat keres, hogy miért nem jelent meg időben a leprakórház folyosóján, amikor megszólal a telefon. Reménykedem még, hogy a filmen cseng a telefon, de nem. Nálam cseng a készülék, csak nem a megszokott, hazai ritmusban, valószínűleg külföldi hívás. Ez a távtárcsázásos telefon előnye. Enyém a nagyvilág, ha akarom, ha nem. Persze, mit tudhatják külföldön, hogy a maffiafőnök éppen most mondja Judynak... Odamegyek a telefonhoz. Egy női hang azt mondja:

— May I speak to Elizabeth?

Így, szinkron nélkül, bele a fülembe. Balszerencséje van, mert téves számot hívott. Annyi számot kell ilyenkor tárcsázni, könnyen tévedhet az ember. Viszont örülhet az illető, hogy tudok angolul legalábbis annyit, hogy felvilágosítsam: tévedett. Mondom, hogy téves, itt nincsen semmiféle Elizabeth, ő türelmesen meghallgat, majd újra azt mondja:

— May I speak to Elizabeth?

Letehetném a kagylót, mert közben a tévében egy számomra ismeretlen, fehér kalapos úr nagy öntudattal pofoz egy sebhelyes maláj matrózt, de mégsem teszem le. Hátha nem értette azt, amit mondtam. Lehalkítom a tévét, és újra elmondom, hogy tévedett. Más szavakkal. Vigyázok a kiejtésemre. Shakespeare sem mondhatta volna szebben, ha akkor már lett volna telefon. A nő türelmesen meghallgat, majd megszólal:

— May I speak to Elizabeth?

Most már szomorúbb a hangja, de még nem adta fel a küzdelmet. A tévében hang nélkül csépeli egymást egy csapos és egy fegyvercsempész apáca.

— Sorry — mondom és leteszem a kagylót. Felerősítem a hangot, kiderül, hogy nem egy apáca verekszik, hanem egy heroincsempészésre idomított pingvin. A felügyelő igyekszik rendet teremteni, de újra cseng a telefonom:

— May I speak to Elizabeth?

A hang fakó, kiábrándult, egy olyan ember hangja, aki már nem sokat vár az élettől. Megsajnálom.

— Én vagyok Elizabeth — mondom érces hangon —, tessék!

A telefonhang újjászületik. Valamiféle dialektusban beszél, szélsebesen. Nem vár választ vagy reagálást, csak beszél, beszél. Olykor felkacag, udvariasan én is vele kacagok, aztán elköszön.

Tűnődve nézem a kagylót. Lehet, hogy igazuk van a modern íróknak, amikor olyan színdarabokat írnak, amelyekben mindenki csak mondja a magáét, ügyet sem vetve arra, mit mond a partner.

Most már csak azt szeretném tudni, hogyan került Kudlik Juli a krimibe? Megfojtotta volna a zsibárus ikertestvérét, és csak azért mond híreket, hogy alibije legyen?

Tardos Péter

LAKÓTELEPI SÉRTÉS

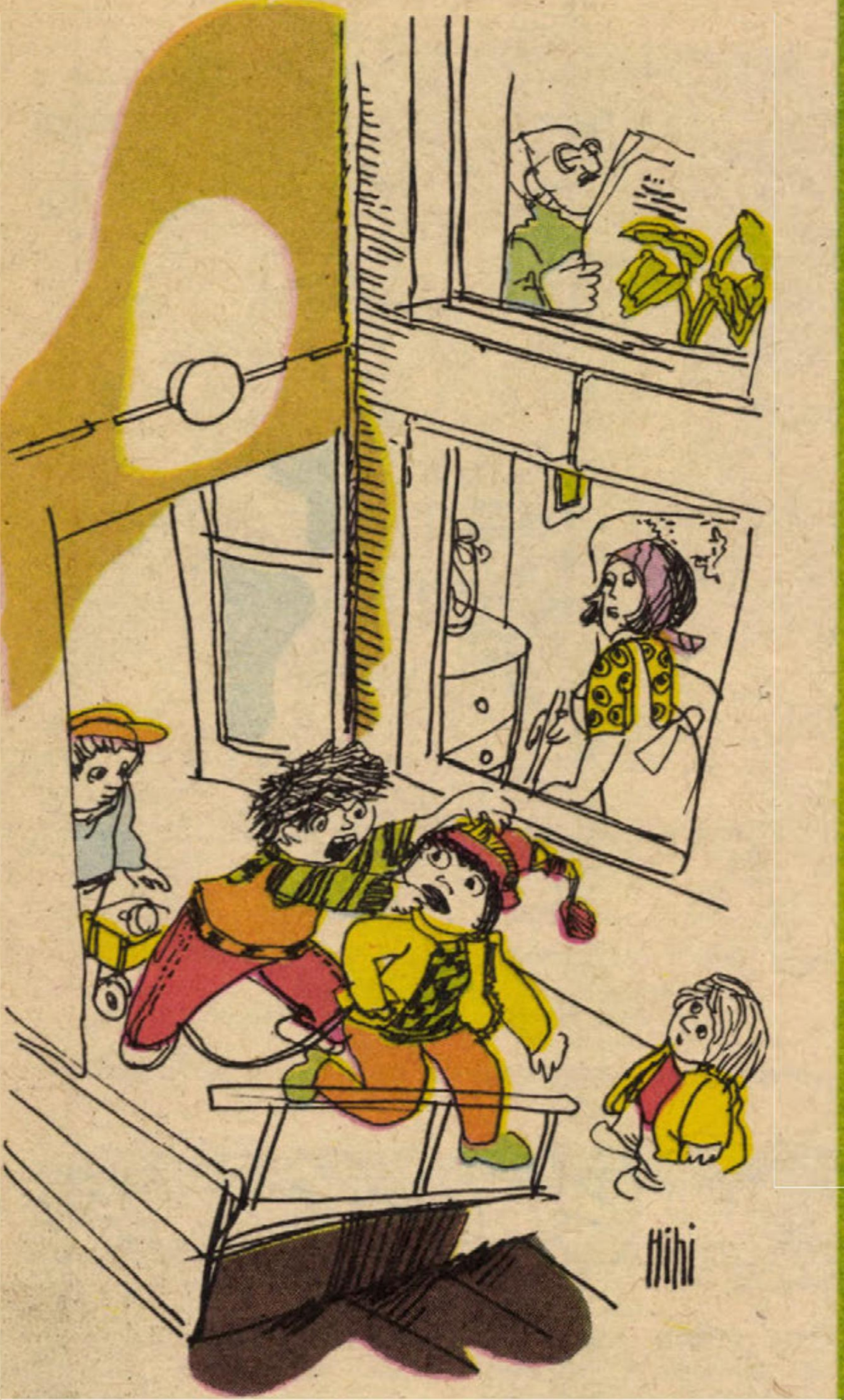

– Te vagy az OTP-gyerek, de nem én!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Nekem azt mondták, hogy maga szereti a zenét...

— Ez igaz, de azért ne zavartassa magát... játsszon tovább!

*

— Pistike, mondd meg a nagyapádnak, hogy jöjjön be az iskolába!

— Miért a nagyapámnak?

— Hogy beszéljen az apáddal, mert a házi feladataidban sok a hiba.

*

Az újonc profibokszolót nagyon megverik az első menetben. A szünetben riadtan fordul a menedzseréhez.

— Mondja mester, mit üssek?

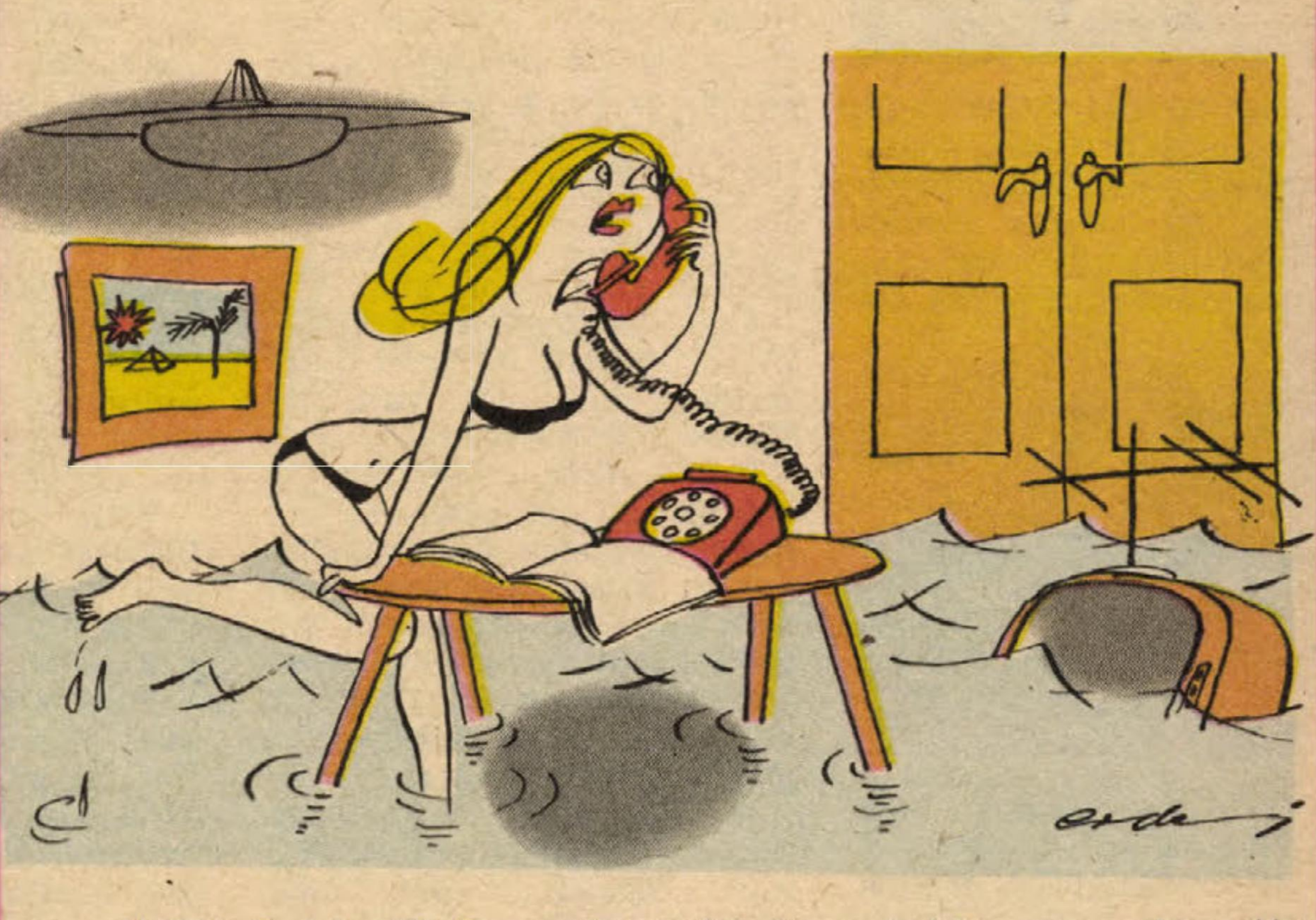

– Halló! Tudakozó? Szeretném tudni, hogy belvíz vagy csőrepedés van-e a lakásomban?

KÖZELEDIK AZ ÉRETTSÉGI

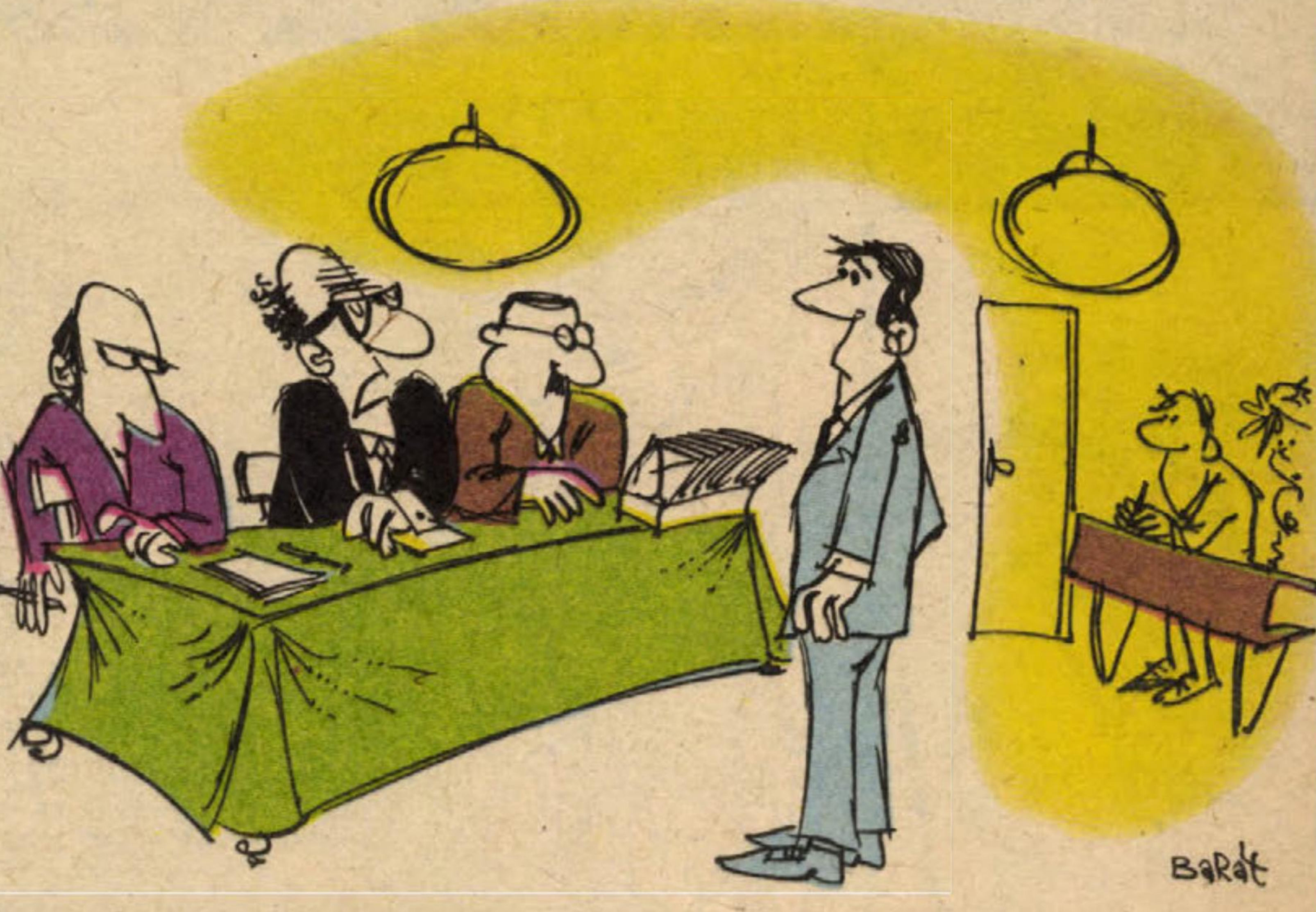

– Milyen kategóriában óhajt indulni?

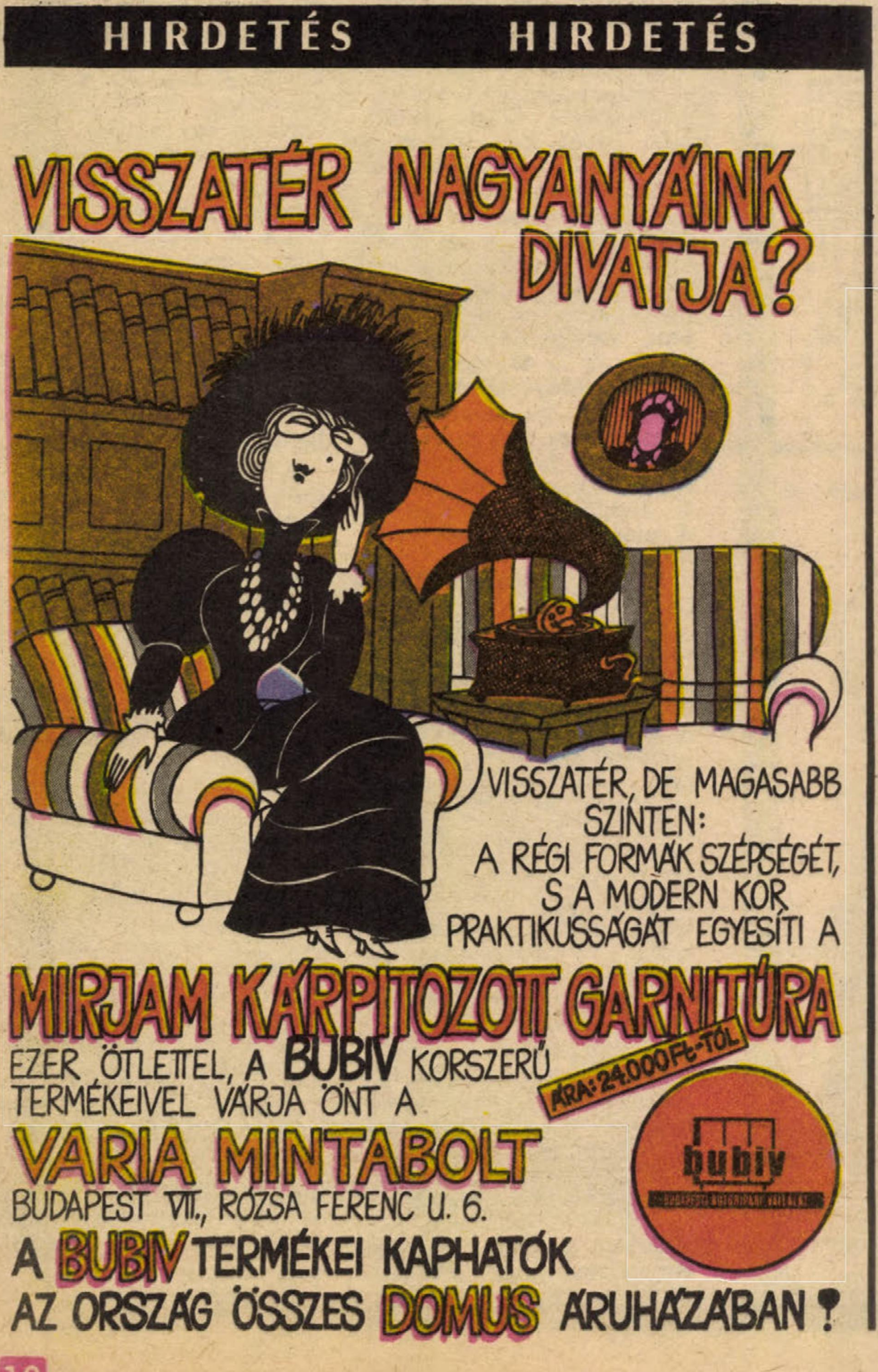
HIRDETÉS HIRDETÉS

VISSZATÉR NAGYANYÁINK DIVATJA?

VISSZATÉR, DE MAGASABB SZINTEN:
A RÉGI FORMÁK SZÉPSÉGÉT,
S A MODERN KOR
PRAKTIKUSSÁGÁT EGYESÍTI A

MIRJAM KÁRPITOZOTT GARNITÚRA

ÁRA: 24.000 Ft-TÓL

EZER ÖTLETTEL, A BUBIV KORSZERŰ
TERMÉKEIVEL VÁRJA ÖNT A

VARIA MINTABOLT
BUDAPEST VII., RÓZSA FERENC U. 6.

bubiv

A BUBIV TERMÉKEI KAPHATÓK
AZ ORSZÁG ÖSSZES DOMUS ÁRUHÁZÁBAN!

SZILÁNKOK

NEHÉZ TERMÉSZET

— Könyörgök, védjen meg!
— Kitől?
— Önmagamtól.

TERVEZGETÉS

Kelemenék csak azért szeretnének gyereket, hogy legyen, aki öreg korukra elhanyagolja őket.

SZENVEDÉLYES KÁRTYÁS

— Amikor minden pénzemet elvesztettem, a feleségem volt a tét.
— És?
— Sajnos, megnyertem a partit.

ÓVATOS EMBER

Az én telefonszámom olyan titkos, hogy még én sem tudom...

ASSZONYI VÁGYÁLOM

Az lesz majd a nagy találmány, ha felfedezik a távolról irányítható férjet.

SZÜLŐI BÜSZKESÉG

— A mi kisfiunk még csak kilencéves, de már csúnyábban beszél, mint az apja.

KÖSZÖNET

— Köszönöm neked, drágám, hogy húsz évig remekül megvoltunk egymás nélkül...

BÜSZKESÉG

— Az éttermünkben akkora a forgalom, hogy naponta négy panaszkönyvet is teleírnak a vendégek.

ILYEN IS VAN

— Ön miből él Mister Smith?
— Van egy gazdag nagybácsim Magyarországon.

G. Sz.

„REPÜLŐ" EMBER

LEHOCZKI, HEGEDÜS, BALAZS-PIRI, SAJDIK, DALLOS, FÜLOP

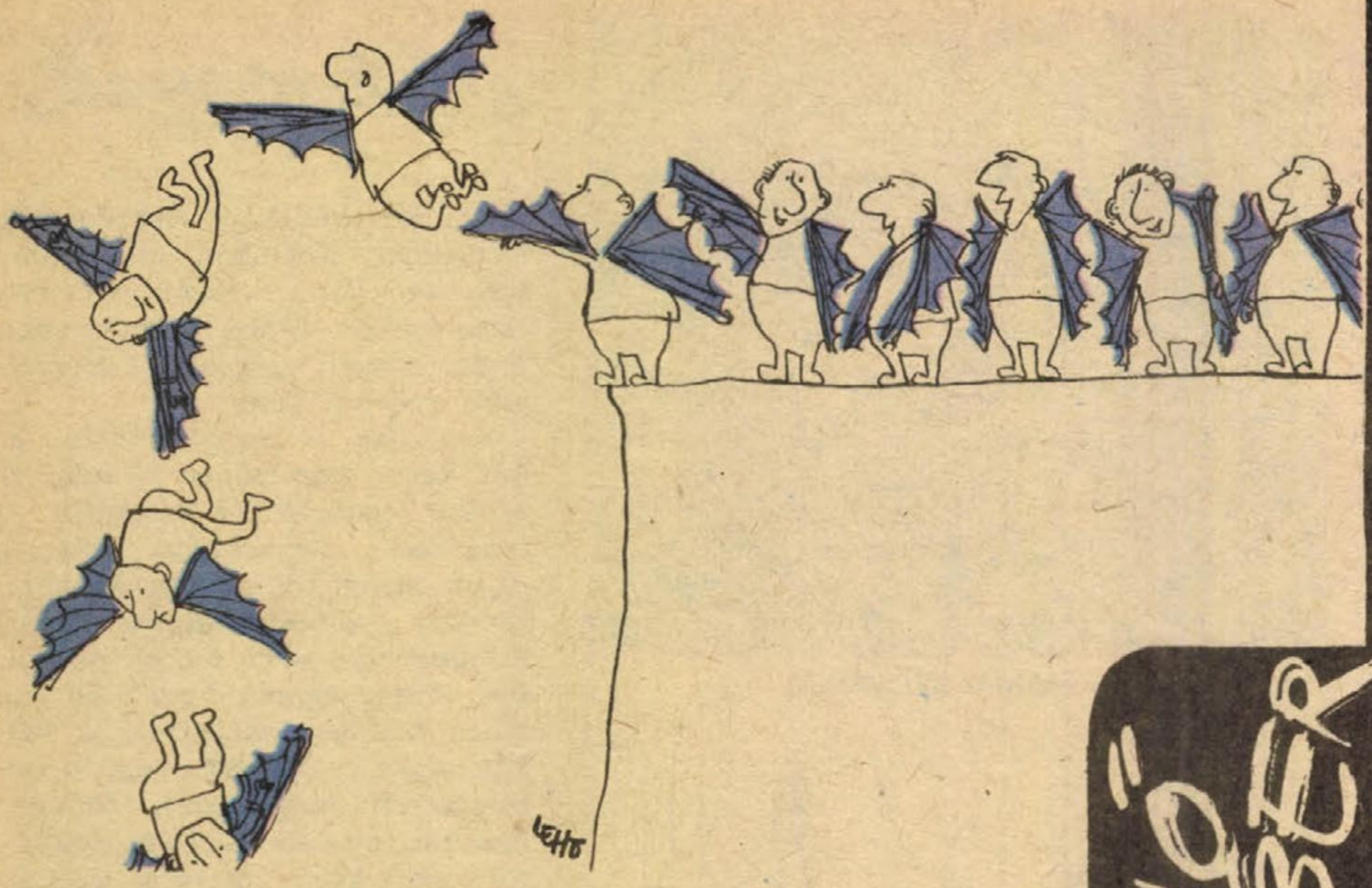

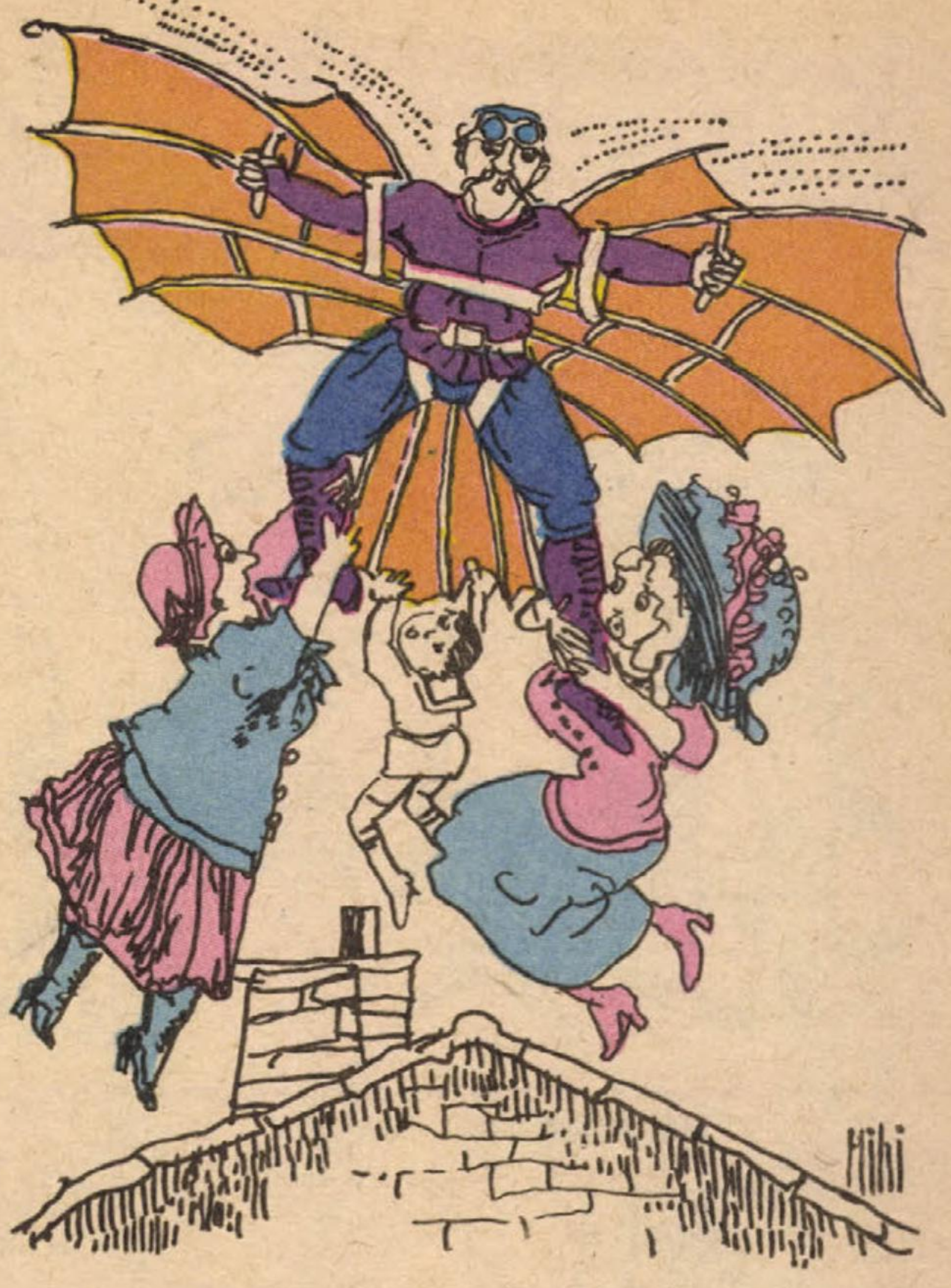

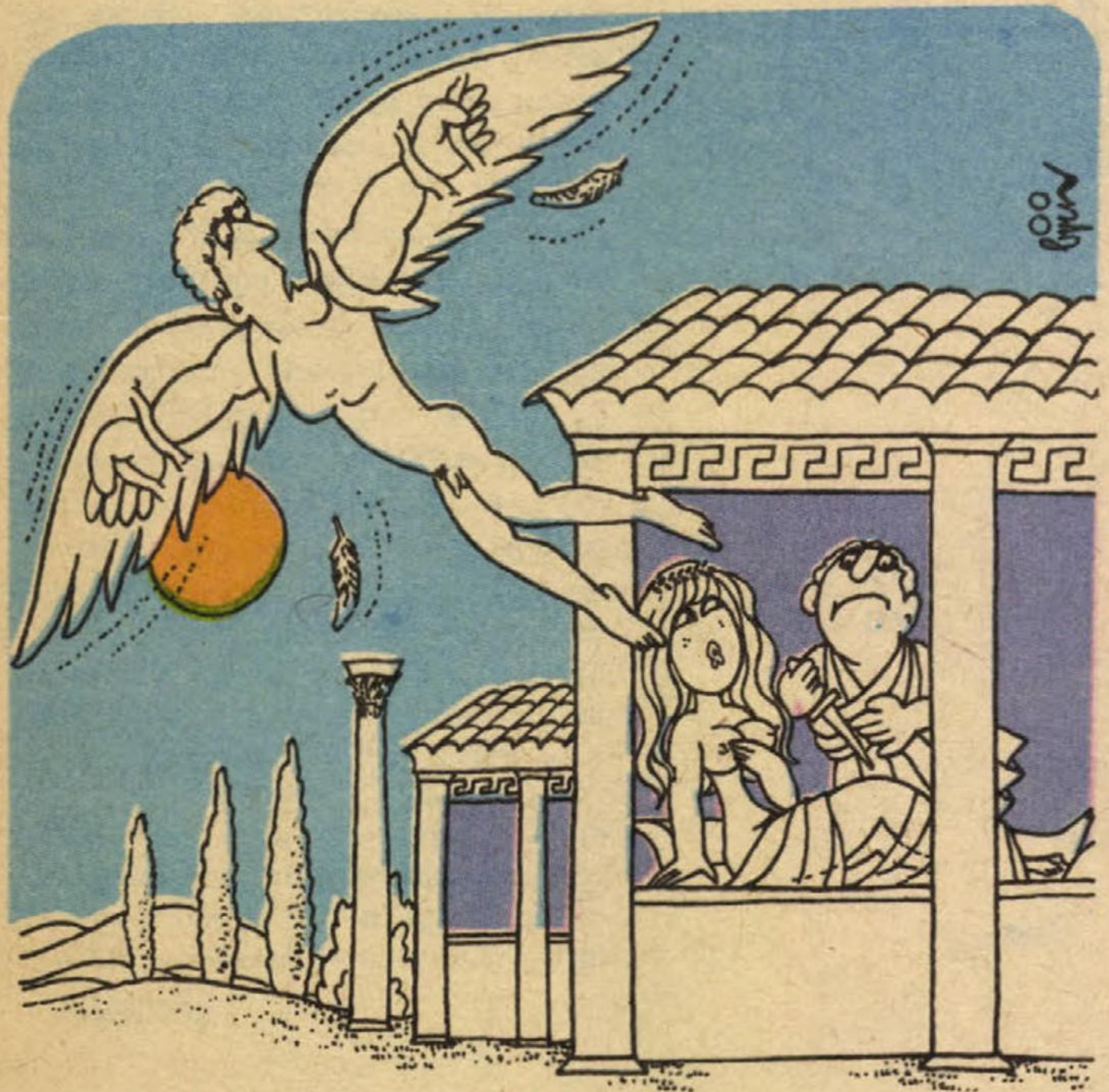

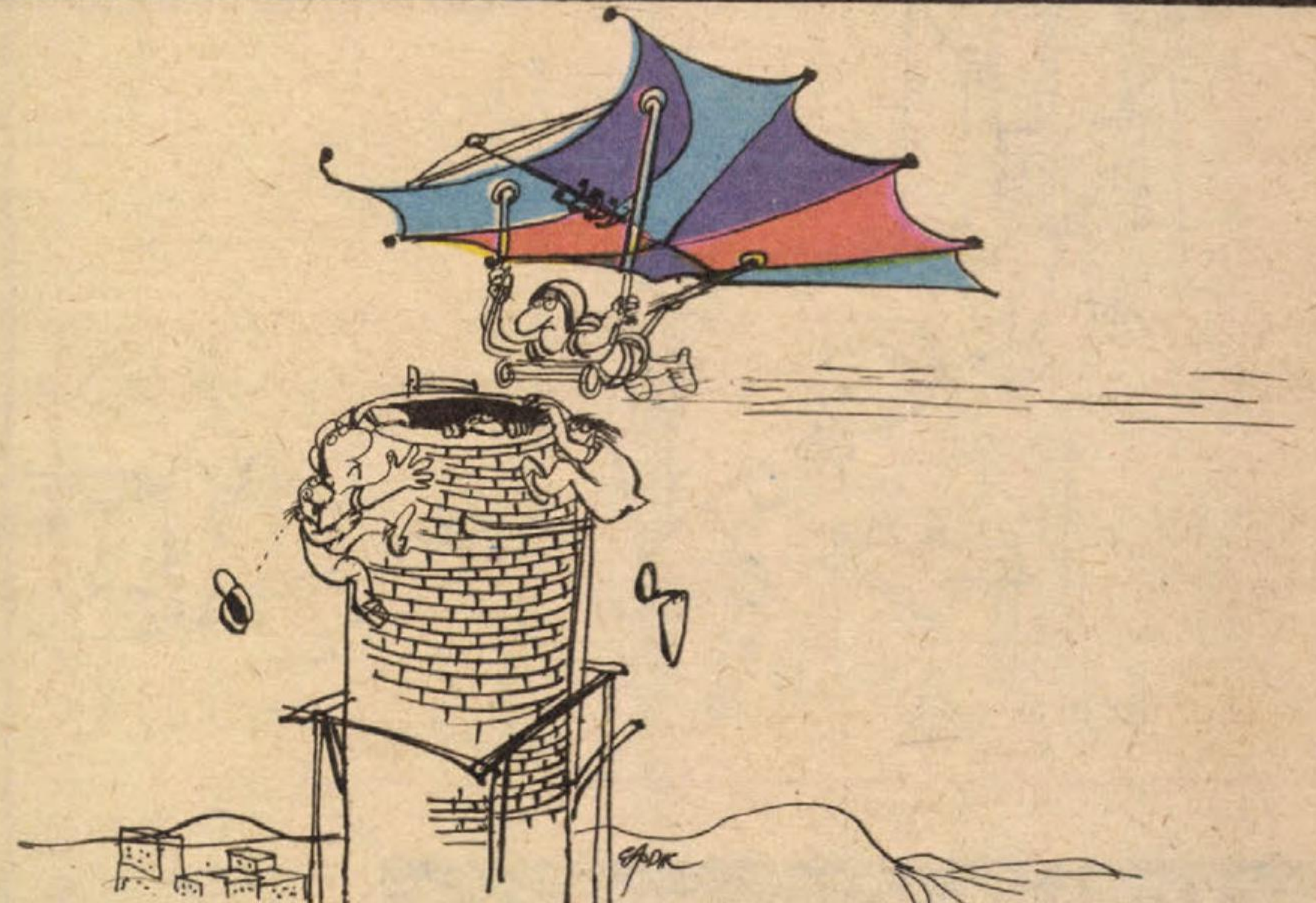

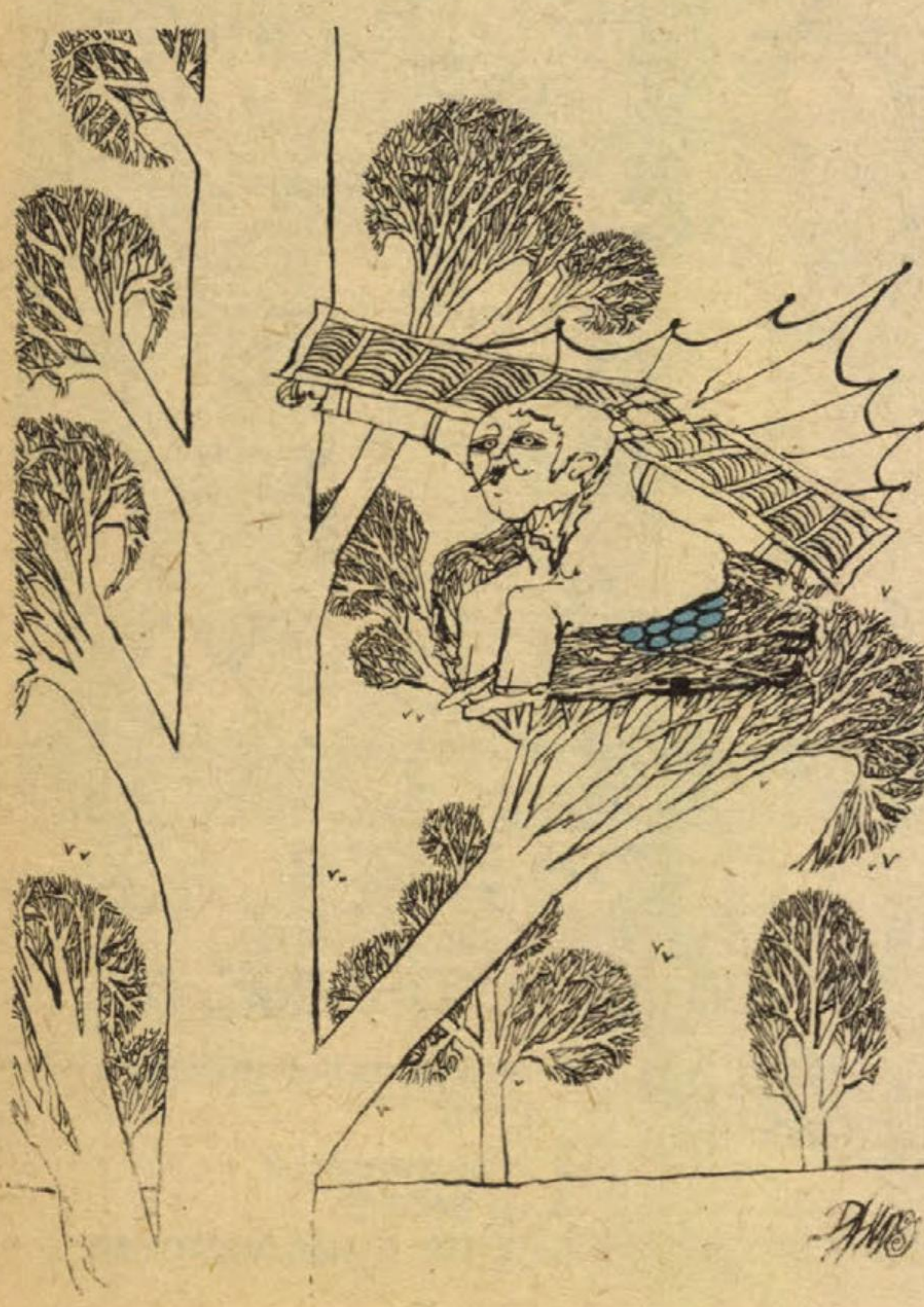

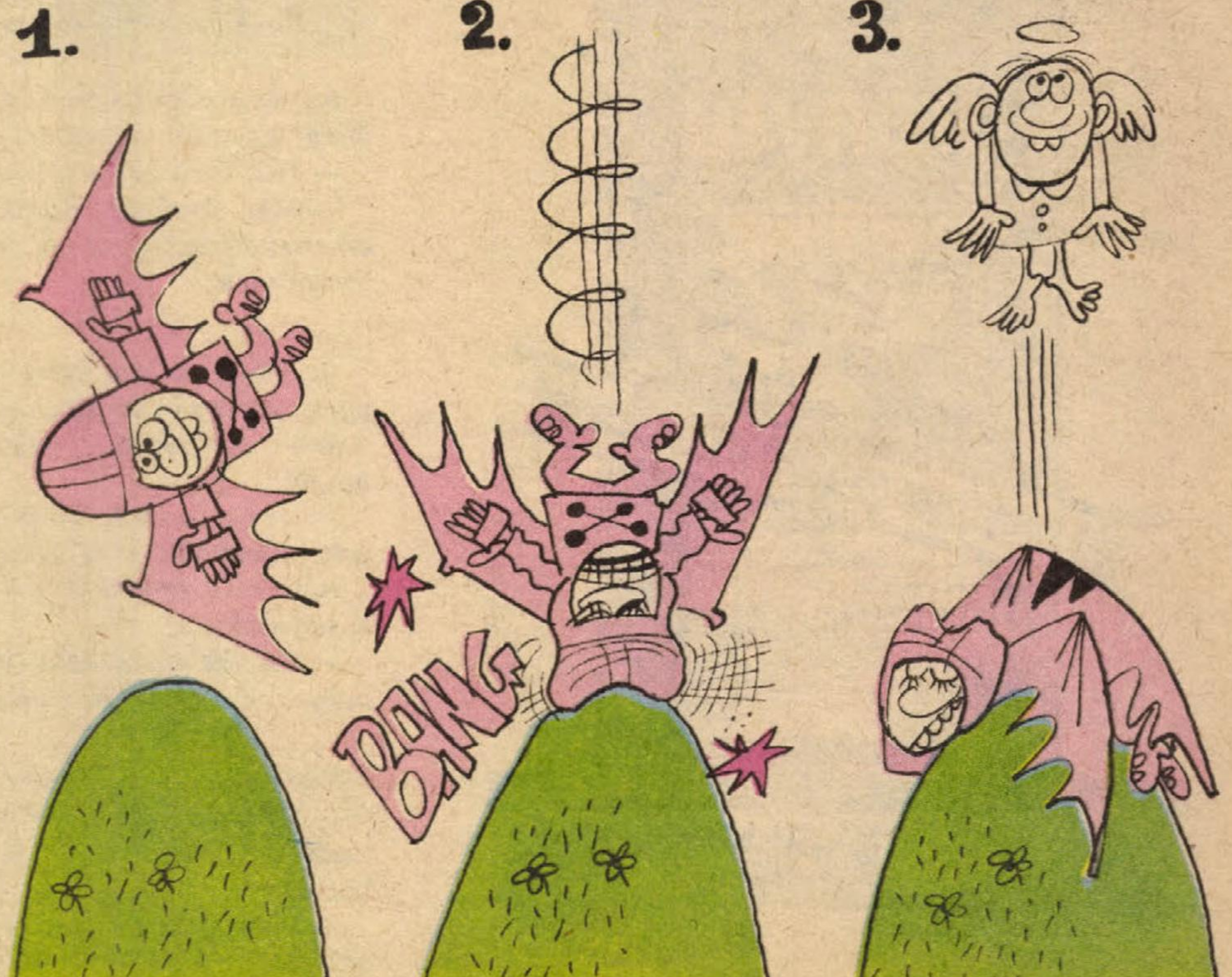

KUTYAVILÁG IMPORT HUMOR

AZ ÁLLATVÉDŐ

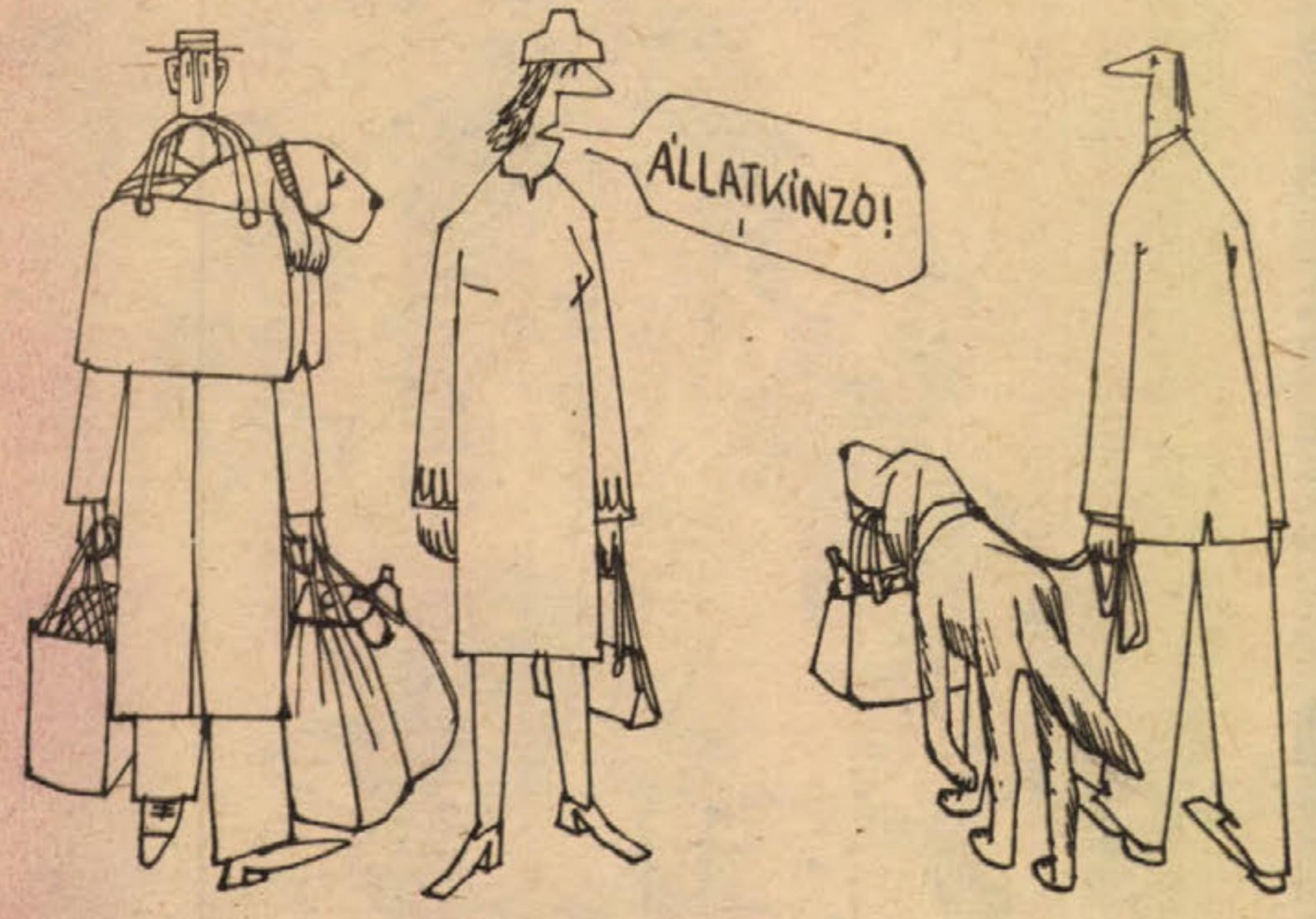
ÁLLATKINZÓ!

AZ EGYKE

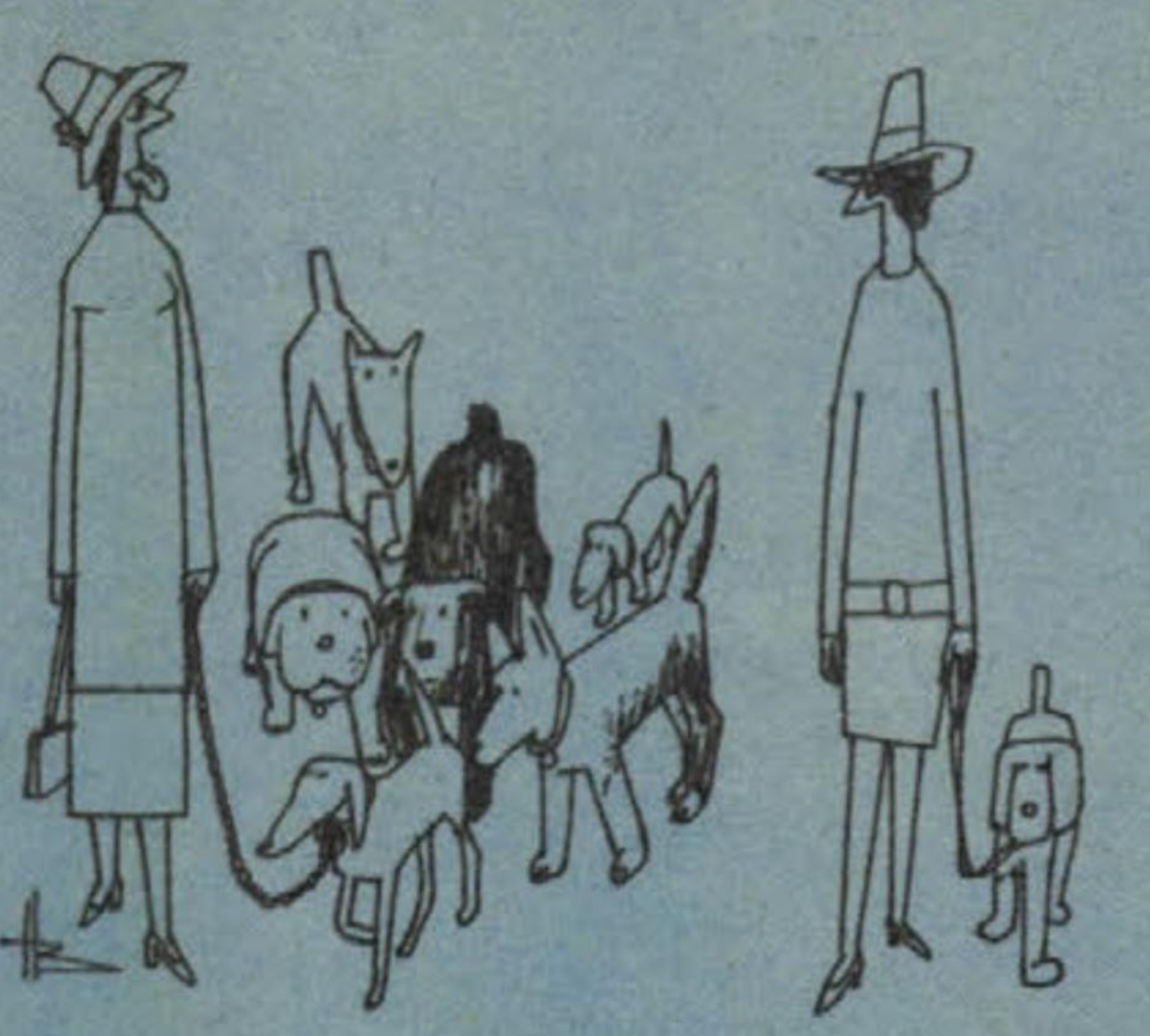

A MAMA KEDVENCE

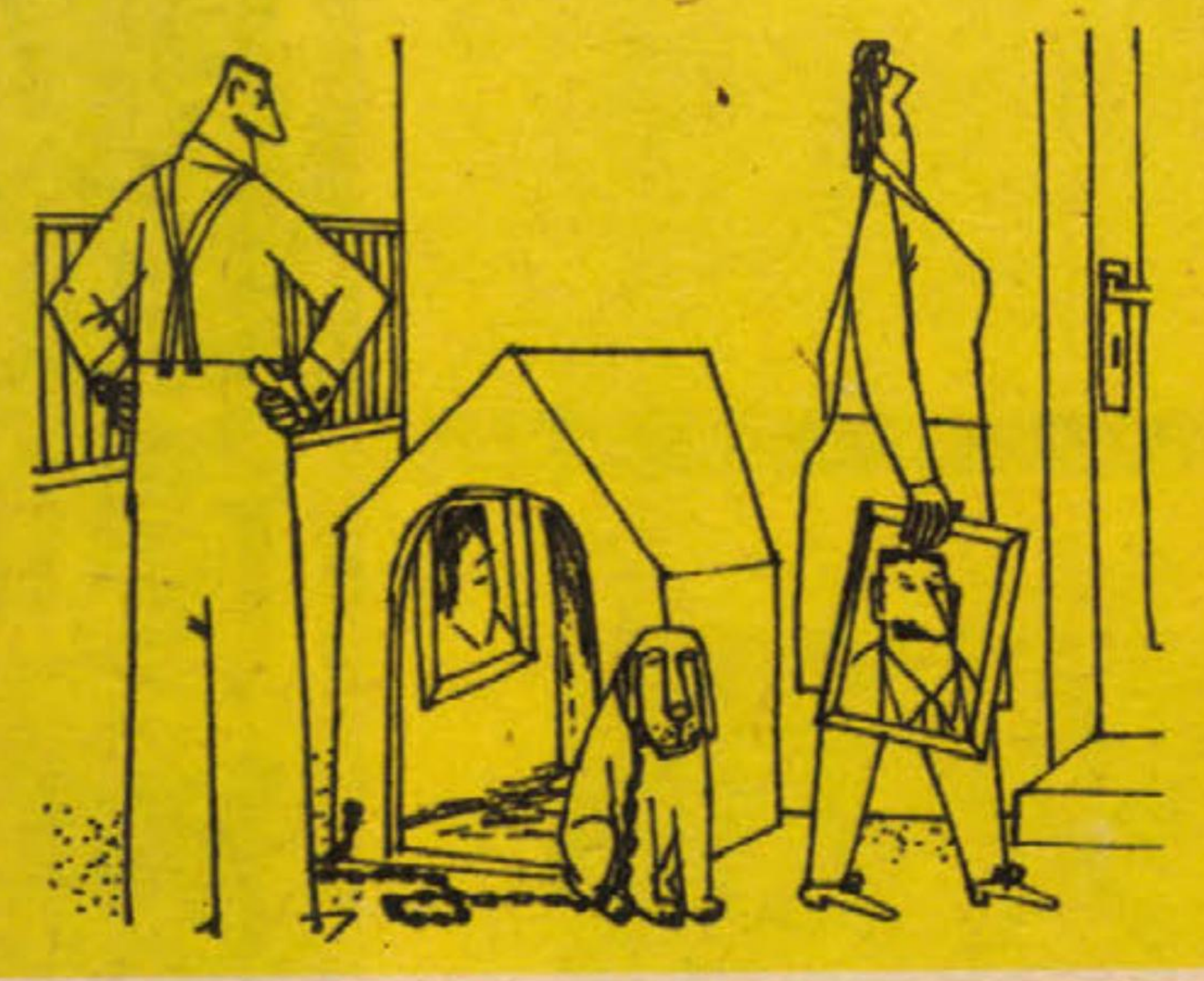

HASZONKUTYA

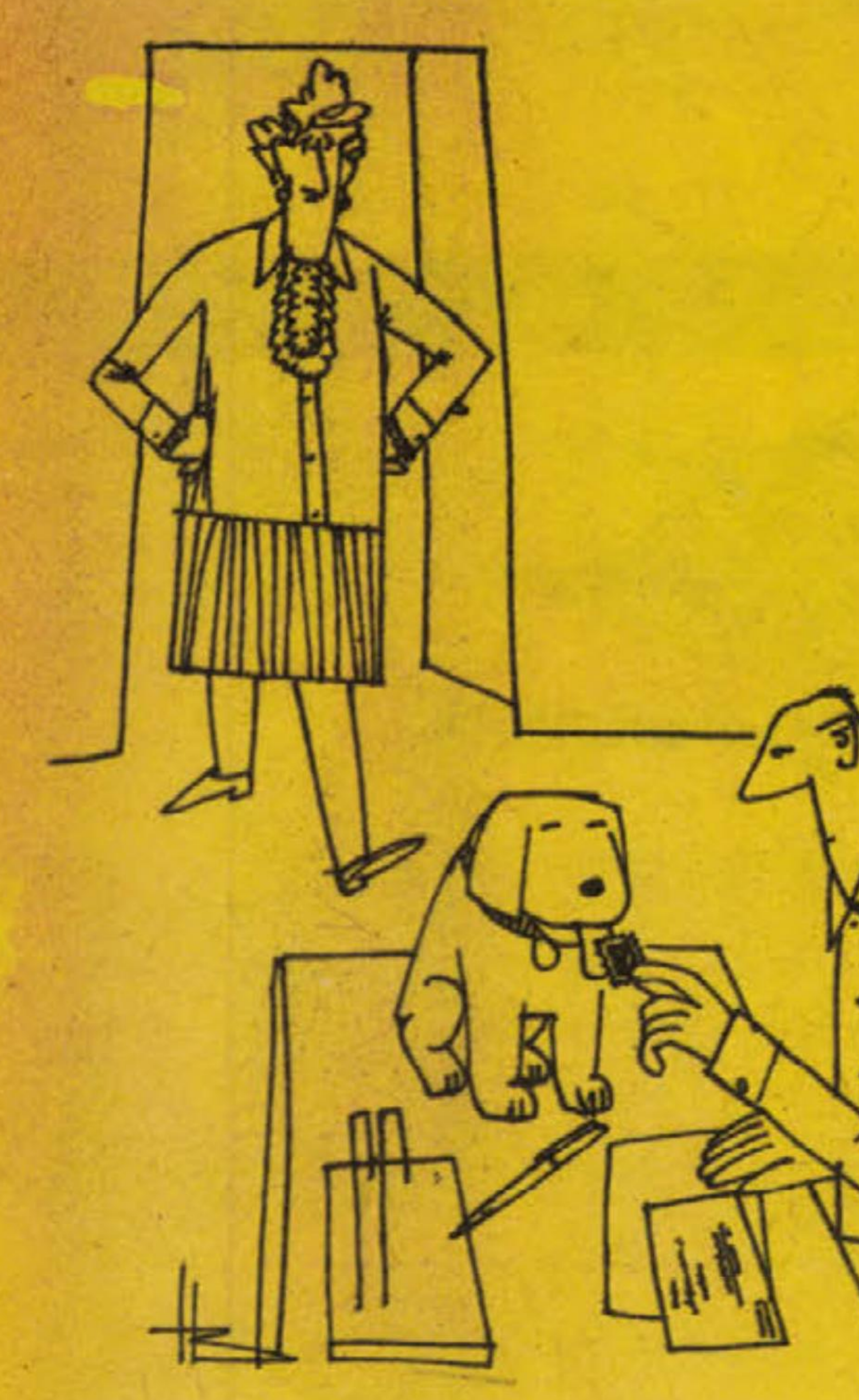

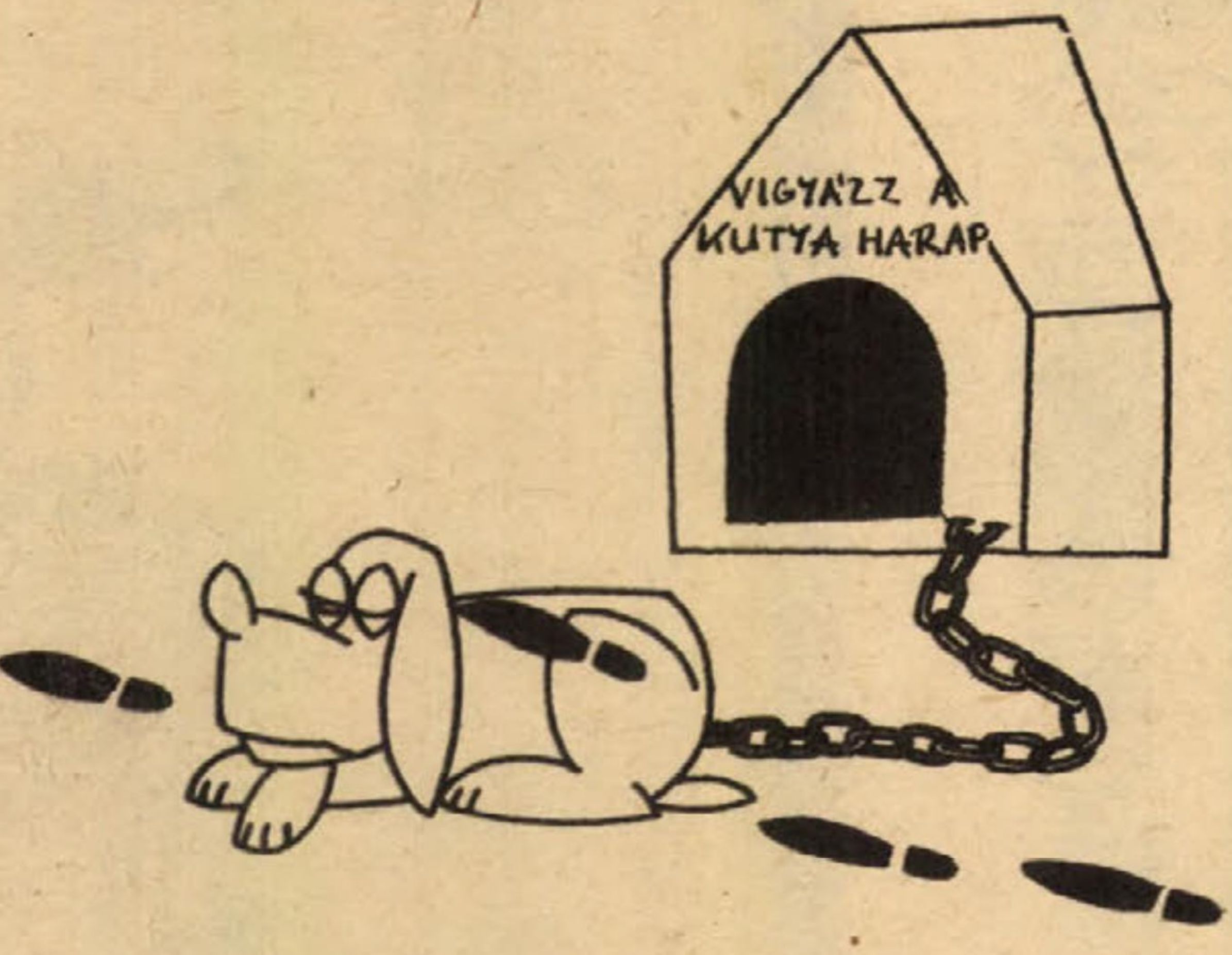
VIGYÁZZ A KUTYA HARAP

AMINT AZ ÁBRA MUTATJA...

Aszongyák

hogy Európában a legkevesebb házasságot Svájcban és Svédországban kötik, ezzel szemben Amerikában óriási a házasodási kedv, viszont még annál is óriásibb a válási kedv.

Svájcban és Svédországban tehát kevés házasságot kötnek, de azokat legalább jól megkötik, az amerikai házasságot viszont olyan lazán kötik, hogy ha a cipőfűzőt kötnék olyan lazán, minduntalan orra bukna az ember, ehhez tegyük hozzá, hogy a válás könnyen megszokássá válhat, akár az alkohol, vagy a kábítószerek fogyasztása, rontom-bontom, mondja a nagy praxissal rendelkező amerikai válóperes férj, tudniillik a házasságot előbb rontja, aztán bontja, most elmegyünk az anyakönyvvezetőhöz, mondja az ifjú férj, aztán kiveszünk valahol egy szobát, aztán megvacsorázunk, aztán alszunk egyet rá, aztán felkelünk, aztán megreggelizünk és elrohanunk az ügyvédhez, az ilyesmit gyorsan kell csinálni, darling, gyorsan házasodni, gyorsan válni, nehogy megunjuk egymást, mert nincs annál lehangolóbb, mint egy egymás mellett unatkozó férj és feleség, ezt még mind az ifjú férj mondja, de azt már én mondom, hogy Liz Taylor, az igazán gyönyörű és tehetséges filmszínésznő nyolcadszor ment férjhez, talán meg se áll a tizenkettedik házasságkötésig, de a tizenharmadik előtt valószínűleg megtorpan, mert hátha babonás.

Azon se csodálkoznék, ha akadna egy amerikai férfi vagy nő, aki valamilyen matematikai csoda folytán többször vált el, mint ahányszor házasságot kötött.

(gergely)

HIRDETÉS HIRDETÉS

iránytű
MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN
TARTALOM:
Színházi műsorok 2-5. old.
Moziműsorok 6-9. old.
TIT programok 10. old
Zenei programok 11. old.
Kiállítások 12-14. old.
Rádióműsor 15. old
A tv műsora 16. old.
AZ ÚJSÁGÁRUSOKNÁL

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az aranylakodalmon a feleség így szól a férjhez:

— Hát meg se csókolsz?

— Már megint? Hiszen az ezüstlakodalmunkon is megcsókoltalak!

*

Az étteremben a vendég nagyon sokáig vár az ebédre. Végül a pincér odamegy hozzá:

— Uram, a hal, amit rendelt, rövidesen kész lesz.

A vendég érdeklődéssel néz a pincérre.

— Ha szabad érdeklődnöm, milyen csalétket használnak?

*

Két barátnő beszélget:

— Folyton azt kérdezem magamtól, vajon szeret-e Roberto?

— Persze, hogy szeret, miért te lennél a kivétel?

HIRDETÉS

CSERÉLJE KI ÚJRA...
...RÉGI HŰTŐSZEKRÉNYÉT!
LEHEL
1952 1977 25
LEHEL ✱✱
LIZENZ BOSCH HAUSGERÄTE
200-AS HŰTŐSZEKRÉNY
ÚJDONSÁG!
A 18 literes mélyhűtőben
−12 °C
2 éves garancia
Ára: 5640 Ft
GYÁRTJA A HŰTŐGÉPGYÁR

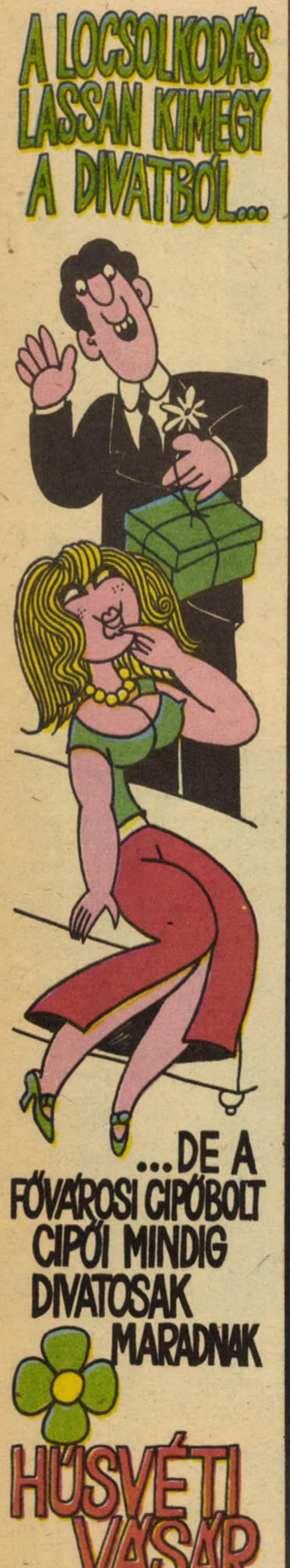
A LOCSOLKODÁS LASSAN KIMEGY A DIVATBÓL…
…DE A FŐVÁROSI CIPŐBOLT CIPŐI MINDIG DIVATOSAK MARADNAK
HÚSVÉTI VÁSÁR
A
FŐVÁROSI CIPŐBOLT
SZAKÜZLETEIBEN

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

TÜCSÖK és BOGÁR

KÜLÖN IFJÚSÁGI ÉS OVIMOZIBÉRLET MŰSORA!

26-27

szombat–vasárnap

DÜH

Csak 16. éven felülieknek! Színes, amerikai film

De még mekkora düh, ha az ember ovibérletet vált és csak a moziban veszik észre, hogy még nem múlt el tizenhat éves!

(A törökszentmiklósi mozi márciusi programján észlelte Konczi Lajos)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

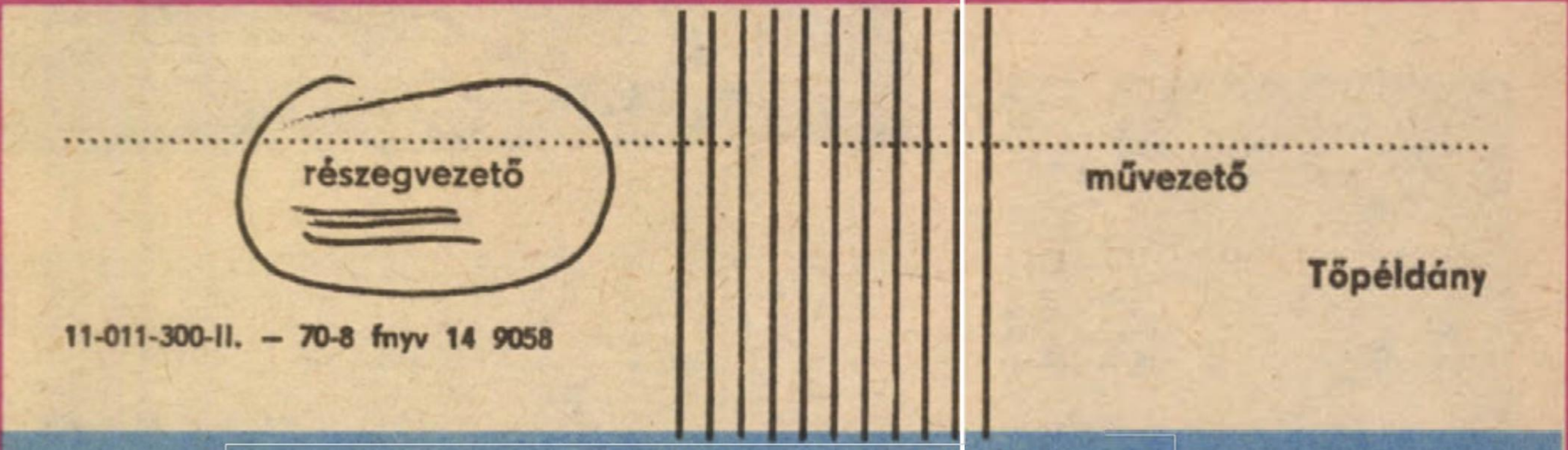

részegvezető

művezető

Tőpéldány

11-011-300-II. — 70-8 fnyv 14 9058

Csak meg ne szondázzák!

(A hivatalos jelentésformulát beküldte Sági György, szekszárdi olvasónk)

Karesz és Jocó nem csak gimis sulitársak, hanem testi-lelki (kis) motorbarátok voltak. Elhatározták, hogy vasárnap leruccannak Agárdra és megmártják magukat a Balaton hűs vizében.

A szerzők viszont már Pesten megfürödtek. Alighanem a Tisza hűs vizében.

(A Közlekedésbiztonsági Tanács kiadványában észlelte Szabados László)

Tízmilliárd

Az egyes mögött nyolc nulla sorakozik szabályos rendben. Tízmilliárd tehát az a szám, amely — a becslések

Két nulla pedig kitáncolt a sorból. Talán mellékállást vállaltak egy mellékhelyiség ajtaján.

(A Magyar Nemzetben fedezte fel Bakos Endre)

ZSÖLLYE

Benkő Tibor nyilatkozott a Rádióújságban, hogy a „117 perc…” című műsora a jövőben csak 87 percig fog tartani. Erről jut eszembe egy régi plakát, amelyet valamelyik vidéki kultúrházunk falán láttam.

„VIDÁM EST, HÁROMÓRÁS KACAGÁS! AZ ELŐADÁS NYOLC ÓRAKOR KEZDŐDIK ÉS TÍZ ÓRAKOR ÉR VÉGET!!!”

*

Haumann Pétert gyakran lehet látni a színházak nézőterén. Az egyik főpróbán a darab szerzője megkereste Haumannt és izgatottan így szólt:

— Örülök, hogy itt vagy! Tudod, hogy sokat adok a véleményedre! Hogy tetszett?

— Kellemes meglepetés volt a darabod! — felelte a művész. — Rövidebb, mint vártam…

*

A Színházművészeti Szövetség közgyűlésének legszebb percei azok voltak, amikor színészeink szorgalmazták az új Nemzeti Színház felépítését. Javaslatokat és felajánlásokat tettek: A közgyűlés szünetében Bessenyei Ferenc lelkesen magyarázta az őt körülvevő kollégáknak:

— Tudjátok mi a legszebb ebben az egészben? Hogy évek óta harcolunk az új Nemzeti Színház felépítéséért. Akik itt vagyunk valamennyien! És igazán önzetlenül! Mert a mai építkezési lehetőségeket figyelembe véve, a most élő színészek neve az új Nemzeti Színház plakátján legfeljebb mint „bérlet” jelenhet meg. Lelki szemeimmel már látom a premier plakátján, a szereposztás alatt: „Bessenyei bérlet”…

Rátonyi Róbert

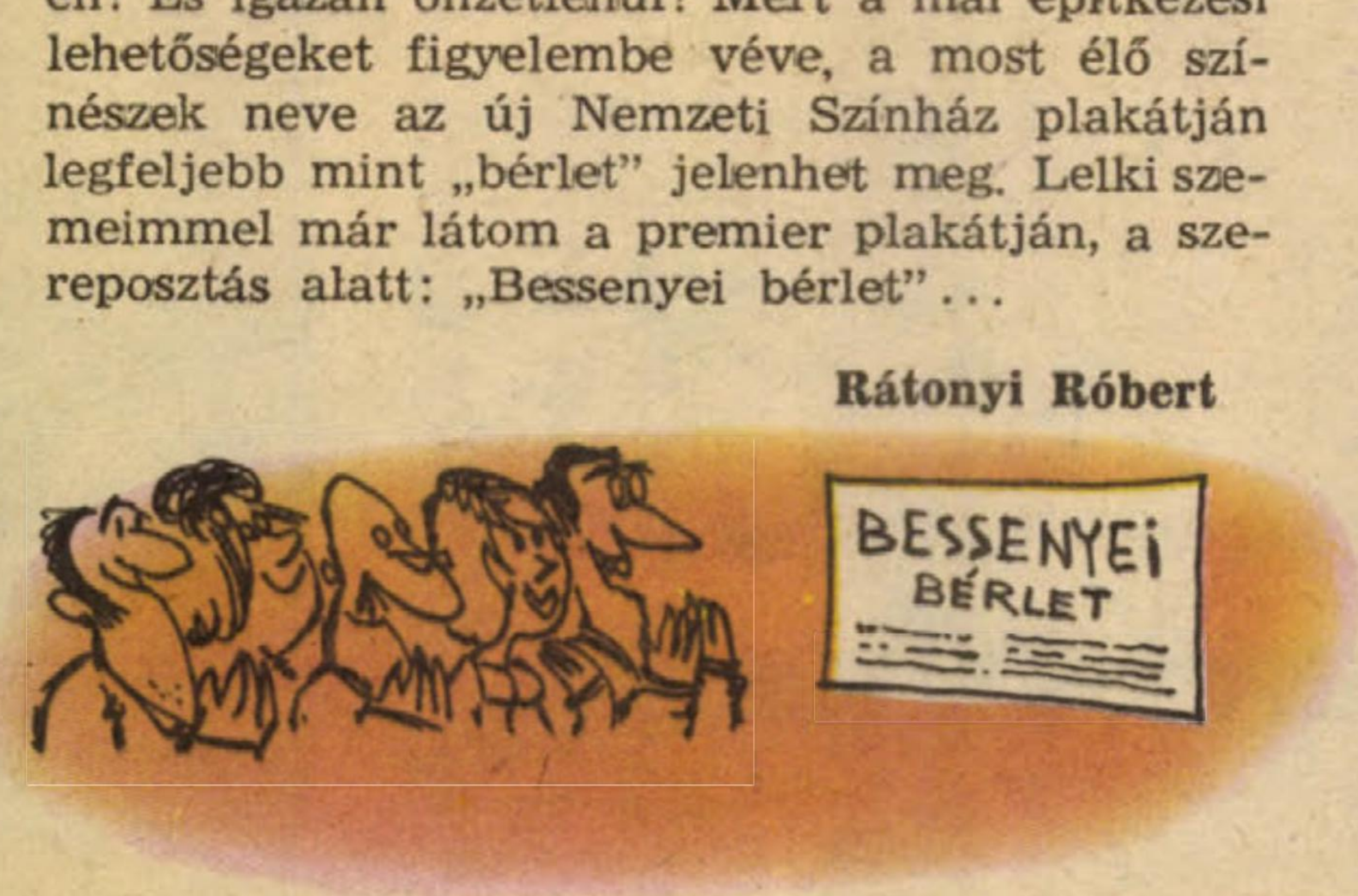

INDUL AZ IDEGENFORGALOM

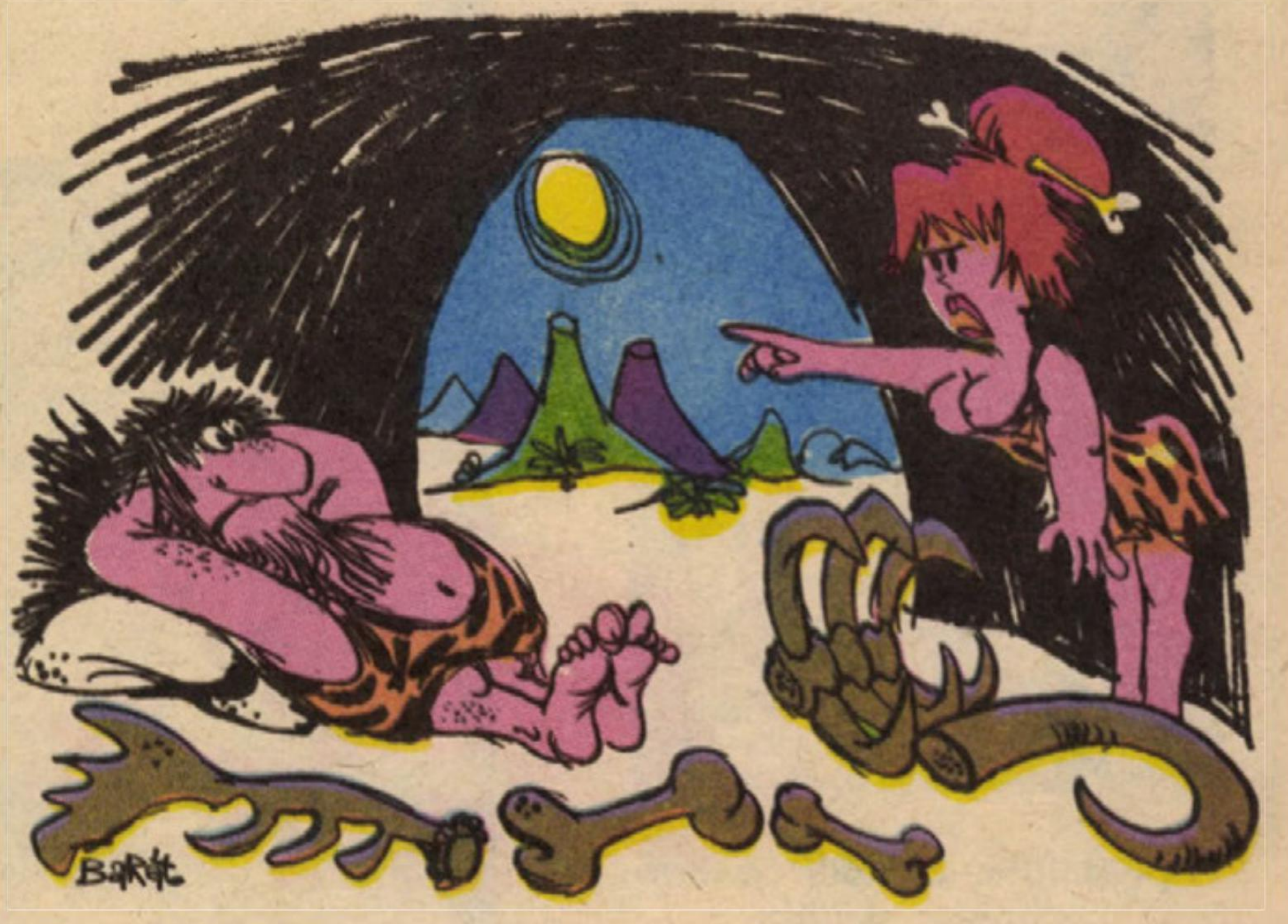

– Te csak lopod itt a napot! Mások a csontokból is szuvenirt faragnak.

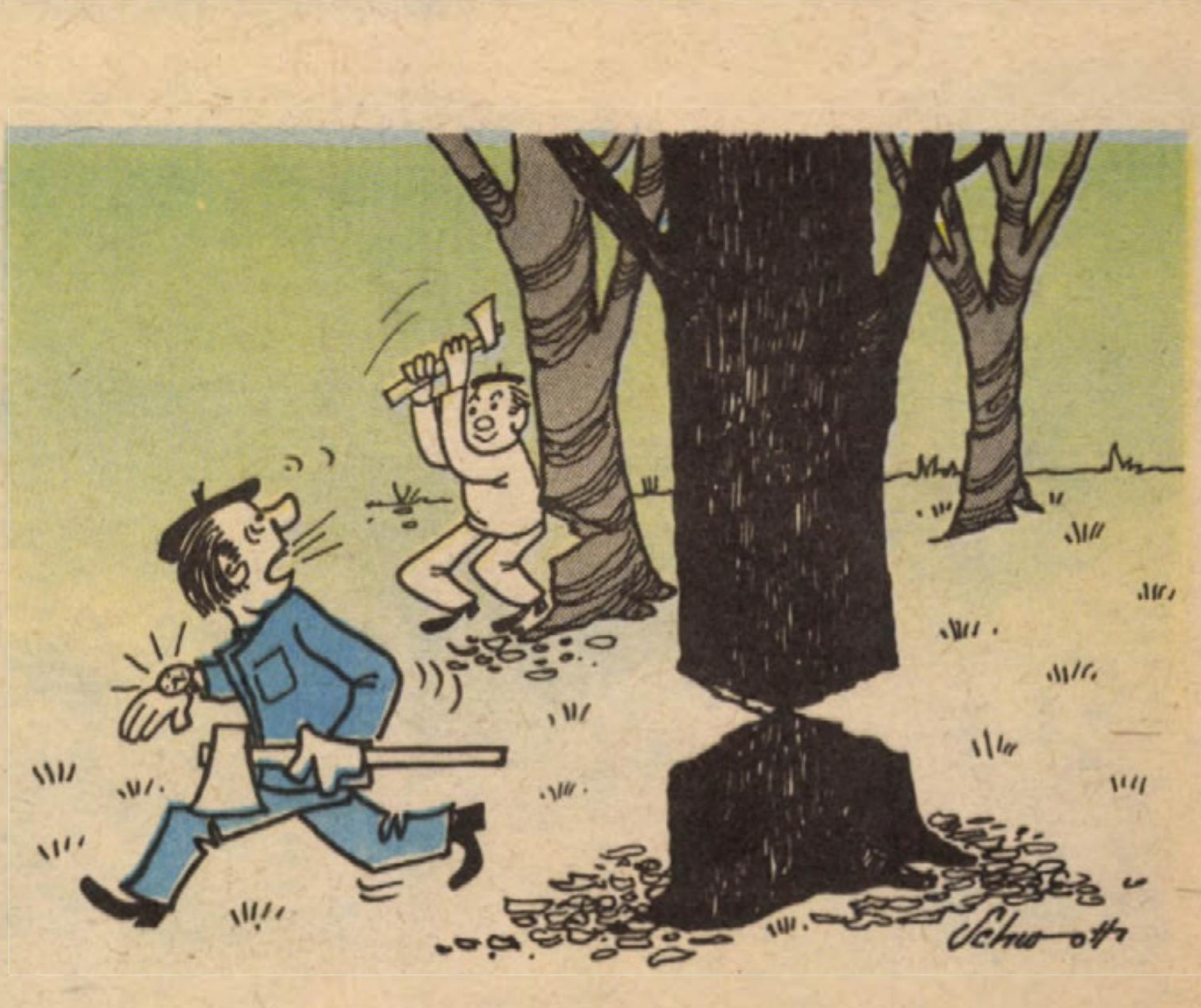

– Fájront!

ÁPRILIS ELSEJE

Ollózta: Fülöp György

Hosszú kísérletezés után megszületett a levegőt nem szennyező tömegközlekedési eszköz prototípusa.

Soares portugál miniszterelnök magyar filmvígjátékot tekintett meg.

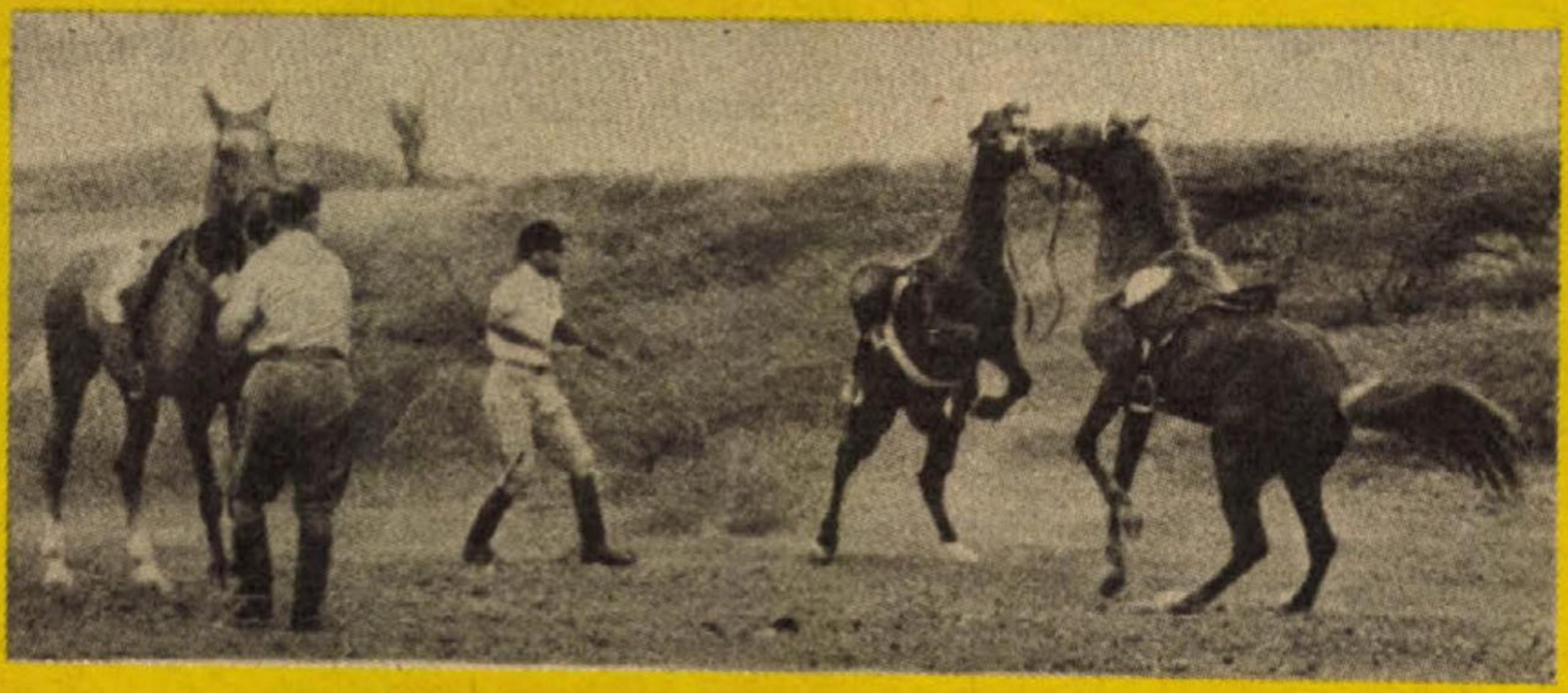

A példa ragadós. Bugacon már a lovak is nyíltan csókolóznak.

Az állatkerti jegesmedve viselkedéséből arra következtetnek a meteorológusok, hogy mégiscsak elmúlik a tél.

Pápuaföldön is hódít a harcsabajusz divatja.

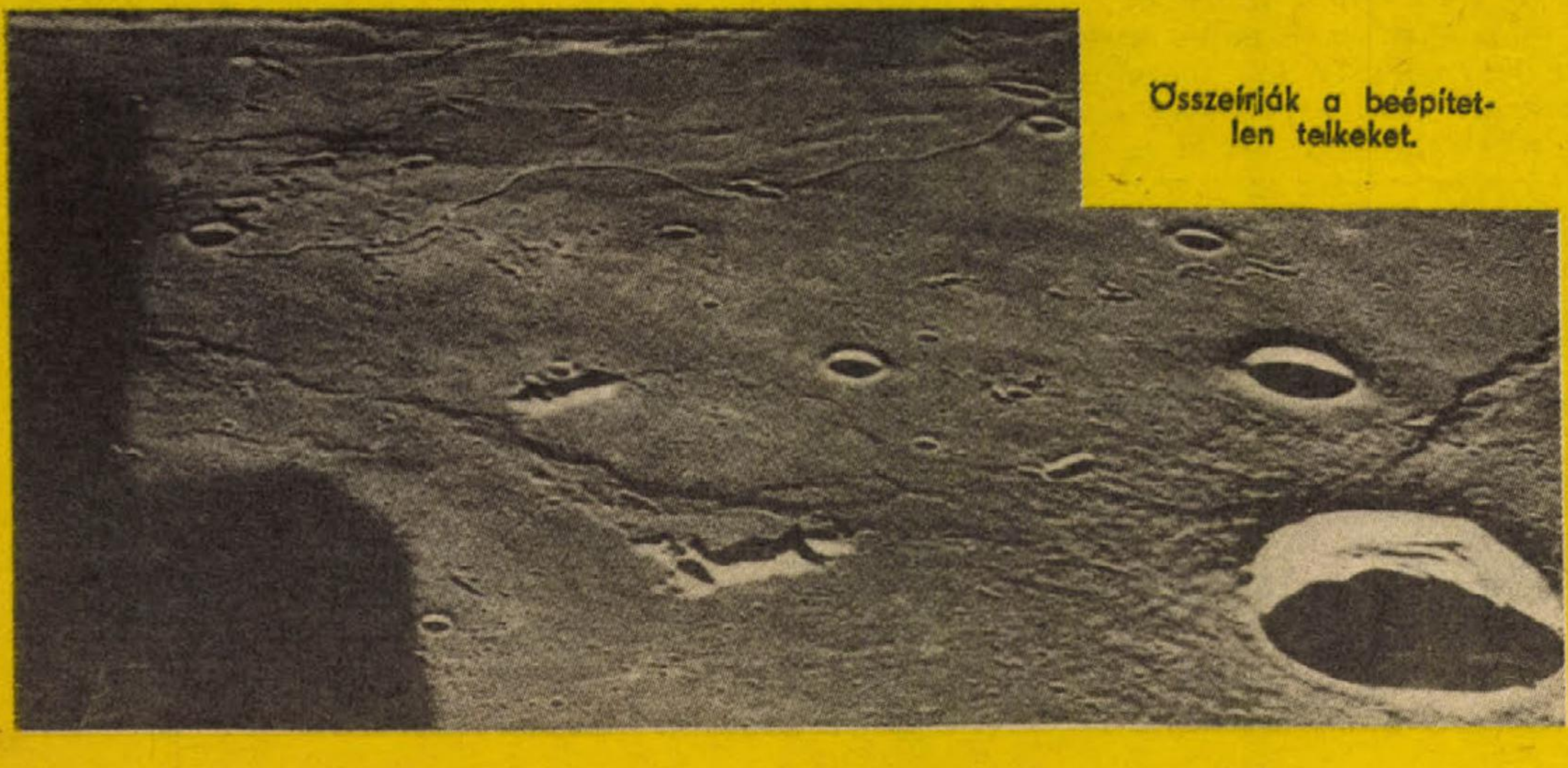

Összeírják a beépítetlen telkeket.

Egy házassági hirdetésre küldött fényképes választ 60 év késéssel kézbesített a magyar posta.

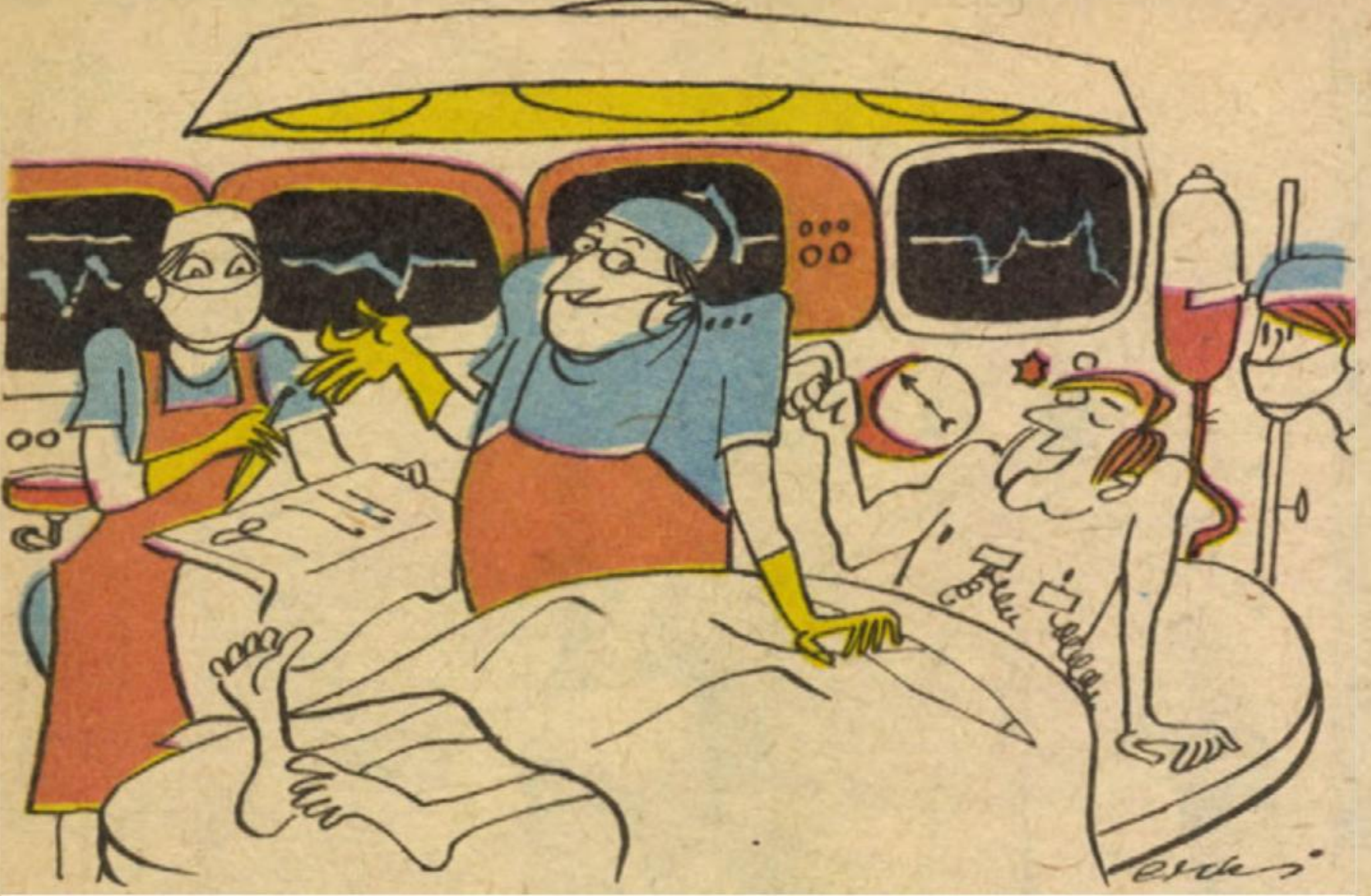

– Átkapcsolna az egyes csatornára, tanár úr? Ott most megy „A tavasz 17 pillanata".

MODERN KOR

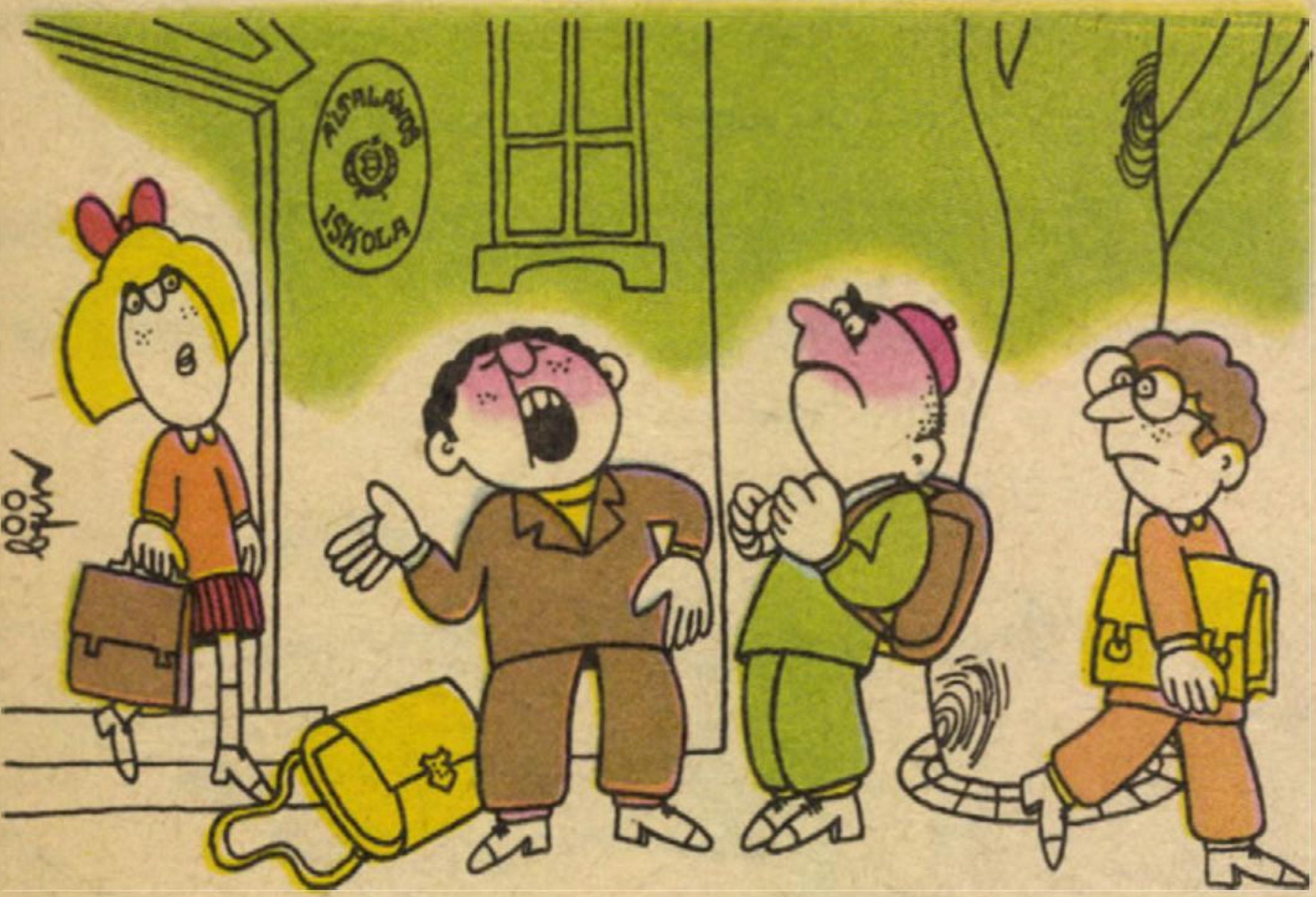

– Vedd tudomásul, az én apám sokkal jobban ért a családtervezéshez, mint a tiéd!

EGYSZERŰSÍTÉS

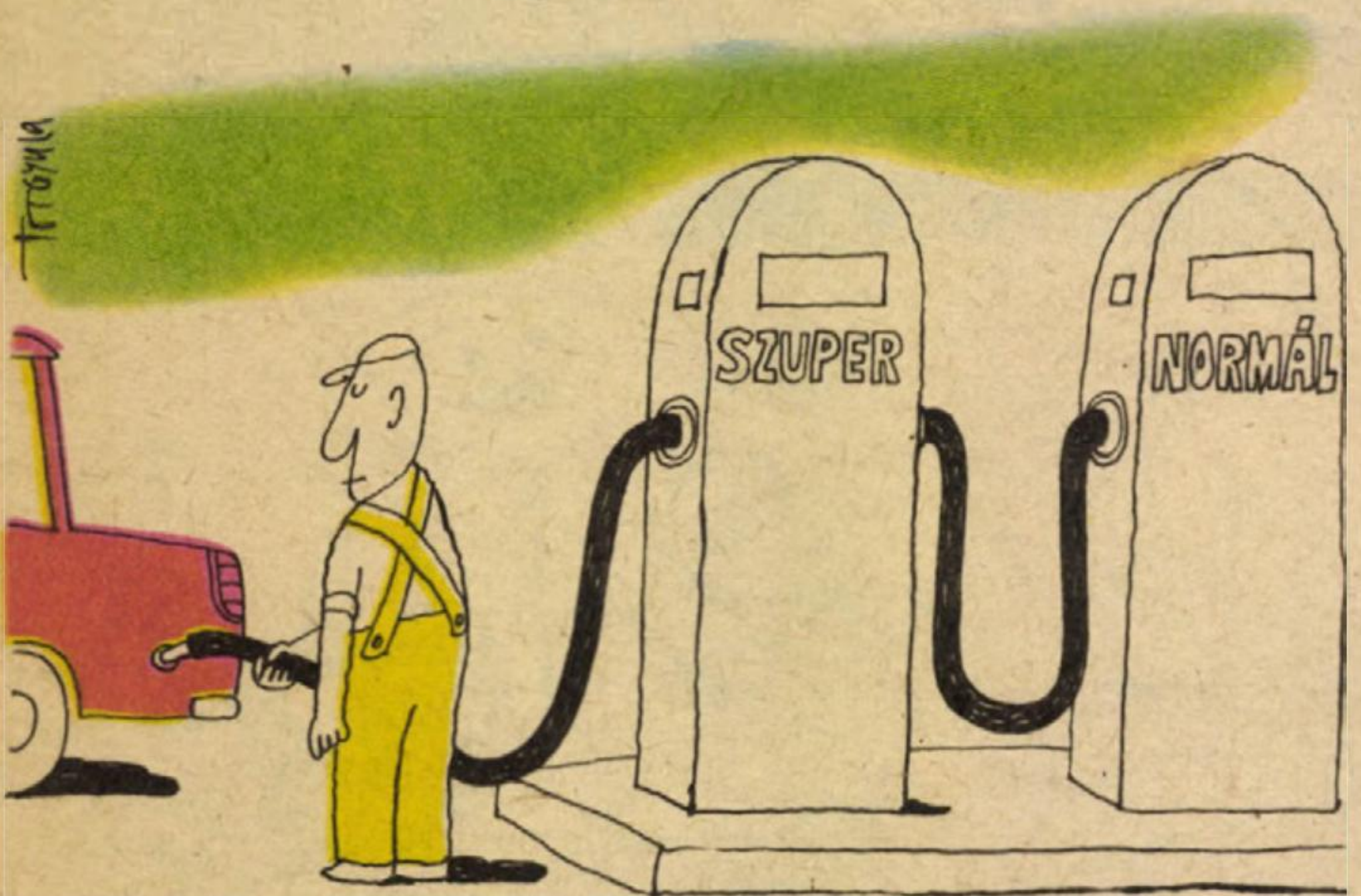

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy skót városban megjelent a rendőrség értesítése, amely arról szólt, hogy ettől és ettől a naptól fogva az utca egyik oldaláról a másikra való átmenetnél a zebrán kívül öt shilling büntetést kell fizetni.

— Miért csökkentették a büntetést? Hiszen előtte tíz shilling volt! — kérdezte egy skót a rendőrt.

— Csökkenteni kellett, mert tíz shillingért senki sem akart a tiltott helyen átmenni.

A FILMÍRÓ VÉGZETE

„Ne irigyeld azt, ki ma filmet ír, mert sorsa mindenképpen ostoba..." — így kezdődik Hollós Korvin Lajos epigrammája, melynek második két sorát rejtvényünk vízszintes 1 és függőleges 1 soraiban találhatjuk. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Mindig kéznél levő hosszmérték
13. Embernek dicsérő jelzője
14. Helyrag
15. Nemrégen elhunyt nagy hírű matematikusunk (Pál)
17. Régen a birtok gazdasági vezetője volt
20. Időhatározószó
22. A japán császár („isteni uralkodó")
23. Tanács — németül
24. Félelmetes képzeletbeli szörny
25. Két török szultán uralkodott ezen a néven
27. Azonos betűk
28. India közepe (?)
29. A máj termeli
30. . . . szentpéter (Vas megyei község)
31. A Ludolf-féle szám
33. Alkoholból keletkező vegyület
35. L. B.
37. E. C.
38. Szép férfi a mitológiában
40. Állat
41. Jámbor négylábú
42. Angol férfinév
43. A növényzet, amikor fejlődni kezd
46. R. É.
47. T. A. V.
49. A szigetvári hős monogramja
50. Szarvasmarha
52. Összekevert hír
54. „Eme" párja
56. Kiváló szőlőfajta
57. Értéktelen mázolmányok
59. W. A.
60. Telekkönyv röv.
61. Jóféle itóka
64. T. Á.
65. A macska, ha élelmet keres
66. Háziállat
67. Növekszik

FÜGGŐLEGES

2. A termés betakarítása
3. J. A.
4. Egy égtáj német neve
5. Időbelileg később
6. Pl. a közlekedési rendőr
7. Helyhatározó
8. M. N.
9. Adélt becézik így is
10. Nagyon magas kitüntetés
11. A nap egyik része
16. Nagyüzem biztonságának szolgálatában álló személy
18. Aki nem érzéketlen
19. Afrikai állam
21. A költő alkotói elveinek összessége (ismert latin kifejezés)
22a. Titánia férje volt
26. Külföldi hírügynökség betűjele
32. Hajlékony növényi szár
34. A táskarádió fő kelléke
36. Nádasokban élő, varjúnagyságú madár
39. Diplomát jelentő betűk
44. A tudományok valamelyikével foglalkozik cikkekben, könyvben
45. Egy albán város ismert olasz neve
46. A test átvilágítására szolgál
48. Igénytelen fekvőhely
51. Kicsoda
53. Kiküszöbölendők!
55. Nem hajlékony
56. Dickens gyermek-hősének vezetékneve
58. Magyarán: lop
62. Folytonossági hiány
63. . . . anon
66a. A túl nagy ruha

1 H	2 A	3 J	4 O	5 A	F	6 I	7 L	8 M	9 A	10 R	11 E	N	D	E
12 A	R	A	S	Z	■	13 R	E	N	D	E	S	■	■	Z
14 R	A	■	15 T	U	16 R	Á	N	■	17 I	N	T	18 É	19 Z	Ö
20 O	T	21 A	■	22 T	E	N	N	22a O	■	D	■	23 R	A	T
24 S	Á	R	K	Á	N	Y	■	25 B	26 A	J	A	Z	I	D
27 S	S	S	■	28 N	D	I	■	29 E	P	E	■	30 Ö	R	I
Z	■	31 P	32 I	■	33 É	T	34 E	R	■	35 L	36 B	■	37 E	C
38 A	39 D	O	N	I	S	■	40 L	O	■	■	41 Ö		■	S
42 F	R	E	D	■	43 Z	44 S	E	N	45 D	Ü	L	■	46 R	É
O	■	47 T	A	48 V	■	49 Z	M	■	U	■	50 Ö	51 K	Ö	R
52 R	53 H	I	■	54 A	55 M	A	■	56 T	R	A	M	I	N	I
57 G	I	C	58 C	S	E	K	■	59 W	A	■	B	■	60 T	K
61 A	B	A	B	Á	R	I	62 R	I	Z	63 L	I	N	G	■
64 T	Á	■	65 E	G	E	R	É	S	Z	I	K	■	66 E	66a B
O	K	Ö	N	Y	V	O	S	T	O	B	A	■	67 N	Ö

OVIDIUS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Szerelmesnek lenni annyi, mint ép ésszel őrjöngeni.

100—100 forintot nyert:

Körmöndi Imre, 3530 Miskolc, Arany János u. 17.

Tóth Ágnes, 1062 Bp., Délibáb u. 18/b.

Ronyecz Lajos, 2344 Dömsöd, Attila út 6.

A nyereményeket postán küldjük el.

NEMZEDÉKVÁLTÁS

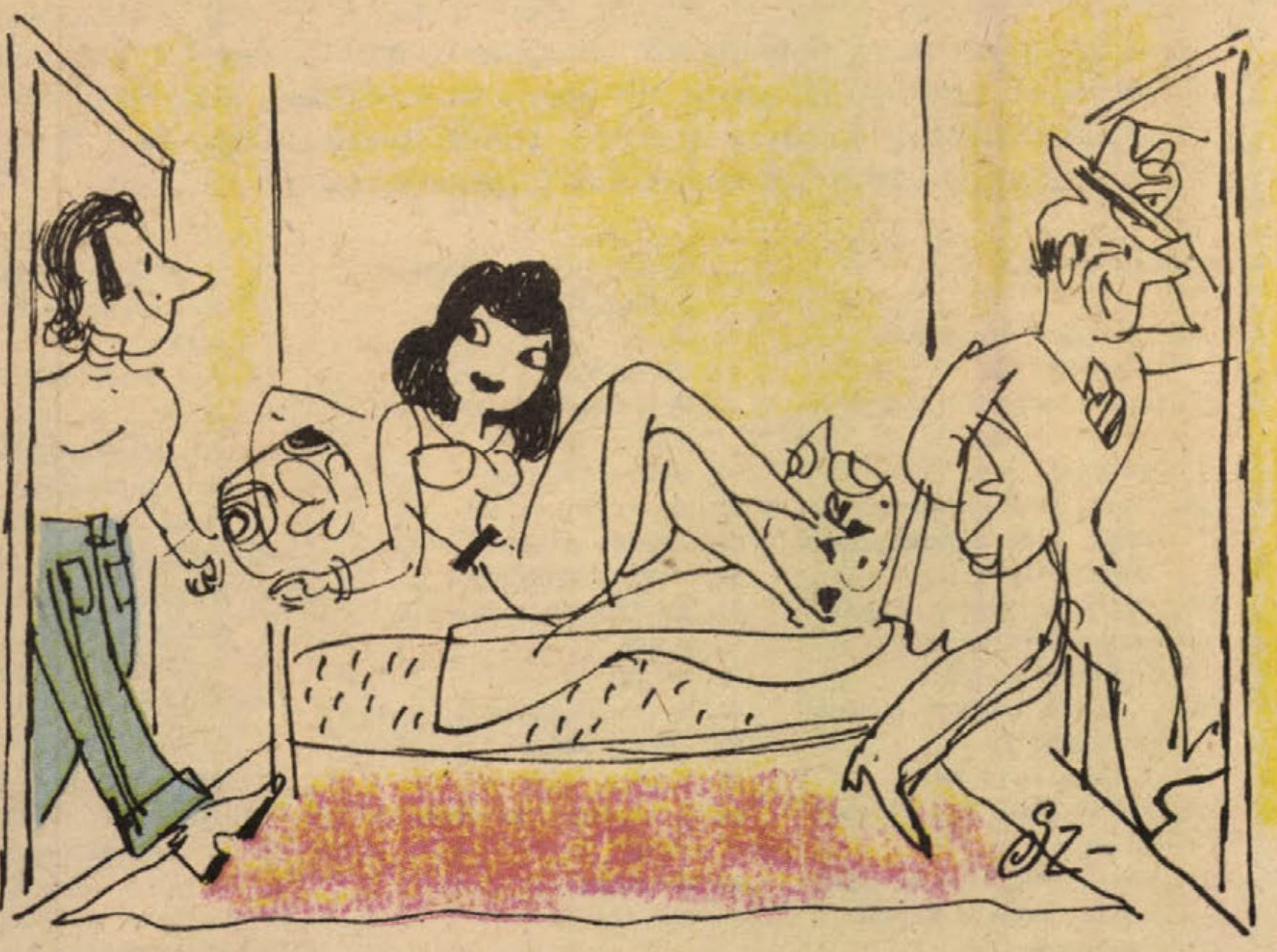

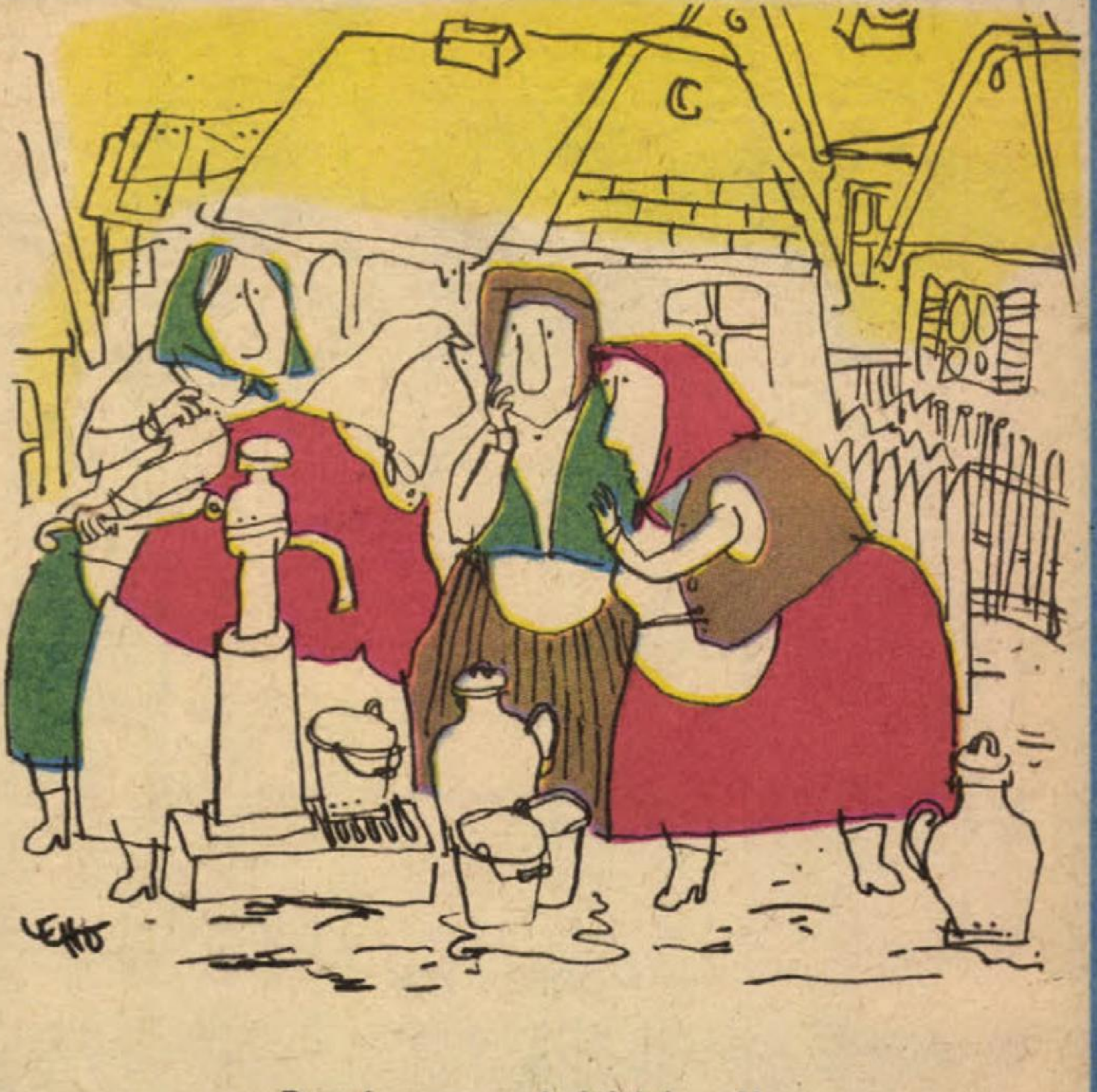

– Rontás van a kultúrházon!!...

ROBOG AZ ÚTHENGER

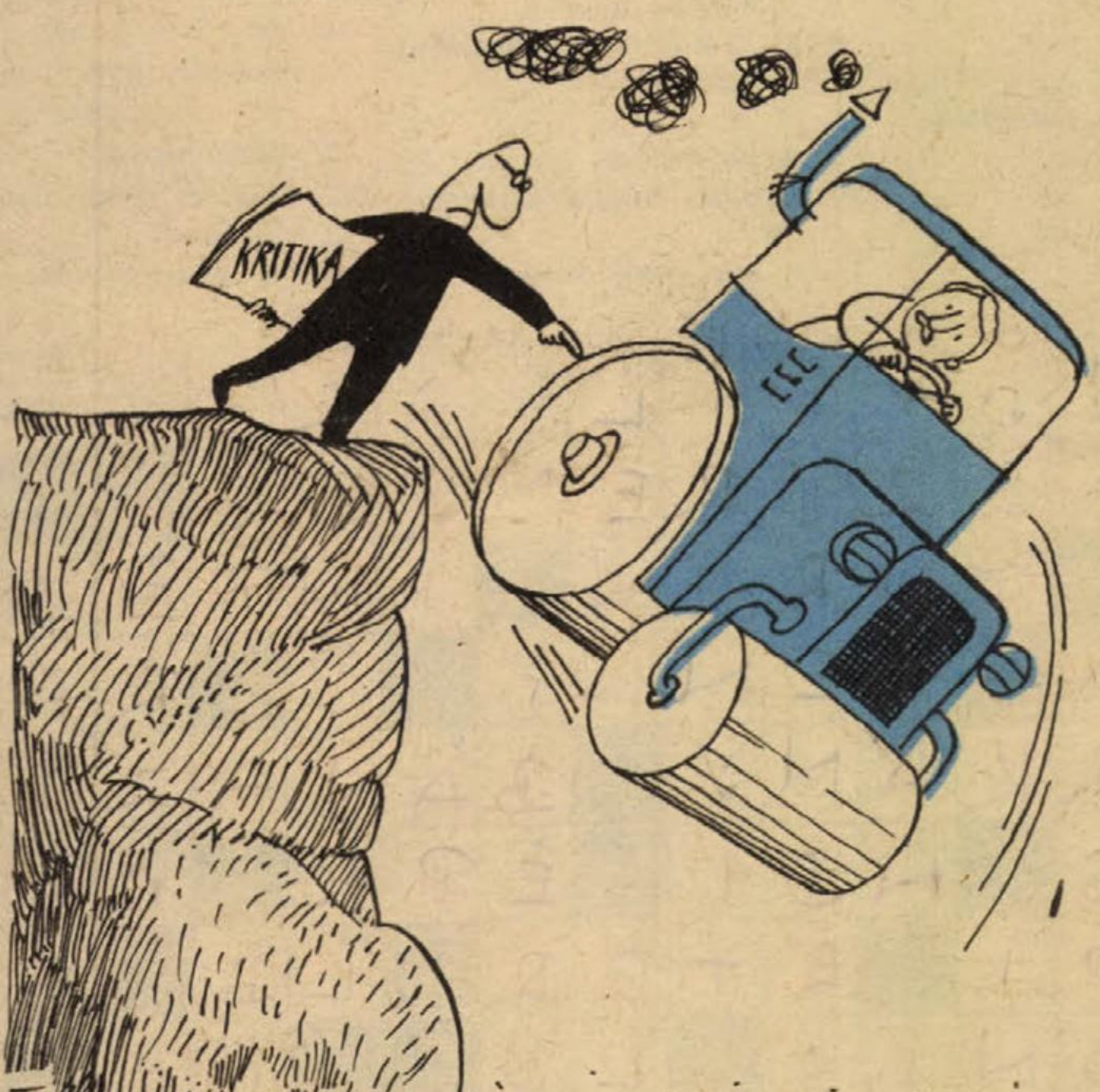

ÚTINFORM

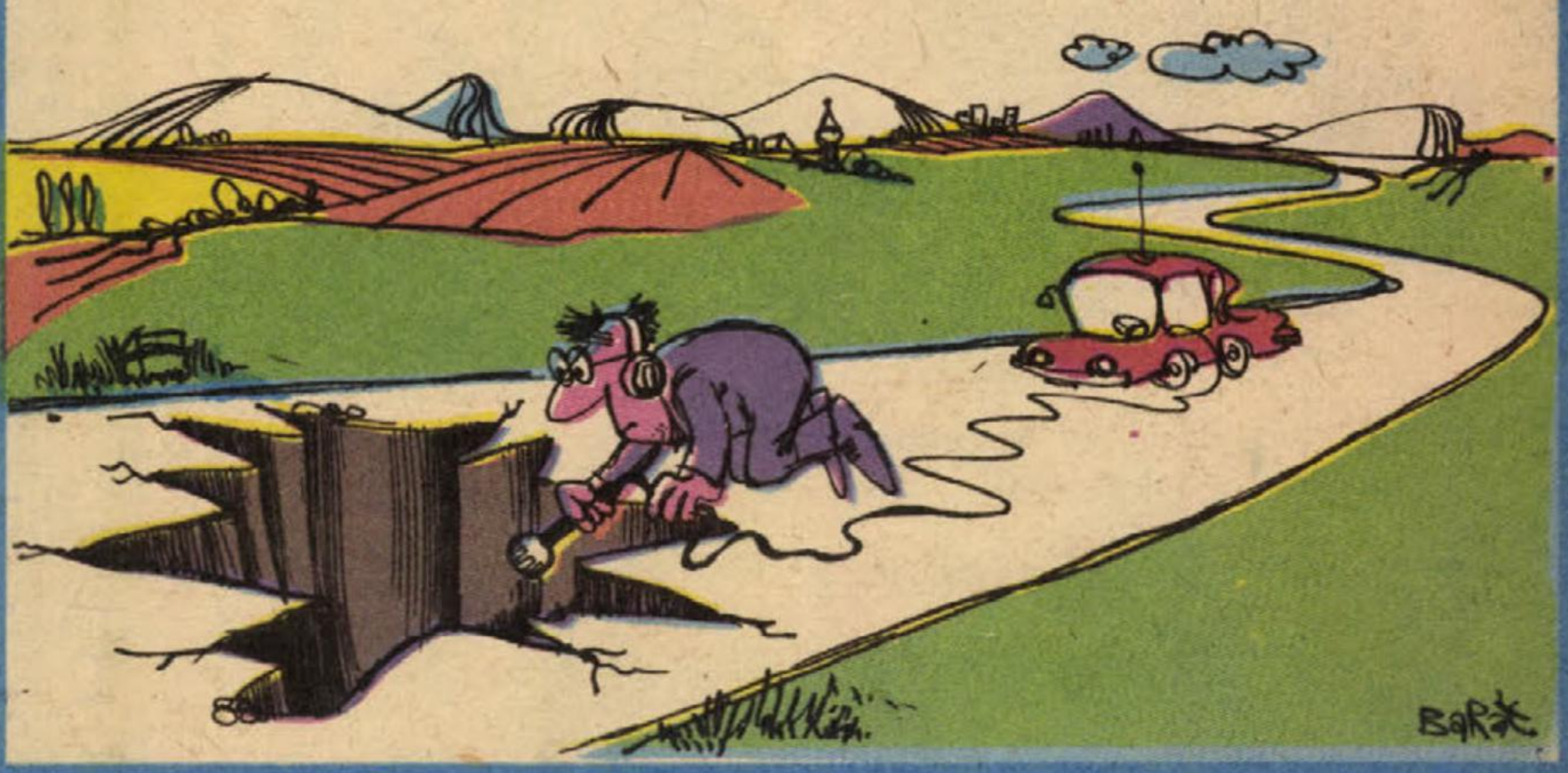

– Béla, ne felejtsd el holnap befizetni a telefonszámlát, és beadni a válóperünket!

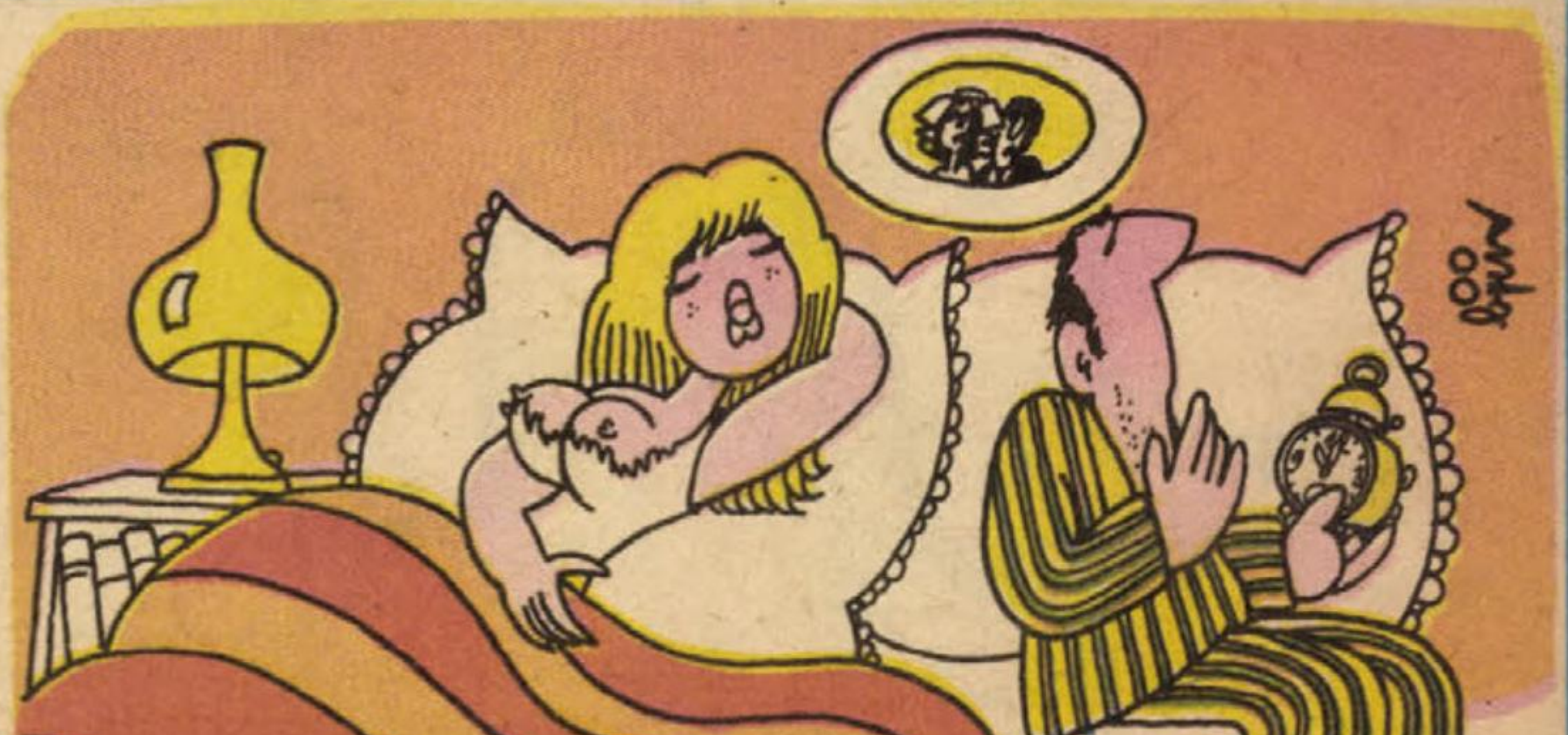

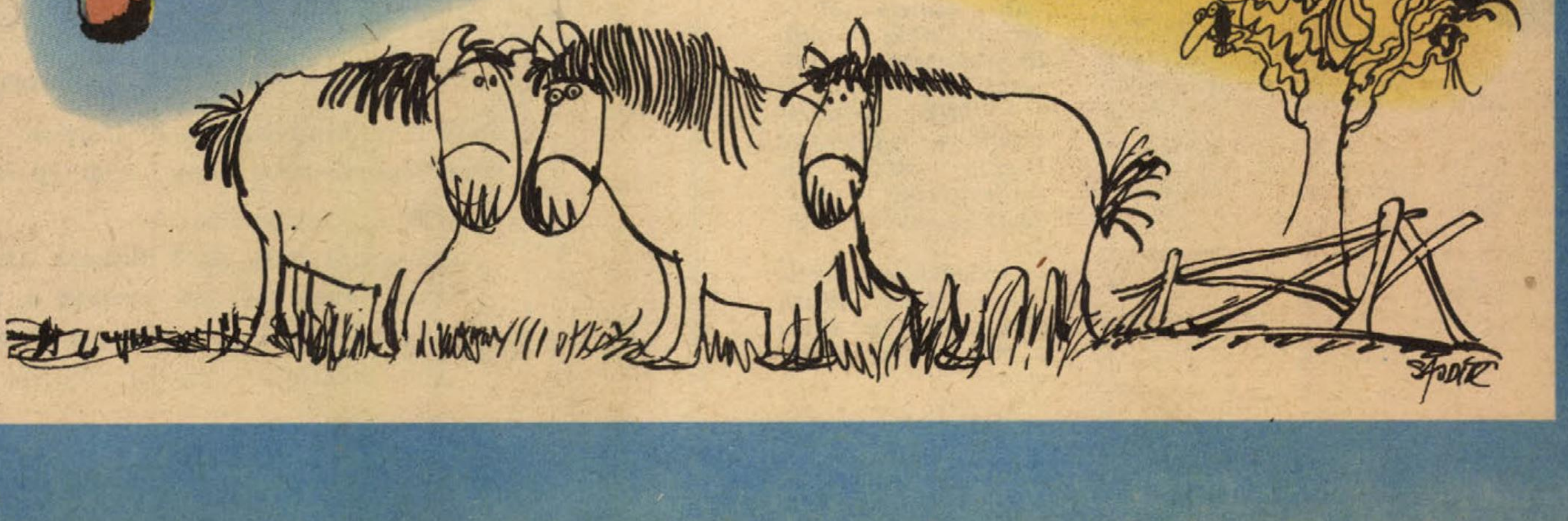– Szegény nagynénim hozzáment egy Zsigulihoz...